

മുഖവുര

പ്രിയരേ ബൈബിൾ പുതിയ നിയമത്തിൽ നമ്മുടെ സ്വർഗ്ഗീയ പിതാവായ യാഹൂവയുടെയും പുത്രനായ യാഹ്ശൂശുരുടെയും യഥാർത്ഥ നാമം ഉൾപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട് ഈ പുസ്തകങ്ങൾ പൊതു ജനങ്ങൾക്കായി സമർപ്പിക്കുന്നു . ഇതിന്റെ ലക്ഷ്യമോ യഥാർത്ഥമായ് മനുഷ്യരുടെ രക്ഷ തന്നെ .മത്തായി **28:19**

ആകയാൽ നിങ്ങൾ പുറപ്പെട്ടു, പിതാവിന്റെയും പുത്രന്റെയും പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെയും നാമത്തിൽ സ്നാനം കഴിപ്പിച്ചും , അതു പ്രകാരം ആ പതിനൊന്നുപേരും പിന്നെ തെരഞ്ഞെടുത്ത മത്ഥിയാസും , അപ്പൊ രണ്ടാം അധ്യായത്തിൽ ആത്മാവിൽ വിളിച്ചു പറയുന്നു ഏത് നാമത്തിലാണ് സ്നാനം വേണ്ടത് എന്ന്, അപ്പൊ 2:21ൽ എന്നാൽ യാഹ്വയുടെ നാമം വിളിച്ചുപേക്ഷിക്കുന്നവൻ ഏവനും രക്ഷിക്കപ്പെടും എന്നു യാഹ്വ അരുളിച്ചെയ്യുന്നു.” (യോവേൽ **2:32** എന്നാൽ യഹോവയുടെ നാമം

വിളിച്ചുപേക്ഷിക്കുന്നവൻ ഏവനും രക്ഷിക്കപ്പെടും;) എന്നാൽ ഇന്ന് കാണുന്നു പിതാവിന്റെയും പുത്രന്റെയും പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെയും നാമത്തിൽ സ്നാനം , എന്താണ് നാമം എന്ന് സ്നാനപ്പെടുത്തുന്ന പാസ്റ്റർ അല്ലെങ്കിൽ അതിനധികാരമുള്ളവർ ആദ്യം തിരിച്ചറിയണം ഇല്ലെങ്കിൽ നിങ്ങൾ ഒരുത്തനെ മതത്തിൽ ചേർക്കുവാൻ കടലും കരയും ചുറ്റി നടക്കുന്നു; ചേന്ന് ശേഷം അവനെ നിങ്ങളെക്കാൾ ഇരട്ടിച്ച നരകയോഗ്യൻ ആക്കുന്നു. എന്താണ് നാമം നമ്മുടെ സ്വർഗ്ഗീയ പിതാവിന്റെ നാമം യാഹ്, പുത്രന്റെ നാമം യാഹ്ശൂശുരു (യാഹ് തന്നെ രക്ഷകൻ) ,പരിശുദ്ധാത്മാവു മശിഹ (യാഹ് തന്നെ മശിഹ) യാഹ്ശൂശുരു ഹാ മശിഹാ എന്ന നാമത്തിൽ സ്നാനപ്പെടാത്ത ഏതൊരുവ്യക്തിയും ഇതുവരെയും രക്ഷിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല . അതുകൊണ്ട് കർത്താവു പറയുന്നു ഞാൻ നിങ്ങളെ ഒരുകൂട്ടം അറിയുന്നില്ല. അപ്പോസ്തലപ്രവൃത്തി പുസ്തകത്തിൽ അപ്പോസ്തലന്മാർ ആരും പെന്തകൊസ്തു നാൾ വന്നപ്പോൾ മുതൽ ആത്മാവിലാകുന്നതിനുമുമ്പെയും പിന്നെയും പിതാവിന്റെയും പുത്രന്റെയും പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെയും നാമത്തിൽ സനാനപ്പെടുത്തിയതായി വചനത്തിൽ കാണുന്നില്ല അതുകൊണ്ടു പ്രിയ സഹോദരരെ ഇനിയും സമയം വ്യഥാവാക്കാതെ രക്ഷകനായ യാഹ്ശൂശുരു ഹാ മശിഹായുടെ നാമത്തിൽ ഓരോരുത്തരും സ്നാനപ്പെടണമെന്നു ദൈവമായ യാഹൂവാ നിങ്ങളെ കാത്തിരിക്കുന്നു . **2 പത്രോസ് 3 :9** ചിലർ താമസം എന്നു വിചാരിക്കുന്നതുപോലെ കത്താവു തന്റെ വാഗ്ദത്തം നിവർത്തിപ്പാൻ താസിക്കുന്നില്ല. ആരും നശിച്ചുപോകാതെ എല്ലാവരും മാനസാന്തരപ്പെടുവാൻ അവൻ ഇച്ഛിച്ചു നിങ്ങളോടു ദീപ്തകാലം കാണിക്കുന്നതേയുള്ളൂ.

അദ്ധ്യായം 1

- 1:1 അബ്രഹാമിന്റെ പുത്രനായ ദാവീദിന്റെ പുത്രനായ യാഹ്ശുശുഅ ഹ മശിഹയുടെ വംശാവലി:
- 1:2 അബ്രാഹാം യിസഹാക്കിനെ ജനിപ്പിച്ചു; യിസഹാക്ക് യാക്കോബിനെ ജനിപ്പിച്ചു; യാക്കോബ് യെഹൂദയെയും അവന്റെ സഹോദരന്മാരെയും ജനിപ്പിച്ചു;
- 1:3 യെഹൂദാ താമാരിൽ പാരെസിനെയും സാരഹിനെയും ജനിപ്പിച്ചു; പാരെസ് ഹെസ്രോനെ ജനിപ്പിച്ചു; ഹെസ്രോൻ ആരാമിനെ ജനിപ്പിച്ചു;
- 1:4 ആരാം അമ്മീനാദാബിനെ ജനിപ്പിച്ചു; അമ്മീനാദാബ് നഹശോനെ ജനിപ്പിച്ചു; നഹശോൻ ശല്ലോനെ ജനിപ്പിച്ചു;
- 1:5 ശല്ലോൻ രഹാബിൽ ബോവസിനെ ജനിപ്പിച്ചു; ബോവസ് രൂത്തിൽ ഓബേദിനെ ജനിപ്പിച്ചു; ഓബേദ് യിശ്ശായിയെ ജനിപ്പിച്ചു;
- 1:6 യിശ്ശായി ദാവീദ് രാജാവിനെ ജനിപ്പിച്ചു; ദാവീദ് ഊരീയാവിന്റെ ഭാര്യയായിരുന്നവളിൽ ശലോമോനെ ജനിപ്പിച്ചു;
- 1:7 ശലോമോൻ രെഹബ്യാമെ ജനിപ്പിച്ചു; രെഹബ്യാം അബീയാവെ ജനിപ്പിച്ചു; അബീയാവു ആസയെ ജനിപ്പിച്ചു; ആസാ യോശാഫാത്തിനെ ജനിപ്പിച്ചു;
- 1:8 യോശാഫാത്ത് യോരാമിനെ ജനിപ്പിച്ചു; യോരാം ഉസ്സീയാവെ ജനിപ്പിച്ചു;
- 1:9 ഉസ്സീയാവു യോഥാമിനെ ജനിപ്പിച്ചു; യോഥാം ആഹാസിനെ ജനിപ്പിച്ചു; ആഹാസ് ഹിസ്കീയാവെ ജനിപ്പിച്ചു;
- 1:10 ഹിസ്കീയാവു മനശ്ശെയെ ജനിപ്പിച്ചു; മനശ്ശെ ആമോസിനെ ജനിപ്പിച്ചു; ആമോസ് യോശീയാവെ ജനിപ്പിച്ചു;
- 1:11 യോശീയാവു യെഖൊന്യാവെയും അവന്റെ സഹോദരന്മാരെയും ബാബേൽ പ്രവാസകാലത്തു ജനിപ്പിച്ചു.
- 1:12 ബാബേൽപ്രവാസം കഴിഞ്ഞിട്ടു യെഖൊന്യാവു ശെയല്ക്കീയേലിനെ ജനിപ്പിച്ചു; ശെയല്ക്കീയേൽ സെരുബ്ബാബേലിനെ ജനിപ്പിച്ചു;
- 1:13 സെരുബ്ബാബേൽ അബീഹൂദിനെ ജനിപ്പിച്ചു; അബീഹൂദ് എല്യാക്കീമിനെ ജനിപ്പിച്ചു; എല്യാക്കീം ആസോരിനെ ജനിപ്പിച്ചു;

- 1:14 ആസോർ സാദോക്കിനെ ജനിപ്പിച്ചു; സാദോക്ക് ആഖീമിനെ ജനിപ്പിച്ചു; ആഖീം എലീഹൂദിനെ ജനിപ്പിച്ചു;
- 1:15 എലീഹൂദ് എലീയാസരെ ജനിപ്പിച്ചു; എലീയാസർ മത്ഥാനെ ജനിപ്പിച്ചു; മത്ഥാൻ യാക്കോബിനെ ജനിപ്പിച്ചു.
- 1:16 യാക്കോബ് മറിയയുടെ ഭർത്താവായ യോസേഫിനെ ജനിപ്പിച്ചു. അവളിൽനിന്നു യാഹ്ശുശ എന്നു പേരുള്ള മശിഹ ജനിച്ചു.
- 1:17 ഇങ്ങനെ തലമുറകൾ ആകെ അബ്രാഹാം മുതൽ ദാവീദ്വരെ പതിന്നാലും ദാവീദ് മുതൽ ബാബേൽപ്രവാസത്തോളം പതിന്നാലും ബാബേൽപ്രവാസംമുതൽ യാഹ്ശുശയോളം പതിന്നാലും ആകുന്നു.
- 1:18 എന്നാൽ യാഹ്ശുശയുടെ ജനനം ഈവണ്ണം ആയിരുന്നു. അവന്റെ അമ്മയായ മറിയ യോസേഫിന്നു വിവാഹം നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടശേഷം അവർ കൂടിവരും മുമ്പെ പരിശുദ്ധാത്മാവിനാൽ ഗഭിണിയായി എന്നു കണ്ടു.
- 1:19 അവളുടെ ഭർത്താവായ യോസേഫ് നീതിമാനാകുകൊണ്ടും അവൾക്കു ലോകാപവാദം വരുത്തുവാൻ അവന്നു മനസ്സില്ലായ്കകൊണ്ടും അവളെ ഗൂഢമായി ഉപേക്ഷിപ്പാൻ ഭാവിച്ചു.
- 1:20 ഇങ്ങനെ നിനച്ചിരിക്കുമ്പോൾ കത്താവിന്റെ ദൂതൻ അവന്നു സ്വപ്നത്തിൽ പ്രത്യക്ഷനായി: ദാവീദിന്റെ മകനായ യോസേഫേ, നിന്റെ ഭാര്യായായ മറിയയെ ചേത്തുകൊൾവാൻ ശങ്കിക്കേണ്ടാ; അവളിൽ ഉല്പാദിതമായതു പരിശുദ്ധാത്മാവിനാൽ ആകുന്നു.
- 1:21 അവൾ ഒരു മകനെ പ്രസവിക്കും; അവൻ തന്റെ ജനത്തെ അവരുടെ പാപങ്ങളിൽ നിന്നു രക്ഷിപ്പാനിരിക്കുകൊണ്ടു നീ അവന്നു യാഹ്ശുശ എന്നു പേർ ഇടേണം എന്നു പറഞ്ഞു.
- 1:22 “കന്യക ഗഭിണിയായി ഒരു മകനെ പ്രസവിക്കും. അവന്നു യാഹ്ശുവ നമോടു കൂടെ എന്നർത്ഥമുള്ള ഇമ്മാനുവേൽ എന്നു പേർ വിളിക്കും.”
- 1:23 എന്നു കത്താവു പ്രവാചകൻ മുഖാന്തരം അരുളിച്ചെയ്തതു നിവൃത്തിയാകുവാൻ ഇതൊക്കെയും സംഭവിച്ചു.
- 1:24 യോസേഫ് ഉറക്കം ഉണന്നു കത്താവിന്റെ ദൂതൻ കല്പിച്ചതുപോലെ ചെയ്തു, ഭാര്യായെ ചേത്തുകൊണ്ടു.
- 1:25 മകനെ പ്രസവിക്കും വരെ അവൻ അവളെ പരിഗ്രഹിച്ചില്ല. മകന്നു അവൻ യാഹ്ശുശ എന്നു പേർ വിളിച്ചു.

അദ്ധ്യായം 2

- 2:1 ഹെരോദാ രാജാവിന്റെ കാലത്തു യാഹ്ശുശ്ശാ യെഹൂദ്യയിലെ ബേത്ത്ളെഹെമിൽ ജനിച്ച ശേഷം, കിഴക്കുനിന്നു വിദ്യാന്മാർ യെരൂശലേമിൽ എത്തി:
- 2:2 യെഹൂദ്യന്മാരുടെ രാജാവായി അവതരിപ്പിക്കുന്നവൻ എവിടെ? ഞങ്ങൾ അവന്റെ നക്ഷത്രം കിഴക്കു കണ്ടു അവനെ നമസ്കരിപ്പാൻ വന്നിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു.
- 2:3 ഹെരോദാ രാജാവു അതു കേട്ടിട്ടു അവനും യെരൂശലേം ഒക്കെയും ഭ്രമിച്ചു.
- 2:4 ജനത്തിന്റെ മഹാപുരോഹിതന്മാരെയും ശാസ്ത്രിമാരെയും എല്ലാം കൂട്ടിവരുത്തി: **മശിഹ** എവിടെ ആകുന്നു ജനിക്കുന്നത് എന്നു അവരോടു ചോദിച്ചു.
- 2:5 അവർ അവനോടു: യെഹൂദ്യയിലെ ബേത്ത്ളെഹെമിൽതന്നെ:
- 2:6 “യെഹൂദ്യദേശത്തിലെ ബേത്ത്ളെഹെമേ, നീ യെഹൂദ്യ പ്രഭുക്കന്മാരിൽ ഒട്ടും ചെറുതല്ല; എന്റെ ജനമായ യിസ്രായേലിനെ മേയ്ക്കാനുള്ള **പ്രഭു** നിന്നിൽ നിന്നു പുറപ്പെട്ടുവരും.” എന്നിങ്ങനെ പ്രവാചകൻ മുഖാന്തരം എഴുതിയിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു.
- 2:7 എന്നാറെ ഹെരോദാവും വിദ്യാന്മാരെ രഹസ്യമായി വിളിച്ചു, നക്ഷത്രം വെളിവാ യ സമയം അവരോടു സൂക്ഷ്മമായി ചോദിച്ചറിഞ്ഞു.
- 2:8 അവരെ ബേത്ത്ളെഹെമിലേക്കു അയച്ചു: നിങ്ങൾ ചെന്നു ശിശുവിനെക്കുറിച്ചു സൂക്ഷ്മമായി അന്വേഷിപ്പിൻ; കണ്ടെത്തിയാൽ ഞാനും ചെന്നു അവനെ നമസ്കരിക്കേണ്ടതിന്നു, വന്നു എന്നെ അറിയിപ്പിൻ എന്നു പറഞ്ഞു.
- 2:9 രാജാവു പറഞ്ഞതു കേട്ടു അവർ പുറപ്പെട്ടു; അവർ കിഴക്കു കണ്ട നക്ഷത്രം ശിശു ഇരിക്കുന്ന സ്ഥലത്തിന്നു മീതെ വന്നു നില്ക്കുവോളം അവർക്കുമുമ്പായി പൊയ്ക്കൊണ്ടിരുന്നു.
- 2:10 നക്ഷത്രം കണ്ടതുകൊണ്ടു അവർ അത്യന്തം സന്തോഷിച്ചു:
- 2:11 ആ വീട്ടിൽ ചെന്നു, ശിശുവിനെ അമ്മയായ മറിയയോടുകൂടെ കണ്ടു, വീണ്ടു അവനെ നമസ്കരിച്ചു; നിക്ഷേപപാത്രങ്ങളെ തുറന്നു അവന്നു പൊന്നും കുന്തുരുകുവും മൂരും കാഴ്ചവെച്ചു.

- 2:12 ഹെരോദാവിന്റെ അടുക്കൽ മടങ്ങിപ്പോകരുതു എന്നു സ്വപ്നത്തിൽ
ദൈവനിയോഗമുണ്ടായിട്ടു അവർ വേറെ വഴിയായി സ്വദേശത്തേക്കു മടങ്ങിപ്പോയി.
- 2:13 അവർ പോയശേഷം കത്താവിന്റെ ദൂതൻ യോസേഫിന്നു സ്വപ്നത്തിൽ
പ്രത്യക്ഷനായി: നീ എഴുന്നേറ്റു ശിശുവിനെയും അമ്മയെയും കൂട്ടിക്കൊണ്ടു
മിസ്രയീമിലേക്കു ഓടിപ്പോയി, ഞാൻ നിന്നോടു പറയുംവരെ അവിടെ പാക്കുക.
ഹെരോദാവും ശിശുവിനെ നശിപ്പിക്കേണ്ടതിന്നു അവനെ അന്വേഷിക്കും.
- 2:14 യോസേഫ് എഴുന്നേറ്റു ശിശുവിനെയും അമ്മയെയും രാത്രിയിൽ തന്നെ
കൂട്ടിക്കൊണ്ടു പുറപ്പെട്ടു മിസ്രയീമിലേക്കു പോയി.
- 2:15 ഹെരോദാവിന്റെ മരണത്തോളം അവൻ അവിടെ പാത്തു: “മിസ്രയീമിൽനിന്നു ഞാൻ
എന്റെ മകനെ വിളിച്ചു വരുത്തിയിരിക്കുന്നു ” എന്നു കത്താവും പ്രവാചകൻ
മുഖാന്തരം അരുളിച്ചെയ്തതു നിവൃത്തിയാകുവാൻ സംഗതിവന്നു.
- 2:16 വിദ്വാന്മാർ തന്നെ കളിയാക്കി എന്നു ഹെരോദാവും കണ്ടു വളരെ കോപിച്ചു,
വിദ്വാന്മാരോടു ചോദിച്ചറഞ്ഞ കാലത്തിന്നു ഒത്തവണ്ണം രണ്ടു വയസ്സും
താഴെയുമുള്ള ആൺകുട്ടികളെ ഒക്കെയും ബേത്തുഹെമിലും അതിന്റെ എല്ലാ
അതിരുകളിലും ആളയച്ചു കൊല്ലിച്ചു.
- 2:17 “റാമയിൽ ഒരു ശബ്ദം കേട്ടു, കരച്ചലും വലിയ നിലവിളിയും തന്നെ; റാഹേൽ
മക്കളെ ചൊല്ലി കരഞ്ഞു; അവർ ഇല്ലായ്കയാൽ ആശ്വാസം കൈക്കൊൾവാൻ
മനസ്സില്ലാതിരുന്നു”
- 2:18 എന്നു യിരെമ്യാപ്രവാചകൻ മുഖാന്തരം അരുളിച്ചെയ്തതു അന്നു നിവൃത്തിയായി.
- 2:19 എന്നാൽ ഹെരോദാവും കഴിഞ്ഞുപോയശേഷം കത്താവിന്റെ ദൂതൻ
മിസ്രയീമിൽവെച്ചു യോസേഫിന്നു സ്വപ്നത്തിൽ പ്രത്യക്ഷനായി:
- 2:20 ശിശുവിന്നു പ്രാണഹാനി വരുത്തുവാൻ നോക്കിയവർ മരിച്ചുപോയതുകൊണ്ടു നീ
എഴുന്നേറ്റു ശിശുവിനെയും അമ്മയെയും കൂട്ടിക്കൊണ്ടു യിസ്രായേൽദേശത്തേക്കു
പോക എന്നു പറഞ്ഞു.
- 2:21 യോസേഫ് എഴുന്നേറ്റു ശിശുവിനെയും അമ്മയെയും കൂട്ടിക്കൊണ്ടു
യിസ്രായേൽദേശത്തു വന്നു.
- 2:22 എന്നാൽ യെഹൂദ്യയിൽ അക്കെലയൊസ് തന്റെ അപ്പനായ ഹെരോദാവിന്നു പകരം
വാഴുന്നു എന്നു കേട്ടതുകൊണ്ടു അവിടെ പോകുവാൻ ഭയപ്പെട്ടു, സ്വപ്നത്തിൽ
അരുളപ്പാടുണ്ടായിട്ടു ഗലീല പ്രദേശങ്ങളിലേക്കു മാറിപ്പോയി.

2:23 യാഹ്ശുആ നസറായിൻ എന്നു വിളിക്കപ്പെടും എന്നു പ്രവാചകന്മാർ മുഖാന്തരം അരുളിച്ചെയ്തതു നിവൃത്തിയാവാൻ തക്കവണ്ണം നസരെത്ത് എന്ന ഗ്രാമത്തിൽ ചെന്നു പാത്തു.

അദ്ധ്യായം 3

- 3:1 ആ കാലത്തു യോഹന്നാൻ സ്നാപകൻ വന്നു. യെഹൂദ്യയിലുള്ള വനത്തിൽ പ്രസംഗിച്ചു പറഞ്ഞു:
- 3:2 സ്വർഗ്ഗരാജ്യം സമീപിച്ചിരിക്കയാൽ മാനസാന്തരപ്പെടുവിൻ എന്നു പറഞ്ഞു.
- 3:3 “വനത്തിൽ വിളിച്ചു പറയുന്നവന്റെ വാക്കാവിതു: കത്താവിന്റെ വഴി ഒരുക്കി അവന്റെ പാത നിരപ്പാക്കുവിൻ വളഞ്ഞതു ചൊവ്വായും ദുഃഖങ്ങൾ സമമായും തീരേണം ” എന്നിങ്ങനെ യേശുതാ പ്രവാചകൻ പറഞ്ഞവൻ ഇവൻ തന്നേ.
- 3:4 യോഹന്നാനു ഓട്ടകരോമം കൊണ്ടുള്ള ഉടുപ്പും അരയിൽ തോൽവാനും ഉണ്ടായിരുന്നു; അവന്റെ ആഹാരമോ വെട്ടുക്കിളിയും കാട്ടുതേനും ആയിരുന്നു.
- 3:5 അപ്പോൾ യെരൂശലേമ്യരും യെഹൂദ്യ ദേശക്കാരൊക്കെയും യോദ്ദാന്റെ ഇരുകരെയുമുള്ള എല്ലാ നാട്ടുകാരും പുറപ്പെട്ടു അവന്റെ അടുക്കൽ ചെന്നു
- 3:6 തങ്ങളുടെ പാപങ്ങളെ ഏറ്റു പറഞ്ഞു കൊണ്ടു യോദ്ദാൻ നദിയിൽ അവനാൽ സ്നാനം ഏറ്റു.
- 3:7 തന്റെ സ്നാനത്തിനായി പരീശരിലും സദൂക്യരിലും പലർ വരുന്നതു കണ്ടാറെ അവൻ അവരോടു പറഞ്ഞതു: സപ്പസന്തതികളേ, വരുവാനുള്ള കോപത്തെ ഒഴിഞ്ഞു ഓടിപ്പോകുവാൻ നിങ്ങൾക്കു ഉപദേശിച്ച തന്നതു ആർ?
- 3:8 മാനസാന്തരത്തിന്നു യോഗ്യമായ ഫലം കായ്യിൻ.
- 3:9 അബ്രാഹാം ഞങ്ങൾക്കു പിതാവായിട്ടു ഉണ്ടു എന്നു ഉള്ളും കൊണ്ടു പറവാൻ തുനിയരുതു; ഈ കല്ലുകളിൽനിന്നു അബ്രാഹാമിന്നു മക്കളെ ഉളവാക്കുവാൻ യാഹ്വക്കു കഴിയും എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു.
- 3:10 ഇപ്പോൾ തന്നെ വൃക്ഷങ്ങളുടെ ചുവട്ടിന്നു കോടാലി വെച്ചിരിക്കുന്നു; നല്ലഫലം കായ്ക്കാത്ത വൃക്ഷം എല്ലാം വെട്ടി തീയിൽ ഇട്ടുകളയുന്നു.
- 3:11 ഞാൻ നിങ്ങളെ മാനസാന്തരത്തിനായി വെള്ളത്തിൽ സ്നാനം ഏല്പിക്കുന്നതേയുള്ളൂ; എന്റെ പിന്നാലെ വരുന്നവനോ എന്നെക്കാൾ ബലവാൻ ആകുന്നു; അവന്റെ

ചെരിപ്പു ചുമപ്പാൻ ഞാൻ മതിയായവനല്ല; അവൻ നിങ്ങളെ പരിശുദ്ധാത്മാവിലും തീയിലും സ്നാനം ഏല്പിക്കും.

3:12 വീശുമുറം അവന്റെ കയ്യിൽ ഉണ്ടു; അവൻ കളഞ്ഞെ മുറ്റും വെടിപ്പാക്കി കോതമ്പു കളപ്പുരയിൽ കൂട്ടിവെക്കയും പതിർ കെടാത്ത തീയിൽ ഇട്ടു ചുട്ടുകളകയും ചെയ്യും.

3:13 അനന്തരം യാഹ്വേശുഅ യോഹന്നാനാൽ സ്നാനം ഏല്ക്കുവാൻ ഗലീലയിൽനിന്നു യോദ്ദാൻകരെ അവന്റെ അടുക്കൽ വന്നു.

3:14 യോഹന്നാനോ അവനെ വിലക്കി: നിന്നാൽ സ്നാനം ഏല്ക്കുവാൻ എനിക്കു ആവശ്യം; പിന്നെ നീ എന്റെ അടുക്കൽ വരുന്നുവോ എന്നു പറഞ്ഞു.

3:15 യാഹ്വേശുഅ അവനോടു: ഇപ്പോൾ സമ്മതിക്ക; ഇങ്ങനെ സകല നീതിയും നിവർത്തിക്കുന്നതു നമുക്കു ഉചിതം എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു; എന്നാറെ അവൻ അവനെ സമ്മതിച്ചു.

3:16 യാഹ്വേശുഅ സ്നാനം ഏറ്റ ഉടനെ വെള്ളത്തിൽ നിന്നു കയറി; അപ്പോൾ അവനായി സ്വർഗ്ഗങ്ങൾ തുറന്നു ദൈവാത്മാവു പ്രാവെന്നപോലെ ഇറങ്ങി തന്റെ മേൽ വരുന്നതു അവൻ കണ്ടു;

3:17 ഇവൻ എന്റെ പ്രിയപുത്രൻ; ഇവനിൽ ഞാൻ പ്രസാദിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു ഒരു ശബ്ദം ഉണ്ടായി.

അദ്ധ്യായം 4

4:1 അനന്തരം പിശാചിനാൽ പരീക്ഷിക്കപ്പെടുവാൻ യാഹ്വേശുഅയെ ആത്മാവു വനത്തിലേക്കു നടത്തി.

4:2 അവൻ നാല്പതു പകലും നാല്പതു രാവും ഉപവസിച്ചശേഷം അവന്നു വിശന്നു.

4:3 അപ്പോൾ പരീക്ഷകൻ അടുത്തു വന്നു: നീ ദൈവപുത്രൻ എങ്കിൽ ഈ കല്ലു അപ്പമായ്ക്കീരുവാൻ കല്പിക്ക എന്നു പറഞ്ഞു.

4:4 “മനുഷ്യൻ അപ്പംകൊണ്ടു മാത്രമല്ല, ദൈവത്തിന്റെ വായിൽകൂടി വരുന്ന സകല വചനം കൊണ്ടും ജീവിക്കുന്നു” എന്നു എഴുതിയിരിക്കുന്നു എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു.

4:5 പിന്നെ പിശാചു അവനെ വിശുദ്ധ നഗരത്തിൽ കൊണ്ടുപോയി ദൈവാലയത്തിന്റെ അഗ്രത്തിന്മേൽ നിറുത്തി യാഹ്വേശുഅയോടു:

4:6 നീ ദൈവപുത്രൻ എങ്കിൽ താഴത്തോട്ടു ചാടുക; “നിന്നെക്കുറിച്ചു അവൻ തന്റെ ദൂതന്മാരോടു കല്പിക്കും; അവൻ നിന്റെ കാൽ കല്പിനോടു തട്ടാതവണ്ണം നിന്നെ കയ്യിൽ താങ്ങിക്കൊള്ളും” എന്നു എഴുതിയിരിക്കുന്നുവല്ലോ എന്നു പറഞ്ഞു.

യാഹൂശുഅ അവനോടു:

4:7 “നിന്റെ ദൈവമായ കത്താവിനെ പരീക്ഷിക്കരുതു” എന്നും കൂടെ എഴുതിയിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു.

4:8 പിന്നെ പിശാചു അവനെ ഏറ്റവും ഉയന്നോരു മലമേൽ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി ലോകത്തിലുള്ള സകല രാജ്യങ്ങളെയും അവയുടെ മഹത്വത്തെയും കാണിച്ചു:

4:9 വീണു എന്നെ നമസ്കരിച്ചാൽ ഇതൊക്കെയും നിനക്കു തരാം എന്നു അവനോടു പറഞ്ഞു.

4:10 **യാഹൂശുഅ** അവനോടു: സാത്താനേ, എന്നെ വിട്ടുപോ; “നിന്റെ ദൈവമായ കത്താവിനെ നമസ്കരിച്ചു അവനെ മാത്രമേ ആരാധിക്കാവൂ” എന്നു എഴുതിയിരിക്കുന്നുവല്ലോ എന്നു പറഞ്ഞു.

4:11 അപ്പോൾ പിശാചു അവനെ വിട്ടുപോയി; ദൂതന്മാർ അടുത്തുവന്നു അവനെ ശുശ്രൂഷിച്ചു.

4:12 യോഹന്നാൻ തടവിൽ ആയി എന്നു കേട്ടാറെ അവൻ ഗലീലെക്കു വാങ്ങിപ്പോയി,

4:13 നസറെത്ത് വിട്ടു സെബുലൂന്റെയും നഹ്ഫാലിയുടെയും അതിരുകളിൽ കടല്ക്കരെയുള്ള കഫ്നഹൂമിൽ ചെന്നു പാത്തു;

4:14 “സെബുലൂൻദേശവും നഹ്ഫാലിദേശവും കടല്ക്കരയിലും യോദ്ദാനക്കരയുമുള്ള നാടും ജാതികളുടെ ഗലീലയും

4:15 ഇങ്ങനെ ഇരുട്ടിൽ ഇരിക്കുന്ന ജനം വലിയോരു വെളിച്ചം കണ്ടു; മരണത്തിന്റെ ദേശത്തിലും നിഴലിലും ഇരിക്കുന്നവർക്കു പ്രകാശം ഉദിച്ചു”

4:16 എന്നു യേശുപ്രവാചകൻ മുഖാന്തരം അരുളിച്ചെയ്തതു നിവൃത്തിയാകുവാൻ ഇടവന്നു.

4:17 അന്നുമുതൽ **യാഹൂശുഅ**: സ്വർഗ്ഗരാജ്യം സമീപിച്ചിരിക്കയാൽ മാനസാന്തരപ്പെടുവിൻ എന്നു പ്രസംഗിച്ചു തുടങ്ങി.

4:18 **യാഹൂശുഅ** ഗലീലക്കടലുറ്റത്തു നടക്കുമ്പോൾ പത്രൊസ് എന്നു പേരുള്ള ശിമോൻ, അവന്റെ സഹോദരനായ അന്ത്രയാസ് എന്നിങ്ങനെ മീൻപിടിക്കാരായ രണ്ടു സഹോദരന്മാർ കടലിൽ വലവീശുന്നതു കണ്ടു:

- 4:19 എന്റെ പിന്നാലെ വരുവിൻ; ഞാൻ നിങ്ങളെ മനുഷ്യരെ പിടിക്കുന്നവരാക്കും എന്നു അവരോടു പറഞ്ഞു.
- 4:20 ഉടനെ അവർ വല വിട്ടേച്ചു അവനെ അനുഗമിച്ചു.
- 4:21 അവിടെനിന്നു മുമ്പോട്ടു പോയാറെ സെബെദിയുടെ മകൻ യാക്കോബും അവന്റെ സഹോദരൻ യോഹന്നാനും എന്ന വേറെ രണ്ടു സഹോദരന്മാർ പടകിൽ ഇരുന്നു അപ്പനായ സെബദിയുമായി വല നന്നാക്കുന്നതു കണ്ടു അവരെയും വിളിച്ചു.
- 4:22 അവരും ഉടനെ പടകിനെയും അപ്പനെയും വിട്ടു അവനെ അനുഗമിച്ചു.
- 4:23 പിന്നെ യാഹ്ശുശ്ശാ ഗലീലയിൽ ഒക്കെയും ചുറ്റി സഞ്ചരിച്ചുകൊണ്ടു അവരുടെ പള്ളികളിൽ ഉപദേശിക്കയും രാജ്യത്തിന്റെ സുവിശേഷം പ്രസംഗിക്കയും ജനത്തിലുള്ള സകല ദീനത്തെയും വ്യാധിയെയും സൗഖ്യമാക്കുകയും ചെയ്തു.
- 4:24 യാഹ്ശുശ്ശായുടെ കീർത്തി സുറിയയിലൊക്കെയും പരന്നു നാനാവ്യാധികളാലും ബാധകളാലും വലഞ്ഞവർ, ഭൂതഗ്രസ്തർ, ചന്ദ്രരോഗികൾ, പക്ഷവാതക്കാർ ഇങ്ങനെ സകലവിധ ദീനക്കാരെയും അവന്റെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവന്നു.
- 4:25 യാഹ്ശുശ്ശാ അവരെ സൗഖ്യമാക്കി; ഗലീല, ദെക്കപ്പൊലി, യെരൂശലേം, യെഹൂദ്യ, യോദ്യന്നക്കരെ എന്നീ ഇടങ്ങളിൽ നിന്നു വളരെ പുരുഷാരം അവനെ പിന്തുടന്നു.

അദ്ധ്യായം 5

- 5:1 യാഹ്ശുശ്ശാ പുരുഷാരത്തെ കണ്ടാറെ മലമേൽ കയറി,, അവൻ ഇരുന്ന ശേഷം ശിഷ്യന്മാർ അടുക്കൽ വന്നു.
- 5:2 യാഹ്ശുശ്ശാ തിരുവായ്ക്കൊഴിഞ്ഞു അവരോടു ഉപദേശിച്ചതെന്തെന്നാൽ:
- 5:3 ആത്മാവിങ്കൽ സാധുക്കളായവർ (എളിയുള്ളവർ) ഭാഗ്യവാന്മാർ; സ്വർഗ്ഗരാജ്യം അവർക്കുള്ളതു.
- 5:4 ധൂഃഖിക്കുന്നവർ ഭാഗ്യവാന്മാർ; അവർക്കു ആശ്വാസം ലഭിക്കും.
- 5:5 സൗമ്യതയുള്ളവർ ഭാഗ്യവാന്മാർ; അവർ ഭൂമിയെ അവകാശമായി അനുഭവിക്കും.
- 5:6 നീതിക്കു വിശ്ന്നു ദാഹിക്കുന്നവർ ഭാഗ്യവാന്മാർ; അവർക്കു തൃപ്തി വരും.
- 5:7 കരുണയുള്ളവർ ഭാഗ്യവാന്മാർ; അവർക്കു കരുണ ലഭിക്കും.
- 5:8 ഹൃദയശുദ്ധിയുള്ളവർ ഭാഗ്യവാന്മാർ; അവർ യാഹ്ശുവായ ദൈവത്തെ കാണും.

- 5:9 സമാധാനം ഉണ്ടാക്കുന്നവർ ഭാഗ്യവാന്മാർ; അവർ യാഹ്വായയ ദൈവത്തിന്റെ പുത്രന്മാർ എന്നു വിളിക്കപ്പെടും.
- 5:10 നീതി നിമിത്തം ഉപദ്രവിക്കപ്പെടുന്നവർ ഭാഗ്യവാന്മാർ; സ്വർഗ്ഗരാജ്യം അവർക്കുള്ളതു.
- 5:11 ഞാൻ നിമിത്തമായിട്ടു നിങ്ങളെ ധിക്കരിക്കയും ഉപദ്രവിക്കയും സകലവിധമായുള്ള ദുർവചനത്തെ നിങ്ങളുടെ നേരെ കളവായി പറയും ചെയ്യുമ്പോൾ നിങ്ങൾ ഭാഗ്യവാന്മാർ.
- 5:12 സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിങ്ങളുടെ പ്രതിഫലം വലുതാകകൊണ്ടു സന്തോഷിച്ചുല്ലസിപ്പിൻ; നിങ്ങൾക്കു മുഖ്യയുണ്ടായിരുന്ന പ്രവാചകന്മാരെയും അവർ അങ്ങനെയെന്നേ ഉപദ്രവിച്ചുവല്ലോ.
- 5:13 നിങ്ങൾ ഭൂമിയുടെ ഉപ്പാകുന്നു; ഉപ്പു കാരമില്ലാതെപോയാൽ അതിന്നു എന്തൊന്നു കൊണ്ടു രസം വരുത്താം? പുറത്തുകളഞ്ഞിട്ടു മനുഷ്യർ ചവിട്ടുവാൻ അല്ലാതെ മറ്റൊന്നിന്നും പിന്നെ കൊള്ളുന്നതല്ല.
- 5:14 നിങ്ങൾ ലോകത്തിന്റെ വെളിച്ചം ആകുന്നു; മലമേൽ ഇരിക്കുന്ന പട്ടണം മറഞ്ഞിരിപ്പാൻ പാടില്ല.
- 5:15 വിളക്കു കത്തിച്ചു പറയിൻ കീഴല്ല തണ്ടിന്മേലത്രെ വെക്കുന്നതു; അപ്പോൾ അതു വീട്ടിലുള്ള എല്ലാവർക്കും പ്രകാശിക്കുന്നു.
- 5:16 അങ്ങനെ തന്നെ മനുഷ്യർ നിങ്ങളുടെ നല്ല പ്രവൃത്തികളെ കണ്ടു, സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ നിങ്ങളുടെ പിതാവിനെ മഹത്വപ്പെടുത്തേണ്ടതിന്നു നിങ്ങളുടെ വെളിച്ചം അവരുടെ മുമ്പിൽ പ്രകാശിക്കട്ടെ.
- 5:17 ഞാൻ ന്യായപ്രമാണത്തെയോ പ്രവാചകന്മാരെയോ നീക്കേണ്ടതിന്നു വന്നു എന്നു നിരൂപിക്കരുതു; നീക്കുവാനല്ല നിവർത്തിപ്പാനത്രേ ഞാൻ വന്നതു.
- 5:18 സത്യമായിട്ടു ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു: ആകാശവും ഭൂമിയും ഒഴിഞ്ഞുപോകുംവരെ സകലവും നിവൃത്തിയാകുവോളം ന്യായപ്രമാണത്തിൽനിന്നു ഒരു വള്ളി എങ്കിലും പുളളി എങ്കിലും ഒരുനാളും ഒഴിഞ്ഞുപോകയില്ല.
- 5:19 ആകയാൽ ഈ ഏറ്റവും ചെറിയ കല്പനകളിൽ ഒന്നു അഴിക്കയും മനുഷ്യരെ അങ്ങനെ പഠിപ്പിക്കയും ചെയ്യുന്നവൻ സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിൽ ഏറ്റവും ചെറിയവൻ എന്നു വിളിക്കപ്പെടും; അവയെ ആചരിക്കയും പഠിപ്പിക്കയും ചെയ്യുന്നവനോ സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിൽ വലിയവൻ എന്നു വിളിക്കപ്പെടും.
- 5:20 നിങ്ങളുടെ നീതി ശാസ്ത്രിമാരുടെയും പരീശന്മാരുടെയും നീതിയെ കവിയുന്നില്ലെങ്കിൽ നിങ്ങൾ സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിൽ കടക്കയില്ല എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു.

- 5:21 കുല ചെയ്യരുതു എന്നും ആരെങ്കിലും കുല ചെയ്താൽ ന്യായവിധിക്കു യോഗ്യനാകും എന്നും പൂർവ്വന്മാരോടു അരുളിച്ചെയ്തതു നിങ്ങൾ കേട്ടിട്ടുണ്ടല്ലോ.
- 5:22 ഞാനോ നിങ്ങളോടു പറയുന്നതു: സഹോദരനോടു **കാരണം കൂടാതെ** കോപിക്കുന്നവൻ എല്ലാം ന്യായവിധിക്കു യോഗ്യനാകും; സഹോദരനോടു നിസ്സാര എന്നു പറഞ്ഞാലോ ന്യായാധിപസഭയുടെ മുമ്പിൽ നിൽക്കേണ്ടിവരും; മൂഢാ എന്നു പറഞ്ഞാലോ അഗ്നിനരകത്തിന്നു യോഗ്യനാകും.
- 5:23 ആകയാൽ നിന്റെ വഴിപാടു യാഗപീഠത്തിങ്കൽ കൊണ്ടുവരുമ്പോൾ സഹോദരന്നു നിന്റെ നേരെ വല്ലതും ഉണ്ടെന്നു അവിടെ വെച്ചു ഓർമ്മവന്നാൽ
- 5:24 നിന്റെ വഴിപാടു അവിടെ യാഗപീഠത്തിന്റെ മുമ്പിൽ വെച്ചേച്ചു, ഒന്നാമതു ചെന്നു സഹോദരനോടു നിരന്നു കൊൾക; പിന്നെ വന്നു നിന്റെ വഴിപാടു കഴിക്ക.
- 5:25 നിന്റെ പ്രതിയോഗിയോടുകൂടെ വഴിയിൽ ഉള്ളപ്പോൾ തന്നെ വേഗത്തിൽ അവനോടു ഇണങ്ങിക്കൊൾക; അല്ലാത്താൽ പ്രതിയോഗി നിന്നെ ന്യായാധിപനും ന്യായാധിപൻ ചേവകനും ഏല്പിച്ചിട്ടു നീ തടവിൽ ആയ്ക്കാകും.
- 5:26 ഒടുവിലത്തെ കാശുപോലും കൊടുത്തു തീരുവോളം നീ അവിടെ നിന്നു പുറത്തു വരികയില്ല എന്നു ഞാൻ സത്യമായിട്ടു നിന്നോടു പറയുന്നു.
- 5:27 വൃഥിച്ചാരം ചെയ്യരുതു എന്നു അരുളിച്ചെയ്തതു നിങ്ങൾ കേട്ടിട്ടുണ്ടല്ലോ.
- 5:28 ഞാനോ നിങ്ങളോടു പറയുന്നതു: സ്ത്രീയെ മോഹിക്കേണ്ടതിന്നു അവളെ നോക്കുന്നവൻ എല്ലാം ഹൃദയം കൊണ്ടു അവളോടു വൃഥിച്ചാരം ചെയ്തുപോയി.
- 5:29 എന്നാൽ വലങ്കണ്ണു നിനക്കു ഇടച്ചുവരുത്തുന്നു എങ്കിൽ അതിനെ ചൂന്നെടുത്തു എറിഞ്ഞുകളക; നിന്റെ ശരീരം മുഴുവനും നരകത്തിൽ വീഴുന്നതിനെക്കാൾ നിന്റെ അവയവങ്ങളിൽ ഒന്നു നശിക്കുന്നതു നിനക്കു പ്രയോജനമത്രേ.
- 5:30 വലങ്കൈ നിനക്കു ഇടച്ചു വരുത്തുന്നു എങ്കിൽ അതിനെ വെട്ടി എറിഞ്ഞു കളക; നിന്റെ ശരീരം മുഴുവനും നരകത്തിൽ പോകുന്നതിനെക്കാൾ അവയവങ്ങളിൽ ഒന്നു നശിക്കുന്നതു നിനക്കു പ്രയോജനമത്രേ.
- 5:31 ആരെങ്കിലും ഭാര്യയെ ഉപേക്ഷിച്ചാൽ അവൾക്കു ഉപേക്ഷണപത്രം കൊടുക്കട്ടെ എന്നും അരുളിച്ചെയ്തിട്ടുണ്ടല്ലോ.
- 5:32 ഞാനോ നിങ്ങളോടു പറയുന്നതു: പരസംഗം ഹേതുവായിട്ടല്ലാതെ ഭാര്യയെ ഉപേക്ഷിക്കുന്നവനെല്ലാം അവളെക്കൊണ്ടു വൃഥിച്ചാരം ചെയ്തിക്കുന്നു; ഉപേക്ഷിച്ചവളെ ആരെങ്കിലും വിവാഹം കഴിച്ചാൽ വൃഥിച്ചാരം ചെയ്യുന്നു.

- 5:33 കള്ള സത്യം ചെയ്യരുതു എന്നും സത്യം ചെയ്തതു കർത്താവിന്നു നിവർത്തിക്കേണം എന്നും പൂർവ്വന്മാരോടു അരുളിച്ചെയ്തതു നിങ്ങൾ കേട്ടിട്ടുണ്ടല്ലോ.
- 5:34 ഞാനോ നിങ്ങളോടു പറയുന്നതു: അശേഷം സത്യം ചെയ്യരുതു; സ്വർഗ്ഗത്തെക്കൊണ്ടു അരുതു, അതു **യാഹ്വായായ** ദൈവത്തിന്റെ സിംഹാസനം;
- 5:35 ഭൂമിയെക്കൊണ്ടു അരുതു അതു **യാഹ്വായായ** ദൈവത്തിന്റെ പാദപീഠം; യെരൂശലേമിനെക്കൊണ്ടു അരുതു, അതു മഹാരാജാവിന്റെ നഗരം.
- 5:36 നിന്റെ തലയെക്കൊണ്ടും സത്യം ചെയ്യരുതു; ഒരു രോമവും വെളുപ്പിപ്പാനോ കറുപ്പിപ്പാനോ നിനക്കു കഴികയില്ലല്ലോ.
- 5:37 നിങ്ങളുടെ വാക്കു ഉച്ചു, ഉച്ചു എന്നും ഇല്ല, ഇല്ല എന്നും ആയിരിക്കട്ടെ; ഇതിൽ അധികമായതു **ദോഷത്തിൽ** നിന്നു വരുന്നു.
- 5:38 കണ്ണിന്നു പകരം കണ്ണും പല്ലിന്നു പകരം പല്ലും എന്നു അരുളിച്ചെയ്തതു നിങ്ങൾ കേട്ടിട്ടുണ്ടല്ലോ.
- 5:39 ഞാനോ നിങ്ങളോടു പറയുന്നതു: **ദോഷത്തോടെ നേരിടരുതു**; നിന്നെ വലത്തെ ചെകിട്ടത്തു അടിക്കുന്നവന്നു മറ്റേതും തിരിച്ചു കാണിക്ക.
- 5:40 നിന്നോടു വ്യവഹരിച്ചു നിന്റെ വസ്ത്രം എടുപ്പാൻ ഇച്ഛിക്കുന്നവന്നു നിന്റെ പുതപ്പും വിട്ടുകൊടുക്ക.
- 5:41 ഒരുത്തൻ നിന്നെ ഒരു നാഴിക വഴിപോകുവാൻ നിബ്ബന്ധിച്ചാൽ രണ്ടു അവനോടു കൂടെ പോക.
- 5:42 നിന്നോടു യാചിക്കുന്നവന്നു കൊടുക്ക; വായിപ്പ വാങ്ങുവാൻ ഇച്ഛിക്കുന്നവനെ ഒഴിഞ്ഞുകളയരുതു.
- 5:43 **നിന്റെ അയല്ക്കാരനെ** സ്നേഹിക്ക എന്നും ശത്രുവിനെ പകെക്ക എന്നും അരുളിച്ചെയ്തതു നിങ്ങൾ കേട്ടിട്ടുണ്ടല്ലോ.
- 5:44 ഞാനോ നിങ്ങളോടു പറയുന്നതു: നിങ്ങളുടെ ശത്രുക്കളെ സ്നേഹിപ്പിൻ; നിങ്ങളെ ശപിക്കുന്നവരെ അനുഗ്രഹിപ്പിൻ നിങ്ങളെ പകക്കുന്നവർക്കു ഗുണം ചെയ്യുവിൻ നിങ്ങളെ ഉപദ്രവിക്കയും നിങ്ങളെ പീഡിപ്പിക്കയും ചെയ്യുന്നവർക്കു വേണ്ടി **പ്രാർത്ഥിക്കയും ചെയ്യുവിൻ**;
- 5:45 സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ നിങ്ങളുടെ പിതാവിന്നു പുത്രന്മാരായി തീരേണ്ടതിന്നു തന്നേ; അവൻ ദുഷ്ടന്മാരുടെ മേലും നല്ലവരുടെ മേലും തന്റെ സൂര്യനെ ഉദിപ്പിക്കയും നീതിമാന്മാരുടെമേലും നീതികെട്ടവരുടെ മേലും മഴ പെയ്യിക്കയും ചെയ്യുന്നുവല്ലോ.

- 5:46 നിങ്ങളെ സ്നേഹിക്കുന്നവരെ സ്നേഹിച്ചാൽ നിങ്ങൾക്കു എന്തു പ്രതിഫലം? ചുങ്കക്കാരും അങ്ങനെ തന്നെ ചെയ്യുന്നില്ലയോ?
- 5:47 സഹോദരന്മാരെ മാത്രം വന്ദനം ചെയ്താൽ നിങ്ങൾ എന്തു വിശേഷം ചെയ്യുന്നു? ജാതികളും അങ്ങനെ തന്നെ ചെയ്യുന്നില്ലയോ?
- 5:48 ആകയാൽ നിങ്ങളുടെ സ്വർ്ഗീയ പിതാവു പൂണ്ണനായിരിക്കുന്നതുപോലെ നിങ്ങളും പൂണ്ണരാകുവിൻ.

അദ്ധ്യായം 6

- 6:1 മനുഷ്യർ കാനേണ്ടതിന്നു നിങ്ങളുടെ നീതിയെ അവരുടെ മുമ്പിൽ ചെയ്യാതിരിപ്പാൻ സൂക്ഷിപ്പിൻ; അല്ലാത്താൽ സ്വർഗ്ഗത്തിലുള്ള നിങ്ങളുടെ പിതാവിന്റെ പക്കൽ നിങ്ങൾക്കു പ്രതിഫലമില്ല.
- 6:2 ആകയാൽ ഭിക്ഷ കൊടുക്കുമ്പോൾ മനുഷ്യരാൽ മാനം ലഭിപ്പാൻ പള്ളികളിലും വീഥികളിലും കപടഭക്തിക്കാർ ചെയ്യുന്നതുപോലെ നിന്റെ മുമ്പിൽ കാഹളം ഊതിക്കരുതു; അവർക്കു പ്രതിഫലം കിട്ടിപ്പോയി എന്നു ഞാൻ സത്യമായിട്ടു നിങ്ങളോടു പറയുന്നു.
- 6:3 നീയോ ഭിക്ഷ കൊടുക്കുമ്പോൾ നിന്റെ ഭിക്ഷ രഹസ്യത്തിലായിരിക്കേണ്ടതിന്നു വലങ്കൈ ചെയ്യുന്നതു എന്തു എന്നു ഇടകൈ അറിയരുതു.
- 6:4 രഹസ്യത്തിൽ കാണുന്ന നിന്റെ പിതാവു **പരസ്യമായി** നിനക്കു പ്രതിഫലം തരും.
- 6:5 നിങ്ങൾ പ്രാത്ഥിക്കുമ്പോൾ കപടഭക്തിക്കാരെപ്പോലെ ആകരുതു; അവർ മനുഷ്യക്കു വിളങ്ങേണ്ടതിന്നു പള്ളികളിലും തെരുക്കോണുകളിലും നിന്നു കൊണ്ടു പ്രാത്ഥിപ്പാൻ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നു; അവർക്കു പ്രതിഫലം കിട്ടിപ്പോയി എന്നു ഞാൻ സത്യമായിട്ടു നിങ്ങളോടു പറയുന്നു.
- 6:6 നീയോ പ്രാത്ഥിക്കുമ്പോൾ അറയിൽ കടന്നു വാതിൽ അടച്ചു രഹസ്യത്തിലുള്ള നിന്റെ പിതാവിനോടു പ്രാത്ഥിക്ക; രഹസ്യത്തിൽ കാണുന്ന നിന്റെ പിതാവു നിനക്കു **പരസ്യമായി** പ്രതിഫലം തരും.
- 6:7 പ്രാത്ഥിക്കയിൽ നിങ്ങൾ **അജ്ഞാനികളെപ്പോലെ** ജല്പനം ചെയ്യരുതു; അതിഭാഷണത്താൽ ഉത്തരം കിട്ടും എന്നല്ലോ അവർക്കു തോന്നുന്നതു.

- 6:8 അവരോടു തുല്യരാകരുതു; നിങ്ങൾക്കു ആവശ്യമുള്ളതു ഇന്നതെന്നു നിങ്ങൾ യാചിക്കുമ്പോൾ നിങ്ങളുടെ പിതാവു അറിയുന്നുവല്ലോ.
- 6:9 നിങ്ങൾ ഇവണ്ണം പ്രാർത്ഥിപ്പിൻ; സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ ഞങ്ങളുടെ പിതാവായ യാഹ്വയെ , നിന്റെ നാമം വിശുദ്ധീകരിക്കപ്പെടേണമേ;
- 6:10 നിന്റെ രാജ്യം വരേണമേ; നിന്റെ ഇഷ്ടം സ്വർഗ്ഗത്തിലെപ്പോലെ ഭൂമിയിലും ആകേണമേ;
- 6:11 ഞങ്ങൾക്കു ആവശ്യമുള്ള ആഹാരം ഇന്നു തരേണമേ;
- 6:12 ഞങ്ങളുടെ നേരെ കുറ്റം ചെയ്യുന്നരോടു ഞങ്ങൾ ക്ഷമിക്കുന്നതുപോലെ ഞങ്ങളുടെ കുറ്റങ്ങളെ ഞങ്ങളോടും ക്ഷമിക്കേണമേ;
- 6:13 ഞങ്ങളെ പരീക്ഷയിൽ കടത്താതെ ദോഷത്തിൽ നിന്നു ഞങ്ങളെ രക്ഷിക്കയും ചെയ്യണമേ. രാജ്യവും ശക്തിയും മഹത്വവും എന്നേക്കും നിനക്കുള്ളതല്ലോ.
- 6:14 നിങ്ങൾ മനുഷ്യരോടു അവരുടെ പിഴകളെ ക്ഷമിച്ചാൽ, സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ നിങ്ങളുടെ പിതാവു നിങ്ങളോടും ക്ഷമിക്കും.
- 6:15 നിങ്ങൾ മനുഷ്യരോടു പിഴകളെ ക്ഷമിക്കാത്താലോ നിങ്ങളുടെ പിതാവു നിങ്ങളുടെ പിഴകളെയും ക്ഷമിക്കയില്ല.
- 6:16 ഉപവസിക്കുമ്പോൾ നിങ്ങൾ കപടഭക്തിക്കാരെപ്പോലെ വാടിയ മുഖം കാണിക്കരുതു; അവർ ഉപവസിക്കുന്നതു മനഷ്യർക്കു വിളങ്ങേണ്ടതിന്നു മുഖം വിരുപമാക്കുന്നു; അവർക്കു പ്രതിഫലം കിട്ടിപ്പോയി എന്നു ഞാൻ സത്യമായിട്ടു നിങ്ങളോടു പറയുന്നു.
- 6:17 നീയോ ഉപവസിക്കുമ്പോൾ നിന്റെ ഉപവാസം മനുഷ്യർക്കല്ല രഹസ്യത്തിലുള്ള നിന്റെ പിതാവിന്നു വിളങ്ങേണ്ടതിന്നു തലയിൽ എണ്ണ തേച്ചു മുഖം കഴുകുക.
- 6:18 രഹസ്യത്തിൽ കാണുന്ന നിന്റെ പിതാവു നിനക്കു പരസ്യമായി പ്രതിഫലം നൽകും.
- 6:19 പുഴുവും തുരുമ്പും കെടുകയും കള്ളന്മാർ തുരന്നു മോഷ്ടിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഈ ഭൂമിയിൽ നിങ്ങൾ നിക്ഷേപം സ്വരൂപിക്കരുതു.
- 6:20 പുഴുവും തുരുമ്പും കെടുകാതെയും കള്ളന്മാർ തുരന്നു മോഷ്ടിക്കാതെയുമിരിക്കുന്ന സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിക്ഷേപം സ്വരൂപിച്ചു കൊൾവിൻ.
- 6:21 നിന്റെ നിക്ഷേപം ഉള്ളേടത്തു നിന്റെ ഹൃദയവും ഇരിക്കും.
- 6:22 ശരീരത്തിന്റെ വിളക്കു കണ്ണു ആകുന്നു; കണ്ണു ചൊവ്വുള്ളതെങ്കിൽ നിന്റെ ശരീരം മുഴുവനും പ്രകാശിതമായിരിക്കും.

6:23 കണ്ണു കേടുള്ളതെങ്കിലോ നിന്റെ ശരീരം മുഴുവനും ഇരുണ്ടതായിരിക്കും; എന്നാൽ നിന്നിലുള്ള വെളിച്ചം ഇരുട്ടായാൽ ഇരുട്ടു എത്ര വലിയതു!

6:24 രണ്ടു യജമാനന്മാരെ സേവിപ്പാൻ ആക്കും കഴികയില്ല; അങ്ങനെ ചെയ്താൽ ഒരുത്തനെ പങ്കെച്ചു മറ്റവനെ സ്നേഹിക്കും, അല്ലെങ്കിൽ ഒരുത്തനോടു പറ്റിച്ചേന്നു മറ്റവനെ **നിന്ദിക്കും**; നിങ്ങൾക്കു **യാഹ്വായ** ദൈവത്തെയും **ധനത്തെയും** സേവിപ്പാൻ കഴികയില്ല.

6:25 അതുകൊണ്ടു ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നതു: എന്തു തിന്നും എന്തു കുടിക്കും എന്നു നിങ്ങളുടെ ജീവനായിക്കൊണ്ടും എന്തുഉടുക്കും എന്നു ശരീരത്തിനായിക്കൊണ്ടും വിചാരപ്പെടരുതു; ആഹാരത്തെക്കാൾ ജീവനും ഉടുപ്പിനെക്കാൾ ശരീരവും വലുതല്ലയോ?

6:26 ആകാശത്തിലെ പരവകളെ നോക്കുവിൻ; അവ വിതെക്കുന്നില്ല, കൊയ്യുന്നില്ല, കളപ്പുരയിൽ കൂട്ടിവെക്കുന്നതുമില്ല; എങ്കിലും സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ നിങ്ങളുടെ പിതാവു അവയെ പുലർത്തുന്നു; അവയെക്കാൾ നിങ്ങൾ ഏറ്റവും വിശേഷതയുള്ളവരല്ലയോ?

6:27 വിചാരപ്പെടുന്നതിനാൽ തന്റെ നീളത്തോടു ഒരുമുഴം കൂട്ടുവാൻ നിങ്ങളിൽ ആക്കു കഴിയും?

6:28 ഉടുപ്പിനെക്കുറിച്ചു വിചാരപ്പെടുന്നതും എന്തു? വയലിലെ താമര എങ്ങനെ വളരുന്നു എന്നു നിരൂപിപ്പിൻ; അവ അദ്ധ്വാനിക്കുന്നില്ല, നൂല്ക്കുന്നതുമില്ല.

6:29 എന്നാൽ ശലോമോൻ പോലും തന്റെ സർവ്വ മഹത്വത്തിലും ഇവയിൽ ഒന്നിനോളം ചമഞ്ഞിരുന്നില്ല എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു.

6:30 ഇന്നുള്ളതും നാളെ അടുപ്പിൽ ഇടുന്നതുമായ വയലിലെ പുല്ലിനെ **യാഹ്വ** ഇങ്ങനെ ചമയിക്കുന്നു എങ്കിൽ, അല്പ വിശ്വാസികളേ, നിങ്ങളെ എത്ര അധികം.

6:31 ആകയാൽ നാം എന്തു തിന്നും എന്തു കുടിക്കും എന്തു ഉടുക്കും എന്നിങ്ങനെ നിങ്ങൾ വിചാരപ്പെടരുതു.

6:32 ഈ വക ഒക്കെയും **അജ്ഞാനികൾ** അന്വേഷിക്കുന്നു; സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ നിങ്ങളുടെ പിതാവു ഇതൊക്കെയും നിങ്ങൾക്കു ആവശ്യം എന്നു അറിയുന്നുവല്ലോ.

6:33 മുഖെ **ദൈവത്തിന്റെ** രാജ്യവും നീതിയും അന്വേഷിപ്പിൻ; അതോടു കൂടെ **ഈ വസ്തുക്കളൊക്കെയും** നിങ്ങൾക്കു **നൽകപ്പെടും**.

6:34 അതുകൊണ്ടു നാളെക്കായി വിചാരപ്പെടരുതു; നാളത്തെ ദിവസം തനിക്കായി വിചാരപ്പെടുമല്ലോ; അതതു ദിവസത്തിന്നു അന്നന്നത്തെ **ക്ഷമ** മതി.

- 7:1 നിങ്ങൾ വിധിക്കപ്പെടാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു വിധിക്കരുതു.
- 7:2 നിങ്ങൾ വിധിക്കുന്ന വിധിയാൽ നിങ്ങളെയും വിധിക്കും; നിങ്ങൾ അളക്കുന്ന അളവിനാൽ നിങ്ങൾക്കും അളന്നു കിട്ടും.
- 7:3 എന്നാൽ സ്വന്തകണ്ണിലെ കോൽ ഓക്കാതെ സഹോദരന്റെ കണ്ണിലെ കരടു നോക്കുന്നതു എന്തു?
- 7:4 അല്ല സ്വന്തകണ്ണിൽ കോൽ ഇരിക്കെ നീ സഹോദരനോടു നില്പൂ, നിന്റെ കണ്ണിൽ നിന്നു കരടു എടുത്തു കളയട്ടെ, എന്നു പറയുന്നതു എങ്ങനെ?
- 7:5 കപട ഭക്തിക്കാരാ, മുഖെ സ്വന്തകണ്ണിൽനിന്നു കോൽ എടുത്തു കളക; പിന്നെ സഹോദരന്റെ കണ്ണിൽനിന്നു കരടു എടുത്തുകളവാൻ വെടിപ്പായി കാണും.
- 7:6 വിശുദ്ധമായതു നായ്ക്കൾക്കു കൊടുക്കരുതു; നിങ്ങളുടെ മുത്തുകളെ പന്നികളുടെ മുമ്പിൽ ഇടുകയുമരുതു; അവ കാൽകൊണ്ടു അവയെ ചവിട്ടുകയും തിരിഞ്ഞു നിങ്ങളെ ചീന്തിക്കുകയും ചെയ്യാൻ ഇടവരരുതു.
- 7:7 **ചോദിപ്പിൻ** എന്നാൽ നിങ്ങൾക്കു **നശ്കപ്പെടും** ; അന്വേഷിപ്പിൻ എന്നാൽ നിങ്ങൾ കണ്ടെത്തും; മുട്ടുവിൻ എന്നാൽ നിങ്ങൾക്കു **തുറക്കപ്പെടും**.
- 7:8 **ചോദിക്കുന്ന** ഏവനും ലഭിക്കുന്നു; അന്വേഷിക്കുന്നവൻ കണ്ടെത്തുന്നു; മുട്ടുന്നവന്നു **തുറക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു**.
- 7:9 മകൻ അപ്പം ചോദിച്ചാൽ അവന്നു കല്ലു കൊടുക്കുന്ന മനുഷ്യൻ നിങ്ങളിൽ ആരുള്ളു?
- 7:10 മീൻ ചോദിച്ചാൽ അവന്നു പാമ്പിനെ കൊടുക്കുമോ?
- 7:11 അങ്ങനെ **ദോഷികളാകുന്ന** നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ മക്കൾക്കു നല്ല ദാനങ്ങളെ കൊടുപ്പാൻ അറിയുന്നു എങ്കിൽ സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ നിങ്ങളുടെ പിതാവു തന്നോടു **ചോദിക്കുന്നവർക്കു നന്മകളെ** എത്ര അധികം കൊടുക്കും!
- 7:12 **ആകയാൽ** മനുഷ്യർ നിങ്ങൾക്കു **ഏതെല്ലാം കരുങ്ങളെ** ചെയ്തേണം എന്നു നിങ്ങൾ **ഇണിക്കുന്നുവോ അത്** ഒക്കെയും നിങ്ങൾ അവർക്കും ചെയ്യിൻ; **ഏതുകോണ്ടെന്നാൽ** ന്യായപ്രമാണവും പ്രവാചകന്മാരും ഇതു തന്നെ.

- 7:13 ഇടുക്കുവാതിലൂടെ അകത്തു കടപ്പിൻ; ഏന്തുകോണ്ടെന്നാൽ നാശത്തിലേക്കു കോണ്ടുപോകുന്ന വാതിൽ വീതിയുള്ളതും വഴി വിശാലവും ആകുന്ന അതിൽ കൂടി പോകുന്നവർ അനേകരും ആകുന്നു.
- 7:14 ജീവങ്കലേക്കു കോണ്ടുപോകുന്ന പോകുന്ന വാതിൽ ഇടുക്കവും വഴി ഞെരുക്കവുമുള്ളതു; അതു കണ്ടെത്തുന്നവർ ചുരുക്കമത്രേ.
- 7:15 കള്ള പ്രവാചകന്മാരെ സൂക്ഷിച്ചുകൊൾവിൻ; അവർ ആടുകളുടെ വേഷം പുണ്ടു നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ വരുന്നു; അകമെയോ ബുദ്ധ്യയുള്ള ചെന്നായ്ക്കൾ ആകുന്നു.
- 7:16 അവരുടെ ഫലങ്ങളാൽ നിങ്ങൾക്കു അവരെ തിരിച്ചറിയാം; മുള്ളുകളിൽ നിന്നു മുന്തിരിപ്പഴവും ഞെരിഞ്ഞിൽ മുള്ളുകളിൽ നിന്നു അത്തിപ്പഴവും പരിക്കുമാറുണ്ടോ?
- 7:17 നല്ല വൃക്ഷം ഒക്കെയും നല്ല ഫലങ്ങളെ തരുന്നു; ആകാത്ത വൃക്ഷമോ ആകാത്ത ഫലങ്ങളെ തരുന്നു.
- 7:18 നല്ല വൃക്ഷത്തിന്നു ആകാത്ത ഫലവും ആകാത്ത വൃക്ഷത്തിന്നു നല്ല ഫലവും തരുവാനും കഴികയില്ല.
- 7:19 നല്ലഫലം തരാത്ത വൃക്ഷം ഒക്കെയും വെട്ടി തീയിൽ ഇടുന്നു.
- 7:20 ആകയാൽ അവരുടെ ഫലത്താൽ നിങ്ങൾ അവരെ തിരിച്ചറിയും.
- 7:21 എന്നോടു കത്താവേ, കത്താവേ, എന്നു പറയുന്നവൻ ഏവനുമല്ല, സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ എന്റെ പതാവിന്റെ ഇഷ്ടം ചെയ്യുന്നവൻ അത്രേ സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിൽ കടക്കുന്നതു.
- 7:22 കത്താവേ, കത്താവേ, നിന്റെ നാമത്തിൽ ഞങ്ങൾ പ്രവചിക്കയും നിന്റെ നാമത്തിൽ ഭൂതങ്ങളെ പുറത്താക്കുകയും നിന്റെ നാമത്തിൽ വളരെ വീഴ്ചപ്രവർത്തികൾ പ്രവർത്തിക്കയും ചെയ്തില്ലയോ എന്നു പലരും ആ നാളിൽ എന്നോടു പറയും.
- 7:23 അപ്പോൾ ഞാൻ അവരോടു: ഞാൻ ഒരു നാളും നിങ്ങളെ അറിഞ്ഞിട്ടില്ല; അക്രമം പ്രവർത്തിക്കുന്നവരേ, എന്നെ വിട്ടു പോകുവിൻ എന്നു തീർത്തുപറയും.
- 7:24 ആകയാൽ എന്റെ ഈ വചനങ്ങളെ കേട്ടു ചെയ്യുന്നവൻ ഒക്കെയും പാറമേൽ വീടു പണിത ബുദ്ധിയുള്ള മനുഷ്യനോടു സദൃശനാക്കും.
- 7:25 വന്മഴ ചൊരിഞ്ഞു നദികൾ പൊങ്ങി കാറ്റു അടിച്ചു ആ വീട്ടിന്മേൽ അലച്ചു; അതു പാറമേൽ അടിസ്ഥാനമുള്ളതാകയാൽ വീണില്ല.
- 7:26 എന്റെ ഈ വചനങ്ങളെ കേട്ടു ചെയ്യാത്തവൻ ഒക്കെയും മണലിന്മേൽ വീടു പണിത ഭോഷനായ മനുഷ്യനോടു സദൃശനാക്കപ്പെടും.

7:27 വന്മഴ ചൊരിഞ്ഞു നദികൾ പൊങ്ങി കാറ്റു അടിച്ചു ആ വീട്ടിന്മേൽ അലച്ചു, അതു വീണു; അതിന്റെ വീഴ്ച വലിയതായിരുന്നു.

7:28 ഈ വചനങ്ങളെ യാഹ്ശുശു പഠഞ്ഞു തീൻപ്പോൾ പുരുഷാരം യാഹ്ശുശുയുടെ ഉപദേശത്തിൽ വിസ്തയിച്ചു;

7:29 അവരുടെ ശാസ്ത്രിമാരെപ്പോലെ അല്ല, അധികാരമുള്ളവനായിട്ടത്രേ യാഹ്ശുശു അവരോടു ഉപദേശിച്ചതു.

അദ്ധ്യായം 8

8:1 യാഹ്ശുശു മലയിൽനിന്നു ഇറങ്ങി വന്നാറെ വളരെ പുരുഷാരം യാഹ്ശുശുയെ പിന്തുടന്നു.

8:2 അപ്പോൾ ഒരു കുഷുരോഗി വന്നു യാഹ്ശുശുയെ നമസ്കരിച്ചു കത്താവേ, നിനക്കു മനസ്സുണ്ടെങ്കിൽ നിനക്ക് എന്നെ ശുദ്ധമാക്കുവാൻ കഴിയും എന്നു പറഞ്ഞു.

8:3 യാഹ്ശുശു കൈ നീട്ടി അവനെ തൊട്ടു: എനിക്ക് മനസ്സുണ്ടു; നീ ശുദ്ധമാക എന്നു പറഞ്ഞു; ഉടനെ കുഷു മారి അവൻ ശുദ്ധമായി.

8:4 യാഹ്ശുശു അവനോടു: നോക്കൂ, ആരോടും പറയരുതു; അവന്റെ സാക്ഷ്യത്തിനായി നീ ചെന്നു നിന്നെത്തന്നെ പുരോഹിതന്നു കാണിച്ചു, മോശെ കല്പിച്ച വഴിപാടു കഴിക്ക എന്നു പറഞ്ഞു.

8:5 യാഹ്ശുശു കഫൻഹൂമിൽ എത്തിയപ്പോൾ ഒരു ശതാധിപൻ വന്നു യാഹ്ശുശുയോടു:

8:6 കത്താവേ, എന്റെ ബാല്യക്കാരൻ പക്ഷവാതം പിടിച്ചു കഠിനമായി വേദനപ്പെട്ടു വീട്ടിൽ കിടക്കുന്നു എന്നു അപേക്ഷിച്ചു പറഞ്ഞു.

8:7 യാഹ്ശുശു അവനോടു: ഞാൻ വന്നു അവനെ സൌഖ്യമാക്കും എന്നു പറഞ്ഞു.

8:8 അതിന്നു ശതാധിപൻ: കത്താവേ, നീ എന്റെ പുരക്കകത്തു വരുവാൻ ഞാൻ യോഗ്യനല്ല; ഒരു വാക്കു മാത്രം കല്പിച്ചാൽ എന്റെ ബാല്യക്കാരന്നു സൌഖ്യം വരും.

8:9 ഞാനും അധികാരത്തിൻ കീഴുള്ള മനുഷ്യൻ ആകുന്നു. എന്റെ കീഴിൽ പടയാളികൾ ഉണ്ടു; ഞാൻ ഒരുവനോടു: പോക എന്നു പറഞ്ഞാൽ പോകുന്നു; മറ്റൊരുവനോടു: വരിക എന്നു പറഞ്ഞാൽ വരുന്നു; എന്റെ ദാസനോടു: ഇതു ചെയ്ക എന്നു പറഞ്ഞാൽ അവൻ ചെയ്യുന്നു എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു.

- 8:10 അതു കേട്ടിട്ടു യാഹ്ശുഅ അതിശയിച്ചു, പിൻ ചെല്ലുന്നവരോടു പറഞ്ഞതു: യിസ്രായേലിനോടുകൂടെ ഇത്ര വലിയ വിശ്വാസം കണ്ടിട്ടില്ല എന്നു ഞാൻ സത്യമായിട്ടു നിങ്ങളോടു പറയുന്നു.
- 8:11 കിഴക്കുനിന്നും പിടിഞ്ഞാറുനിന്നും അനേകർ വന്നു അബ്രാഹാമിനോടും യിസഹാക്കിനോടും യാക്കോബിനോടും കൂടെ സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിൽ ഇരിക്കും.
- 8:12 രാജ്യത്തിന്റെ പുത്രന്മാരെയോ ഏറ്റവും പുറത്തുള്ള ഇരുളിലേക്കു തളളിക്കളയും; അവിടെ കരച്ചലും പല്ലുകടിയും ഉണ്ടാകും എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു.
- 8:13 പിന്നെ യാഹ്ശുഅ ശതാധിപനോടു: പോക, നീ വിശ്വസിച്ചതുപേലെ നിനക്കു ഭവിക്കട്ടെ എന്നു പറഞ്ഞു. ആ നാഴികയിൽ തന്നെ അവന്റെ ബാല്യക്കാരന്നു സൌഖ്യം വന്നു.
- 8:14 യാഹ്ശുഅ പത്രോസിന്റെ വീട്ടിൽ വന്നാറെ അവന്റെ അമ്മാവിയമ്മ പനി പിടിച്ചു കിടക്കുന്നതു കണ്ടു.
- 8:15 യാഹ്ശുഅ അവളുടെ കൈ തൊട്ടു പനി അവളെ വിട്ടു; അവൾ എഴുന്നേറ്റു അവന്റെ ശുശ്രൂഷ ചെയ്തു.
- 8:16 വൈകുന്നേരം ആയപ്പോൾ പല ഭൂതഗ്രസ്തരെയും യാഹ്ശുഅയുടെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവന്നു; യാഹ്ശുഅ വചനംകൊണ്ടു ദുരാത്മാക്കളെ പുറത്താക്കി സകലദീനക്കാക്കും സൌഖ്യം വരുത്തി.
- 8:17 യാഹ്ശുഅ നമ്മുടെ ബലഹീനതകളെ ഏറ്റു എന്നും വ്യാധികളെ ചുമന്നു എന്നും യേശുപ്രവാചകൻ പറഞ്ഞതു നിവൃത്തിയാക്കുവാൻ തന്നെ.
- 8:18 എന്നാൻ യാഹ്ശുഅ തന്റെ ചുറ്റും വളരെ പുരുഷാരത്തെ കണ്ടാറെ അക്കരെക്കു പോകുവാൻ കല്പിച്ചു.
- 8:19 അപ്പോൾ ഒരു ശാസ്ത്രി യാഹ്ശുഅയുടെ അടുക്കൽ വന്നു: ഗുരോ, നീ എവിടെ പോയാലും ഞാൻ നിന്നെ അനുഗമിക്കാം എന്നു പറഞ്ഞു.
- 8:20 യാഹ്ശുഅ അവനോടു: കുറുനരികൾക്കു കൂഴികളും ആകാശത്തിലെ പറവകൾക്കു കൂടുകളും ഉണ്ടു; മനുഷ്യപുത്രനോ തല ചായിപ്പാൻ ഇടം ഇല്ല എന്നു പറഞ്ഞു.
- 8:21 ശിഷ്യന്മാരിൽ വേറൊരുത്തൻ യാഹ്ശുഅയോടു: കത്താവേ, ഞാൻ മുമ്പെ പോയി എന്റെ അപ്പനെ അടക്കം ചെയ്‌വാൻ അനുവാദം തരേണം എന്നു പറഞ്ഞു.
- 8:22 യാഹ്ശുഅ അവനോടു: നീ എന്റെ പിന്നാലെ വരിക; മരിച്ചവർ തങ്ങളുടെ മരിച്ചവരെ അടക്കം ചെയ്യട്ടെ എന്നു പറഞ്ഞു.

- 8:23 യാഹ്ശുശുഅ ഒരു പടകിൽ കയറിയപ്പോൾ യാഹ്ശുശുഅയുടെ ശിഷ്യന്മാർ കൂടെ ചെന്നു.
- 8:24 പിന്നെ കടലിൽ വലിയ ഓളം ഉണ്ടായിട്ടു പടകു തിരകളാൽ മുങ്ങുമാറായി; യാഹ്ശുശുഅയോ ഉറങ്ങുകയായിരുന്നു.
- 8:25 അവർ അടുത്തു ചെന്നു: കത്താവേ, രക്ഷിക്കേണമേ: ഞങ്ങൾ നശിച്ചു പോകുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു യാഹ്ശുശുഅയെ ഉണർത്തി.
- 8:26 യാഹ്ശുശുഅ അവരോടു: അല്പവിശ്വാസികളേ, നിങ്ങൾ ഭീരുക്കൾ ആകുവാൻ എന്തു എന്നു പറഞ്ഞശേഷം എഴുന്നേറ്റു കാറ്റിനെയും കടലിനെയും ശാസിച്ചപ്പോൾ വലിയ ശാന്തതയുണ്ടായി.
- 8:27 എന്നാറെ ആ മനുഷ്യർ അതിശയിച്ചു: ഇവൻ എങ്ങനെയുള്ളവൻ? കാറ്റും കടലും കൂടെ ഇവനെ അനുസരിക്കുന്നുവല്ലോ എന്നു പറഞ്ഞു.
- 8:28 യാഹ്ശുശുഅ അക്കരെ ഗദരേനരുടെ ദേശത്തു എത്തിയാറെ രണ്ടു ഭൂതഗ്രസ്തർ ശവക്കല്ലറകളിൽ നിന്നു പുറപ്പെട്ടു യാഹ്ശുശുഅക്കു എതിരെ വന്നു; അവർ അത്യുഗ്രന്മാർ ആയിരുന്നതു കൊണ്ടു ആക്കും ആ വഴി നടന്നുകൂടാഞ്ഞു.
- 8:29 അവർ നിലവിളിച്ചു: ദൈവപുത്രാ, ഞങ്ങൾക്കും നിനക്കും തമ്മിൽ എന്തു? സമയത്തിന്നു മുഖെ ഞങ്ങളെ ദണ്ഡിപ്പിക്കാൻ ഇവിടെ വന്നുവോ എന്നു പറഞ്ഞു.
- 8:30 അവർക്കകലെ ഒരു വലിയ പന്നിക്കൂട്ടം മേഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നു.
- 8:31 ഭൂതങ്ങൾ യാഹ്ശുശുഅയോടു: ഞങ്ങളെ പുറത്താക്കുന്നു എങ്കിൽ പന്നിക്കൂട്ടത്തിലേക്കു അയക്കേണം എന്നു അപേക്ഷിച്ചു.
- 8:32 പൊയിക്കൊൾവിൻ എന്നു യാഹ്ശുശുഅ അവരോടു പറഞ്ഞു; അവർ പുറപ്പെട്ടു പന്നികളിലേക്കു ചെന്നു; ആ കൂട്ടം എല്ലാം കടുത്തുക്കത്തുടെ കടലിലേക്കു പാഞ്ഞു വെള്ളത്തിൽ മുങ്ങി ചത്തു.
- 8:33 മേയ്ക്കുന്നവർ ഓടി പട്ടണത്തിൽ ചെന്നു സകലവും ഭൂതഗ്രസ്തരുടെ വസ്തുതയും അറിയിച്ചു.
- 8:34 ഉടനെ പട്ടണം എല്ലാം പുറപ്പെട്ടു യാഹ്ശുശുഅക്കു എതിരെ ചെന്നു; യാഹ്ശുശുഅയെ കണ്ടാറെ തങ്ങളുടെ അതിർ വിട്ടു പോകേണമെന്നു അപേക്ഷിച്ചു.

അദ്ധ്യായം 9

- 9:1 യാഹ്ശുശുഅ പടകിൽ കയറി ഇക്കരെക്കു കടന്നു സ്വന്തപട്ടണത്തിൽ എത്തി.
- 9:2 അവിടെ ചിലർ കിടക്കമേൽ കിടക്കുന്ന ഒരു പക്ഷവാതക്കാരനെ യാഹ്ശുശുഅയുടെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവന്നു; യാഹ്ശുശുഅ അവരുടെ വിശ്വാസം കണ്ടു പക്ഷവാതക്കാരനോടു: മകനേ, ധൈര്യമായിരിക്ക; നിന്റെ പാപങ്ങൾ മോചിച്ചുതന്നിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു.
- 9:3 എന്നാൽ ശാസ്ത്രിമാരിൽ ചിലർ: ഇവൻ ദൈവദൂഷണം പറയുന്നു എന്നു ഉള്ളുകൊണ്ടു പറഞ്ഞു.
- 9:4 യാഹ്ശുശുഅയോ അവരുടെ നിരൂപണം ഗ്രഹിച്ചു: നിങ്ങൾ ഹൃദയത്തിൽ ദോഷം നിരൂപിക്കുന്നത് എന്തു?
- 9:5 നിന്റെ പാപങ്ങൾ മോചിച്ചു തന്നിരിക്കുന്നു എന്നു പറയുന്നതോ, എഴുന്നേറ്റു നടക്ക എന്നു പറയുന്നതോ, ഏതാകുന്നു എളുപ്പം എന്നു ചോദിച്ചു.
- 9:6 എങ്കിലും ഭൂമിയിൽ പാപങ്ങളെ മോചിപ്പാൻ മനുഷ്യ പുത്രന്നു അധികാരം ഉണ്ടു എന്നു നിങ്ങൾ അറിയേണ്ടതിന്നു - യാഹ്ശുശുഅ പക്ഷവാതക്കാരനോടു: എഴുന്നേറ്റു, കിടക്ക എടുത്തു വീട്ടിൽ പോക എന്നു പറഞ്ഞു.
- 9:7 അവൻ എഴുന്നേറ്റു വീട്ടിൽ പോയി.
- 9:8 പുരുഷാരം അതു കണ്ടു ആശ്ചര്യപ്പെട്ടു മനുഷ്യക്കു ഇങ്ങനെയുള്ള അധികാരം കൊടുത്ത യാഹ്ശുവയായ ദൈവത്തെ മഹത്വപ്പെടുത്തി.
- 9:9 യാഹ്ശുശുഅ അവിടെ നിന്നു പേകുമ്പോൾ മത്തായി എന്നു പേരുള്ള ഒരു മനുഷ്യൻ ചുങ്കസ്ഥലത്തു ഇരിക്കുന്നത് കണ്ടു: എന്നെ അനുഗമിക്ക എന്നു അവനോടു പറഞ്ഞു; അവൻ എഴുന്നേറ്റു യാഹ്ശുശുഅയെ അനുഗമിച്ചു.
- 9:10 യാഹ്ശുശുഅ വീട്ടിൽ ഭക്ഷണത്തിന്നു ഇരിക്കുമ്പോൾ വളരെ ചുങ്കക്കാരും പാപികളും വന്നു യാഹ്ശുശുഅയോടും യാഹ്ശുശുഅയുടെ ശിഷ്യന്മാരോടും കൂടെ പന്തിയിൽ ഇരുന്നു.
- 9:11 പരീശന്മാർ അതുകണ്ടു യാഹ്ശുശുഅയുടെ ശിഷ്യന്മാരോടു: നിങ്ങളുടെ ഗുരു ചുങ്കക്കാരോടും പാപികളോടും കൂടെ ഭക്ഷിക്കുന്നത് എന്തു എന്നു ചോദിച്ചു.

- 9:12 യാഹ്ശുശുഅ അതു കേട്ടാറെ: ദീനക്കാക്കല്ലാതെ സൌഖ്യമുള്ളവക്കു വൈദ്യനെക്കൊണ്ടു ആവശ്യമില്ല.
- 9:13 യാഗത്തെയല്ല കരുണയെ തന്നെ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു എന്നുള്ളതു എന്തു എന്നു പോയി പഠിപ്പിൻ. ഞാൻ നീതിമാന്മാരെ അല്ല പാപികളെ അത്രേ അനുതാപത്തിലേക്കു വിളിപ്പാൻ വന്നതു എന്നു പറഞ്ഞു.
- 9:14 യോഹന്നാന്റെ ശിഷ്യന്മാർ യാഹ്ശുശുഅയുടെ അടുക്കൽ വന്നു: ഞങ്ങളും പരീശന്മാരും പലപ്പോഴും ഉപവസിക്കുന്നു; നിന്റെ ശിഷ്യന്മാർ ഉപവസിക്കാത്തതു എന്തു എന്നു ചോദിച്ചു.
- 9:15 യാഹ്ശുശുഅ അവരോടു പറഞ്ഞതു: മണവാളൻ കൂടെ ഉള്ളപ്പോൾ തോഴ്ചക്കാക്കു ദുഃഖിപ്പാൻ കഴികയില്ല; മണവാളൻ പിരിഞ്ഞു പോകേണ്ടുന്ന നാൾ വരും; അന്നു അവർ ഉപവസിക്കും.
- 9:16 കോടിത്തൂണിക്കണ്ടം ആരും പഴയവസ്ത്രത്തിൽ ചേർത്തു തൂന്നുമാറില്ല: തൂന്നിച്ചേർത്താൽ അതുകൊണ്ടു വസ്ത്രം കീറും; ചീന്തൽ ഏറ്റവും വല്ലാതെയായി തീരും.
- 9:17 പുതുവീഞ്ഞു പഴയ തുരുത്തിയിൽ പകരുമാറില്ല; പകർന്നാൽ തുരുത്തി പൊളിഞ്ഞു വീഞ്ഞു ഒഴുകിപോകും: തുരുത്തിയും നശിച്ചുപോകും. പുതുവീഞ്ഞു പുതിയ തുരുത്തിയിലേ പകർന്നു വെക്കയുള്ളു; അങ്ങനെ രണ്ടും രക്ഷപ്പെടും.
- 9:18 യാഹ്ശുശുഅ ഇങ്ങനെ അവരോടു സംസാരിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ ഒരു പ്രമാണിവന്നു യാഹ്ശുശുഅയെ നമസ്കരിച്ചു: എന്റെ മകൾ ഇപ്പോൾ തന്നെ കഴിഞ്ഞുപോയി; എങ്കിലും നീ വന്നു അവളുടെ മേൽ കൈ വെച്ചാൽ അവൾ ജീവിക്കും എന്നു പറഞ്ഞു.
- 9:19 യാഹ്ശുശുഅ എഴുന്നേറ്റു ശിഷ്യന്മാരുമായി അവന്റെ കൂടെ ചെന്നു.
- 9:20 അന്നു പന്ത്രണ്ടു സംവത്സരമായിട്ടു രക്തസ്രവമുള്ളൊരു സ്ത്രീ:
- 9:21 യാഹ്ശുശുഅയുടെ വസ്ത്രം മാത്രം ഒന്നു തൊട്ടാൽ എനിക്കു സൌഖ്യം വരും എന്നു ഉള്ളം കൊണ്ടു പറഞ്ഞു, പിറകിൽ വന്നു യാഹ്ശുശുഅയുടെ വസ്ത്രത്തിന്റെ തൊങ്ങൽ തൊട്ടു.
- 9:22 യാഹ്ശുശുഅ തിരിഞ്ഞു അവളെ കണ്ടപ്പോൾ: മകളേ, ധൈര്യപ്പെടുക; നിന്റെ വിശ്വാസം നിന്നെ സൌഖ്യമാക്കി എന്നു പറഞ്ഞു; ആ നാഴികമുതൽ സ്ത്രീക്കു സൌഖ്യം വന്നു.

9:23 പിന്നെ യാഹ്ശുശ്ശാ പ്രമാണിയുടെ വീട്ടിൽ കടന്നു, കുഴലുതുന്നവരെയും ആരവാരക്കൂട്ടത്തെയും കണ്ടിട്ടു: മാറിപ്പോകുവിൻ;

9:24 ബാല മരിച്ചില്ലല്ലോ ഉറങ്ങുന്നത്രേ എന്നു പറഞ്ഞു; അവരോ യാഹ്ശുശ്ശായെ പരിഹസിച്ചു.

9:25 യാഹ്ശുശ്ശാ പുരുഷാരത്തെ പുറത്താക്കി അകത്തു കടന്നു ബാലയുടെ കൈ പിടിച്ചു, ബാല എഴുന്നേറ്റു.

9:26 ഈ വത്ത്മാനം ആ ദേശത്തു ഒക്കെയും പരന്നു.

9:27 യാഹ്ശുശ്ശാ അവിടെനിന്നു പോകുമ്പോൾ രണ്ടു കുരുടന്മാർ: ദാവീദ്പുത്രാ, ഞങ്ങളോടു കരുണ തോന്നേണമേ എന്നു നിലവിളിച്ചും കൊണ്ടു പിന്തുടന്നു.

9:28 യാഹ്ശുശ്ശാ വീട്ടിൽ എത്തിയപ്പോൾ കുരുടന്മാർ യാഹ്ശുശ്ശായുടെ അടുക്കൽ വന്നു. ഇതു ചെയ്യാൻ എനിക്കു കഴിയും എന്നു വിശ്വസിക്കുന്നുവോ എന്നു യാഹ്ശുശ്ശാ ചോദിച്ചതിന്നു, ഉവ്വു, കത്താവേ എന്നു അവർ പറഞ്ഞു.

9:29 യാഹ്ശുശ്ശാ അവരുടെ കണ്ണു തൊട്ടു: നിങ്ങളുടെ വിശ്വാസം പോലെ നിങ്ങൾക്കു ഭവിക്കട്ടെ എന്നു പറഞ്ഞു; ഉടനെ അവരുടെ കണ്ണു തുറന്നു.

9:30 പിന്നെ യാഹ്ശുശ്ശാ: നോക്കുവിൻ; ആരും അറിയരുതു എന്നു അമച്ഛയായി കല്പിച്ചു.

9:31 അവരോ പുറപ്പെട്ടു ആ ദേശത്തിലൊക്കെയും യാഹ്ശുശ്ശായുടെ ശ്രുതി പരത്തി.

9:32 അവർ പോകുമ്പോൾ ചിലർ ഭൂതഗ്രസ്തനായോരു ഊമനെ യാഹ്ശുശ്ശായുടെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവന്നു.

9:33 യാഹ്ശുശ്ശാ ഭൂതത്തെ പുറത്താക്കിയ ശേഷം ഊമൻ സംസാരിച്ചു: യിസ്രായേലിൽ ഇങ്ങനെ ഒരുനാളും കണ്ടിട്ടില്ല എന്നു പുരുഷാരം അതിശയിച്ചു.

9:34 പരീശന്മാരോ: ഇവൻ ഭൂതങ്ങളുടെ തലവനെക്കൊണ്ടു ഭൂതങ്ങളെ പുറത്താക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു.

9:35 യാഹ്ശുശ്ശാ പട്ടണംതോറും ഗ്രാമംതോറും സഞ്ചരിച്ചു അവരുടെ പള്ളികളിൽ ഉപദേശിച്ചു രാജ്യത്തിന്റെ സുവിശേഷം പ്രസംഗിക്കയും സകലവിധദീനവും സകലകഷ്ടതയെയും സൌഖ്യമാക്കുകയും ചെയ്തു.

9:36 യാഹ്ശുശ്ശാ പുരുഷാരത്തെ ഇടയനില്പാത്ത ആടുകളെപ്പോലെ കുഴഞ്ഞവരും ചിന്നിയവരുമായി കണ്ടിട്ടു അവരെക്കുറിച്ചു മനസ്സലിഞ്ഞു, തന്റെ ശിഷ്യന്മാരോടു:

9:37 കൊയ്ത്തു വളരെ ഉണ്ടു സത്യം, വേലക്കാരോ ചുരുക്കം;

9:38 ആകയാൽ കൊയ്ത്തിന്റെ യജമാനനോടു കൊയ്ത്തിലേക്കു വേലക്കാരെ അയക്കേണ്ടതിന്നു യാചിപ്പിൻ എന്നു പറഞ്ഞു.

അദ്ധ്യായം 10

- 10:1 അനന്തരം **യാഹൂശുഅ** തന്റെ പന്ത്രണ്ടു ശിഷ്യന്മാരെയും അടുക്കൽ വളിച്ചു, അശുദ്ധാത്മാക്കളെ പുറത്താക്കുവാനും സകലവിധദീനവും **സകലകഷ്ടതയെയും** പൊരുപ്പിപ്പാനും അവർക്കു അധികാരം കൊടുത്തു.
- 10:2 പന്ത്രണ്ടു അപ്പൊസ്തലന്മാരുടെ പേരാവിതു: ഒന്നാമൻ പത്രൊസ്, അവന്റെ സഹോദരൻ അന്ത്രെയാസ്, സെബെദിയുടെ മകൻ യാക്കോബ്,
- 10:3 അവന്റെ സഹോദരൻ യോഹന്നാൻ, ഫിലിപ്പൊസ്, ബത്തൊലൊമായി, തോമാസ്, ചുങ്കക്കാരൻ മത്തായി, അല്ഫായുടെ മകൻ യാക്കോബ്,
- 10:4 മദ്ദായി, ശിമോൻ, **യാഹൂശുഅയെ** കാണിച്ചു കൊടുത്ത ഈസ്ക്കാര്യാത്താ യൂദാ.
- 10:5 ഈ പന്ത്രണ്ടുപേരെയും **യാഹൂശുഅ** അയക്കുമ്പോൾ അവരോടു ആജ്ഞാപിച്ചതെന്തെന്നാൽ: **നിങ്ങൾ പുറജാതികളുടെ വഴിയിലെക്കു പോകാതെയും ശമയ്യരുടെ പട്ടണത്തിൽ കടക്കാതെയും**
- 10:6 **യിസ്രാഏൽ** ഗൃഹത്തിലെ കാണാതെ പോയ ആടുകളുടെ അടുക്കൽ തന്നെ ചെല്ലുവിൻ.
- 10:7 നിങ്ങൾ പോകുമ്പോൾ: സ്വർഗ്ഗരാജ്യം സമീപിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു ഘോഷിപ്പിൻ.
- 10:8 രോഗികളെ സൗഖ്യമാക്കുവിൻ, മരിച്ചവരെ ഉയർപ്പിൻ, കുഷ്ടരോഗികളെ ശുദ്ധ്യമാക്കുവിൻ, ഭൂതങ്ങളെ പുറത്താക്കുവിൻ; സൗജന്യമായി നിങ്ങൾക്കു ലഭിച്ചു സൗജന്യമായി കൊടുപ്പിൻ.
- 10:9 **നിങ്ങളുടെ മടിശ്ശീലുകളിൽ പൊന്നോ വെള്ളിയോ ചെമ്പോ , വഴിക്കു പൊക്കണമോ രണ്ടു ഉടുപ്പോ ചെരിപ്പോ വടിയോ പോലും സമ്പാദിക്കരുതു;**
- 10:10 വേലക്കാരൻ തന്റെ ആഹാരത്തിന്നു യോഗ്യനല്ലോ.
- 10:11 ഏതു പട്ടണത്തിലോ ഗ്രാമത്തിലോ കടക്കുമ്പോൾ അവിടെ യോഗ്യൻ ആർ എന്നു അന്വേഷിപ്പിൻ; പുറപ്പെടുവോളം അവിടെത്തന്നെ പാർപ്പിൻ.
- 10:12 **നിങ്ങൾ ഓരോ വീട്ടിലേക്കും ചെല്ലുമ്പോൾ അതിന്നു വന്ദനം പറവിൻ.**

- 10:13 വീട്ടിന്നു യോഗ്യതയുണ്ടെങ്കിൽ നിങ്ങളുടെ സമാധാനം അതിന്മേൽ വരട്ടെ; യോഗ്യതയില്ല എന്നു വരികിൽ സമാധാനം നിങ്ങളിലേക്കു മടങ്ങിപ്പോരട്ടെ.
- 10:14 ആരെങ്കിലും നിങ്ങളെ കൈക്കൊള്ളാതെയും നിങ്ങളുടെ വചനങ്ങളെ കേൾക്കാതെയുമിരുന്നാൽ ആ വീടോ പട്ടണമോ വിട്ടു പോകുമ്പോൾ നിങ്ങളുടെ കാലിലെ പൊടി തട്ടിക്കളവിൻ.
- 10:15 ന്യായവിധി ദിവസത്തിൽ ആ പട്ടണത്തെക്കാൾ സൊദോമ്യുടെയും ഗമോർയ്യുടെയും ദേശത്തിന്നു സഹിക്കാവതാകും എന്നു ഞാൻ സത്യമായിട്ടു നിങ്ങളോടു പറയുന്നു.
- 10:16 ചെന്നായ്ക്കളുടെ നടുവിൽ ആടിനെപ്പോലെ ഞാൻ നിങ്ങളെ അയക്കുന്നു. ആകയാൽ പാമ്പിനെപ്പോലെ ബുദ്ധിയുള്ളവരും പ്രാവിനെപ്പോലെ കളങ്കമില്ലാത്തവരും ആയിരിപ്പിൻ.
- 10:17 മനുഷ്യരെ സൂക്ഷിച്ചു കൊൾവിൻ; അവർ നിങ്ങളെ ന്യായാധിപസഭകളിൽ ഏല്പിക്കയും തങ്ങളുടെ പള്ളികളിൽവെച്ചു
- 10:18 ചമ്മട്ടികൊണ്ടു അടിക്കയും എന്റെ നിമിത്തം നാടുവാഴികൾക്കും രാജാക്കന്മാർക്കും മുമ്പിൽ കൊണ്ടു പോകയും ചെയ്യും; അതു അവർക്കും ജാതികൾക്കും ഒരു സാക്ഷ്യം ആയിരിക്കും.
- 10:19 എന്നാൽ നിങ്ങളെ ഏല്പിക്കുമ്പോൾ എങ്ങിനെയോ എന്തോ പറയേണ്ടു എന്നു വിചാരപ്പെടേണ്ടാ; പറവാനുള്ളതു ആ നാഴികയിൽ തന്നെ നിങ്ങൾക്കു ലഭിക്കും.
- 10:20 പറയുന്നതു നിങ്ങൾ അല്ല, നിങ്ങളിൽ പറയുന്ന നിങ്ങളുടെ **പിതാവിന്റെ ആത്മാവത്രേ.**
- 10:21 സഹോദരൻ സഹോദരനെയും അപ്പൻ മകനെയും മരണത്തിന്നു ഏല്പിക്കും; അമ്മയപ്പന്മാർക്കു എതിരായി മക്കൾ എഴുന്നേറ്റു അവരെ കൊല്ലിക്കും.
- 10:22 എന്റെ നാമം നിമിത്തം എല്ലാവരും നിങ്ങളെ പകെക്കും; അവസാനത്തോളം സഹിച്ചുനില്ക്കുന്നവനോ രക്ഷിക്കപ്പെടും.
- 10:23 എന്നാൽ ഒരു പട്ടണത്തിൽ നിങ്ങളെ ഉപദ്രവിച്ചാൽ മറ്റൊന്നിലേക്കു ഓടിപ്പോകുവിൻ. മനുഷ്യപുത്രൻ വരുവോളം നിങ്ങൾ **യിസ്രാഏൽ** പട്ടണങ്ങളെ സഞ്ചരിച്ചു തീരുകയില്ല എന്നു ഞാൻ സത്യമായിട്ടു നിങ്ങളോടു പറയുന്നു.
- 10:24 ശിഷ്യൻ ഗുരുവിന്മീതെയല്ല; ദാസൻ യജമാനന്നു മീതെയുമല്ല;

- 10:25 ഗുരുവിനെപ്പോലെയാകുന്നത് ശിഷ്യനും മതി; യജമാനനെപ്പോലെയാകുന്നത് ദാസനും മതി. അവർ വീട്ടുടയവനെ ബെയെത്സബുൽ എന്നു വിളിച്ചു എങ്കിൽ വീട്ടുകാരെ എത്ര അധികം?
- 10:26 അതുകൊണ്ടു അവരെ ഭയപ്പെടേണ്ടോ; മറെച്ചുവെച്ചതു ഒന്നും വെളിപ്പെടാതെയും ഗൂഢമായതു ഒന്നും അറിയാതെയും ഇരിക്കയില്ല.
- 10:27 ഞാൻ ഇരുട്ടത്തു നിങ്ങളോടു പറയുന്നത് വെളിച്ചത്തു പറവിൻ; ചെവിയിൽ പറഞ്ഞു കേൾക്കുന്നത് പുരമുകളിൽനിന്നു ഘോഷിപ്പിൻ.
- 10:28 **പിന്നെ ആത്മാവിനെ നശിപ്പിപ്പാൻ കഴിയാതെ ദേഹത്തെ നശിപ്പിക്കുന്നവരെ ഭയപ്പെടരുത്**
- ആത്മാവിനെയും ദേഹത്തെയും നരകത്തിൽ നശിപ്പിപ്പാൻ കഴിയുന്നവനെ തന്നെ പ്രത്യേകം ഭയപ്പെടുവിൻ.**
- 10:29 കാശിന്നു രണ്ടു കുരികിൽ വില്ക്കുന്നില്ലയോ? അവയിൽ ഒന്നുപോലും നിങ്ങളുടെ പിതാവു സമ്മതിക്കാതെ നിലത്തു വീഴുകയില്ല.
- 10:30 എന്നാൽ നിങ്ങളുടെ തലയിലെ രോമവും എല്ലാം എണ്ണപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.
- 10:31 ആകയാൽ ഭയപ്പെടേണ്ടോ; ഏറിയ കുരികിലുകളെക്കാളും നിങ്ങൾ വിശേഷതയുള്ളവരല്ലോ.
- 10:32 മനുഷ്യരുടെ മുമ്പിൽ എന്നെ ഏറ്റുപറയുന്ന ഏവനെയും സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ എന്റെ പിതാവിൻ മുമ്പിൽ ഞാനും ഏറ്റുപറയും.
- 10:33 മനുഷ്യരുടെ മുമ്പിൽ എന്നെ തള്ളിപ്പറയുന്നവനെയോ എന്റെ പിതാവിൻമുമ്പിൽ ഞാനും തള്ളിപ്പറയും.
- 10:34 ഞാൻ ഭൂമിയിൽ സമാധാനം വരുത്തുവാൻ വന്നു എന്നു നിരൂപിക്കരുതു; സമാധാനം അല്ല, വാൾ അത്രേ വരുത്തുവാൻ ഞാൻ വന്നതു.
- 10:35 മനുഷ്യനെ തന്റെ അപ്പനോടും മകളെ അമ്മയോടും മരുമകളെ അമ്മാവിയമ്മയോടും ഭേദിപ്പിപ്പാനത്രേ ഞാൻ വന്നതു.
- 10:36 മനുഷ്യന്റെ വീട്ടുകാർ തന്നെ അവന്റെ ശത്രുക്കൾ ആകും.
- 10:37 എന്നെക്കാൾ അധികം അപ്പനേയോ അമ്മയേയോ പ്രിയപ്പെടുന്നവൻ എനിക്കു യോഗ്യനല്ല; എന്നെക്കാൾ അധികം മകനേയോ മകളേയോ പ്രിയപ്പെടുന്നവൻ എനിക്കു യോഗ്യനല്ല.
- 10:38 തന്റെ ക്രൂശു എടുത്തു എന്നെ അനുഗമിക്കാത്തവനും എനിക്കു യോഗ്യനല്ല.

- 10:39 തന്റെ ജീവനെ കണ്ടെത്തിയവൻ അതിനെ കളയും; **ഞാൻ** നിമിത്തം തന്റെ ജീവനെ കളഞ്ഞവൻ അതിനെ കണ്ടെത്തും.
- 10:40 നിങ്ങളെ കൈക്കൊള്ളുന്നവൻ എന്നെ കൈക്കൊള്ളുന്നു; എന്നെ കൈക്കൊള്ളുന്നവൻ എന്നെ അയച്ചവനെ കൈക്കൊള്ളുന്നു.
- 10:41 പ്രവാചകൻ എന്നുവെച്ചു പ്രവാചകനെ കൈക്കൊള്ളുന്നവന്നു പ്രവാചകന്റെ പ്രതിഫലം ലഭിക്കും; നീതിമാൻ എന്നുവെച്ചു നീതിമാനെ കൈക്കൊള്ളുന്നവന്നു നീതിമാന്റെ പ്രതിഫലം ലഭിക്കും.
- 10:42 ശിഷ്യൻ എന്നുവെച്ചു ഈ ചെറിയവരിൽ ഒരുത്തന്നു ഒരു പാനപാത്രം തണ്ണീർ മാത്രം കുടിപ്പാൻ കൊടുക്കുന്നവന്നു പ്രതിഫലം കിട്ടാതെ പോകയില്ല എന്നു ഞാൻ സത്യമായിട്ടു നിങ്ങളോടു പറയുന്നു.

അദ്ധ്യായം 11

- 11:1 **യാഹൂശുഅ** തന്റെ പന്ത്രണ്ടു ശിഷ്യന്മാരോടു കല്പിച്ചു തീന്തശേഷം അത്തു പട്ടണങ്ങളിൽ ഉപദേശിപ്പാനും പ്രസംഗിപ്പാനും അവിടെ നിന്നു പുറപ്പെട്ടുപോയി.
- 11:2 യോഹന്നാൻ കാരാഗൃഹത്തിൽ വെച്ചു, **യാഹൂശുഅയുടെ** പ്രവൃത്തികളെക്കുറിച്ചു കേട്ടിട്ടു തന്റെ ശിഷ്യന്മാരെ അയച്ചു:
- 11:3 വരുവാനുള്ളവൻ നീയോ, ഞങ്ങൾ മറ്റൊരുവനെ കാത്തിരിക്കയോ എന്നു അവർ മുഖാന്തരം **യാഹൂശുഅയോടു** ചോദിച്ചു.
- 11:4 **യാഹൂശുഅ** അവരോടു: കുരുടർ കാണുന്നു; മൂടന്തർ നടക്കുന്നു; കുഷ്ഠരോഗികൾ ശുദ്ധരായിത്തീരുന്നു; ചെകിടർ കേൾക്കുന്നു; മരിച്ചവർ ഉയിർക്കുന്നു;
- 11:5 ദരിദ്രരോടു സുവിശേഷം അറിയിക്കുന്നു എന്നിങ്ങനെ നിങ്ങൾ കേൾക്കയും കാണുകയും ചെയ്യുന്നതു യോഹന്നാനെ ചെന്നു അറിയിപ്പിൻ.
- 11:6 എന്നാൽ എങ്കൽ ഇടറിപ്പോകാത്തവൻ എല്ലാം ഭാഗ്യവാൻ എന്നുത്തരം പറഞ്ഞു.
- 11:7 അവർ പോയശേഷം **യാഹൂശുഅ** യോഹന്നാനെക്കുറിച്ചു പുരുഷാരത്തോടു പറഞ്ഞുതുടങ്ങിയതു: നിങ്ങൾ എന്തു കാണാൻ **വനത്തിലേക്കു** പോയി? കാറ്റിനാൽ ഉലയുന്ന **ഞാങ്ങണയെയോ?**

- 11:8 അല്ല, എന്തു കാണാൻ പോയി? മാദ്യവവസ്ത്രം ധരിച്ച മനുഷ്യനെയോ? മാദ്യവവസ്ത്രം ധരിക്കുന്നവർ രാജഗൃഹങ്ങളിലല്ലോ.
- 11:9 അല്ല എന്തിന്നു പോയി? ഒരു പ്രവാചകനെ കാണാനോ? അതേ, പ്രവാചകനിലും മികച്ചവനെ തന്നെ എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു.
- 11:10 “ഞാൻ എന്റെ ദൂതനെ നിനക്കു മുമ്പായി അയക്കുന്നു; അവൻ നിന്റെ മുമ്പിൽ നിനക്കു വഴി ഒരുക്കും” എന്നു എഴുതിയിരിക്കുന്നവൻ അവൻ തന്നെ.
- 11:11 സ്ത്രീകളിൽ നിന്നു ജനിച്ചവരിൽ യോഹന്നാൻ സ്താപകനെക്കാൾ വലിയവൻ ആരും എഴുന്നേറ്റിട്ടില്ല; സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിൽ ഏറ്റവും ചെറിയവനോ അവനിലും വലിയവൻ എന്നു ഞാൻ സത്യമായിട്ടു നിങ്ങളോടു പറയുന്നു.
- 11:12 യോഹന്നാൻ സ്താപകന്റെ നാളുകൾമുതൽ ഇന്നേവരെ **സ്വർഗ്ഗരാജ്യം ബലത്താലടക്കപ്പെടുന്നു**; ബലാൽക്കാരികൾ അതിനെ പിടിച്ചടക്കുന്നു.
- 11:13 സകല പ്രവാചകന്മാരും ന്യായപ്രമാണവും യോഹന്നാൻ വരെ പ്രവചിച്ചു.
- 11:14 നിങ്ങൾക്കു പരിഗ്രഹിപ്പാൻ മനസ്സുണ്ടെങ്കിൽ വരുവാനുള്ള ഏലീയാവു അവൻ തന്നെ.
- 11:15 കേൾപ്പാൻ ചെവിയുള്ളവർ കേൾക്കട്ടെ.
- 11:16 എന്നാൽ ഈ തലമുറയെ ഏതിനോടു ഉപമിക്കേണ്ടു? ചന്തസ്ഥലങ്ങളിൽ ഇരുന്നു ചങ്ങാതികളോടു:
- 11:17 ഞങ്ങൾ നിങ്ങൾക്കായി കുഴലുതി, നിങ്ങൾ നൃത്തം ചെയ്തില്ല; ഞങ്ങൾ വിലാപം പാടി, നിങ്ങൾ മാറത്തടിച്ചില്ല; എന്നു വിളിച്ചുപറയുന്ന കുട്ടികളോടു അതു തുല്യം.
- 11:18 യോഹന്നാൻ തിന്നുകയും കുടിക്കുകയും ചെയ്യാത്തവനായി വന്നു; അവന്നു ഭൂതമുണ്ടെന്നു അവർ പറയുന്നു.
- 11:19 മനുഷ്യപുത്രൻ തിന്നും കുടിച്ചും കൊണ്ടു വന്നു; **ഭോജനപ്രിയനും മദ്യപനുമായ മനുഷ്യൻ**; ചുങ്കക്കാരുടെയും പാപികളുടെയും സ്നേഹിതൻ എന്നു അവർ പറയുന്നു; **ഇങ്ങനെയൊരാളെ മക്കളാൽ നീതീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു**.
- 11:20 പിന്നെ **യാഹ്വേശുഅ** തന്റെ വീഴ്ചപ്രവൃത്തികൾ മിക്കതും നടന്ന പട്ടണങ്ങൾ മാനസാന്തരപ്പെടാതെ അവയെ ശാസിച്ചുതുടങ്ങി;
- 11:21 കോരസീനേ, നിനക്കു ഹാ കഷ്ടം; ബേത്ത്സയിദേ, നിനക്കു ഹാ കഷ്ടം; നിങ്ങളിൽ നടന്ന വീഴ്ചപ്രവൃത്തികൾ സോരിലും സീദോനിലും നടന്നിരുന്നു എങ്കിൽ അവർ പണ്ടു തന്നെ രട്ടിലും വെണ്ണീരിലും മാനസാന്തരപ്പെടുമായിരുന്നു.

- 11:22 എന്നാൽ ന്യായവിധിദിവസത്തിൽ നിങ്ങളെക്കാൾ സോരിന്നും സീദോന്നും സഹിക്കാവതാകും എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു.
- 11:23 നീയോ കഫൻഹൂമേ, സ്വർഗ്ഗത്തോളം ഉയർന്നിരിക്കുമോ? നീ പാതാളംവരെ താണുപോകും; നിന്നിൽ നടന്ന വീഴ്ച പ്രവൃത്തികൾ സൊദോമിൽ നടന്നിരുന്നു എങ്കിൽ അതു ഇന്നുവരെ നില്ക്കുമായിരുന്നു.
- 11:24 എന്നാൽ ന്യായവിധിദിവസത്തിൽ നിന്നെക്കാൾ സൊദോമ്യരുടെ നാട്ടിനു സഹിക്കാവതാകും എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു.
- 11:25 ആ സമയത്തു തന്നെ യാഹ്ശൂശുഅ പറഞ്ഞതു: പിതാവേ, സ്വർഗ്ഗത്തിനും ഭൂമിക്കും കർത്താവായുള്ളോവേ, നീ ഇതു ജ്ഞാനികൾക്കും വിവേകികൾക്കും മറെച്ചു ശിശുക്കൾക്കു വെളിപ്പെടുത്തിയതുകൊണ്ടു ഞാൻ നിന്നെ വാഴ്ത്തുന്നു.
- 11:26 അതേ, പിതാവേ, ഇങ്ങനെയല്ലോ നിനക്കു പ്രസാദം തോന്നിയതു:
- 11:27 എന്റെ പിതാവു സകലവും എങ്കൽ ഭരമേല്പിച്ചിരിക്കുന്നു; പിതാവല്ലാതെ ആരും പുത്രനെ അറിയുന്നില്ല; പുത്രനും പുത്രൻ വെളിപ്പെടുത്തിക്കൊടുപ്പാൻ ഇച്ഛിക്കുന്നവനും അല്ലാതെ ആരും പിതാവിനെ അറിയുന്നതുമില്ല.
- 11:28 പ്രയാസപ്പെടുന്നവരും ഭാരം ചുമക്കുന്നവരും ആയുള്ളോരേ, എല്ലാവരും എന്റെ അടുക്കൽ വരുവിൻ; ഞാൻ നിങ്ങളെ ആശ്വസിപ്പിക്കും.
- 11:29 ഞാൻ സൌമ്യതയും താഴ്മയും ഉള്ളവൻ ആകയാൽ എന്റെ നുകം ഏറ്റുകൊണ്ടു എന്നോടു പഠിപ്പിൻ; എന്നാൽ നിങ്ങളുടെ ആത്മാക്കൾക്കു ആശ്വാസം കണ്ടെത്തും.
- 11:30 എന്റെ നുകം ലഘുവും എന്റെ ചുമടു ഘനമില്ലാത്തതും ആകുന്നു.

അദ്ധ്യായം 12

- 12:1 ആ കാലത്തു യാഹ്ശൂശുഅ ശബ്ബത്തിൽ വിളഭൂമിയിൽ കൂടി കടന്നുപോയി; യാഹ്ശൂശുഅയുടെ ശിഷ്യന്മാർ വിശന്നിട്ടു കതിർ പഠിച്ചു തിന്നുതുടങ്ങി.
- 12:2 പരീശർ അതു കണ്ടിട്ടു: ഇതാ, ശബ്ബത്തിൽ വിഹിതമല്ലാത്തതു നിന്റെ ശിഷ്യന്മാർ ചെയ്യുന്നു എന്നു യാഹ്ശൂശുഅയോടു പറഞ്ഞു.
- 12:3 യാഹ്ശൂശുഅ അവരോടു പറഞ്ഞതു:

- 12:4 ദാവീദ് തനിക്കും കുടയുള്ളവക്കും വിശന്നപ്പോൾ ചെയ്തതു എന്തു? അവൻ ദൈവാലയത്തിൽ ചെന്നു, പുരോഹിതന്മാർക്കു മാത്രമല്ലാതെ തനിക്കും കുടയുള്ളവക്കും തിന്മാൻ വിഹിതമല്ലാത്ത കാഴ്ചയ്ക്കും തിന്നു എന്നു നിങ്ങൾ വായിച്ചിട്ടില്ലയോ?
- 12:5 അല്ല, ശബ്ബത്തിൽ പുരോഹിതന്മാർ ദൈവാലയത്തിൽ വെച്ചു ശബ്ബത്തിനെ **അശുഭധമാക്കുന്നു** എങ്കിലും കുറ്റമില്ലാതെ ഇരിക്കുന്നു എന്നു ന്യായപ്രമാണത്തിൽ വായിച്ചിട്ടില്ലയോ?
- 12:6 എന്നാൽ ദൈവാലയത്തെക്കാൾ വലിയവൻ ഇവിടെ ഉണ്ടു എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു.
- 12:7 **യാഗത്തെയല്ല കരുണയെ തന്നെ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു എന്നുള്ളതു എന്താകുന്നു എന്നു നിങ്ങൾ** അറിഞ്ഞിരുന്നു എങ്കിൽ കുറ്റമില്ലാത്തവരെ **ശിക്ഷക്ക്** വിധിക്കയില്ലായിരുന്നു.
- 12:8 മനുഷ്യ പുത്രനോ ശബ്ബത്തിന്നു കർത്താവാകുന്നു.
- 12:9 **യാഹ്വേശു** അവിടം വിട്ടു അവരുടെ പള്ളിയിൽ ചെന്നപ്പോൾ, കൈ **ശോഷിച്ചു** ഒരു മനുഷ്യനെ കണ്ടു.
- 12:10 അവർ **യാഹ്വേശു**യിൽ കുറ്റം ചുമത്തേണ്ടതിന്നു ശബ്ബത്തിൽ സൗഖ്യമാക്കുന്നതു വിഹിതമോ എന്നു **യാഹ്വേശു**യോടു ചോദിച്ചു.
- 12:11 **യാഹ്വേശു** അവരോടു: നിങ്ങളിൽ ഒരുത്തന്നു ഒരു ആടുണ്ടു എന്നിരിക്കട്ടെ; അതു ശബ്ബത്തിൽ കുഴിയിൽ വീണാൽ അവൻ അതിനെ പിടിച്ചു കയറ്റുകയില്ലയോ?
- 12:12 എന്നാൽ മനുഷ്യൻ ആടിനെക്കാൾ എത്ര വിശേഷതയുള്ളവൻ. ആകയാൽ ശബ്ബത്തിൽ നന്മ ചെയ്യുന്നതു വിഹിതം തന്നെ എന്നു പറഞ്ഞു.
- 12:13 പിന്നെ ആ മനുഷ്യനോടു: കൈ നീട്ടുക എന്നു പറഞ്ഞു; അവൻ നീട്ടി, അതു മറ്റേതുപോലെ സൗഖ്യമായി.
- 12:14 പരീശന്മാരോ പുറപ്പെട്ടു **യാഹ്വേശു**യെ നശിപ്പിപ്പാൻ വേണ്ടി അവന്നു വിരോധമായി തമ്മിൽ ആലോചിച്ചു.
- 12:15 **യാഹ്വേശു** അതു അറിഞ്ഞിട്ടു അവിടം വിട്ടുപോയി, വളരെ പേർ **യാഹ്വേശു**യുടെ പിന്നാലെ ചെന്നു; **യാഹ്വേശു** അവരെ ഒക്കെയും സൗഖ്യമാക്കി,
- 12:16 തന്നെ പ്രസിദ്ധമാക്കരുതു എന്നു അവരോടു ആജ്ഞാപിച്ചു.

- 12:17 “ഇതാ, ഞാൻ തിരഞ്ഞെടുത്ത എന്റെ ദാസൻ, എന്റെ ഉള്ളം പ്രസാദിക്കുന്ന എന്റെ പ്രിയൻ; ഞാൻ എന്റെ ആത്മാവിനെ അവന്റെ മേൽ വെക്കും; അവൻ ജാതികൾക്കു ന്യായവിധി അറിയിക്കും.
- 12:18 അവൻ കലഹിക്കയില്ല, നിലവിളിക്കയില്ല; ആരും തെരക്കളിൽ അവന്റെ ശബ്ദം കേൾക്കുകയുമില്ല.
- 12:19 ചതഞ്ഞ ഓട അവൻ ഒടിച്ചുകളകയില്ല; പുകയുന്ന തിരി കെടുത്തുകളകയില്ല; അവൻ ന്യായവിധി ജയത്തോളം നടത്തും.
- 12:20 അവന്റെ നാമത്തിൽ ജാതികൾ പ്രത്യാശവെക്കും”
- 12:21 എന്നിങ്ങനെ യേശുപ്രവാചകനുപോലെയും അരുളിച്ചെയ്തതു നിവൃത്തി ആകുവാൻ സംഗതിവന്നു.
- 12:22 അനന്തരം ചിലർ കുരുടനും ഊമനുമായോരു ഭൂതഗ്രസ്തനെ യാഹ്ശുശുടെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവന്നു; ഊമൻ സംസാരിക്കുകയും കാണുകയും ചെയ്യാൻ തക്കവണ്ണം യാഹ്ശുശ അവനെ സൗഖ്യമാക്കി.
- 12:23 പുരുഷാരം ഒക്കെയും വിസ്തരിച്ചു: ഇവൻ ദാവീദ്പുത്രൻ തന്നെയോ എന്നു പറഞ്ഞു.
- 12:24 അതു കേട്ടിട്ടു പരീശന്മാർ: ഇവൻ ഭൂതങ്ങളുടെ തലവനായ ബെയെത്സെബുലിനെക്കൊണ്ടല്ലാതെ ഭൂതങ്ങളെ പുറത്താക്കുന്നില്ല എന്നു പറഞ്ഞു.
- 12:25 യാഹ്ശുശ അവരുടെ നിരൂപണം അറിഞ്ഞു അവരോടു പറഞ്ഞതു: ഒരു രാജ്യം തന്നിൽ തന്നെ ചരിദ്രിച്ചു എങ്കിൽ ശൂന്യമാകും;
- 12:26 ഒരു പട്ടണമോ ഗൃഹമോ തന്നിൽ തന്നെ ചരിദ്രിച്ചു എങ്കിൽ നിലനില്ക്കയില്ല. സാത്താൻ സാത്താനെ പുറത്താക്കുന്നുവെങ്കിൽ അവൻ തന്നിൽ തന്നെ ചരിദ്രിച്ചു പോയല്ലോ; പിന്നെ അവന്റെ രാജ്യം എങ്ങനെ നിലനില്ക്കും?
- 12:27 ഞാൻ ബെയെത്സെബുലിനെക്കൊണ്ടു ഭൂതങ്ങളെ പുറത്താക്കുന്നു എങ്കിൽ, നിങ്ങളുടെ മക്കൾ ആരെക്കൊണ്ടു പുറത്താക്കുന്നു? അതുകൊണ്ടു അവർ നിങ്ങൾക്കു ന്യായാധിപന്മാർ ആകും.
- 12:28 ദൈവാത്മാവിനാൽ ഞാൻ ഭൂതങ്ങളെ പുറത്താക്കുന്നു എങ്കിലോ ദൈവരാജ്യം നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ വന്നെത്തിയിരിക്കുന്നു സ്പഷ്ടം.
- 12:29 ബലവാനെ പിടിച്ചു കെട്ടിയിട്ടല്ലാതെ ബലവാന്റെ വീട്ടിൽ കടന്നു അവന്റെ കോപ്പു കവന്നുകളവാൻ എങ്ങനെ കഴിയും? പിടിച്ചു കെട്ടിയാൽ പിന്നെ അവന്റെ വീടു കവച്ച് ചെയ്യാം.

- 12:30 എനിക്കു അനുകൂലമല്ലാത്തവൻ എനിക്കു പ്രതികൂലം ആകുന്നു; എന്നോടുകൂടെ ചേക്കാത്തവൻ ചിതറിക്കുന്നു.
- 12:31 അതുകൊണ്ടു ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നതു: സകലപാപവും ദുഷണവും മനുഷ്യരോടു ക്ഷമിക്കും; ആത്മാവിന്നു നേരെയുള്ള ദുഷണമോ ക്ഷമിക്കയില്ല.
- 12:32 ആരെങ്കിലും മനുഷ്യപുത്രന്നു നേരെ ഒരു വാക്കു പറഞ്ഞാൽ അതു അവനോടു ക്ഷമിക്കും; പരിശുദ്ധാത്മാവിന്നു നേരെ പറഞ്ഞാലോ ഈ ലോകത്തിലും വരുവാനുള്ളതിലും അവനോടു ക്ഷമിക്കയില്ല.
- 12:33 ഒന്നുകിൽ വൃക്ഷം നല്ലതു, ഫലവും നല്ലതു എന്നു വെപ്പിൻ; അല്ലായ്കിൽ വൃക്ഷം ചീത്ത, ഫലവും ചീത്ത എന്നു വെപ്പിൻ; ഫലം കൊണ്ടല്ലോ വൃക്ഷം അറിയുന്നതു.
- 12:34 സപ്പ് സന്തതികളെ, നിങ്ങൾ ദുഷ്ടരായിരിക്കെ നല്ലതു സംസാരിപ്പാൻ എങ്ങനെ കഴിയും? ഹൃദയം നിറഞ്ഞു കവിയുന്നതിൽ നിന്നല്ലോ വായ് സംസാരിക്കുന്നതു.
- 12:35 നല്ല മനുഷ്യൻ **ഹൃദയത്തിന്റെ** നല്ല നിക്ഷേപത്തിൽനിന്നു നല്ലതു പുറപ്പെടുവിക്കുന്നു; ദുഷ്ടമനുഷ്യൻ ദുർന്നിക്ഷേപത്തിൽനിന്നു തീയതു പുറപ്പെടുവിക്കുന്നു;
- 12:36 എന്നാൽ മനുഷ്യർ പറയുന്ന ഏതു **വ്യർധവാക്കിന്നും** ന്യായവിധിദിവസത്തിൽ കണക്കു ബോധിപ്പിക്കേണ്ടിവരും എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു.
- 12:37 നിന്റെ വാക്കുകളാൽ നീതികരിക്കപ്പെടുകയും നിന്റെ വാക്കുകളാൽ **ശിക്ഷക്ക്** വിധിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യും.
- 12:38 അപ്പോൾ ശാസ്ത്രിമാരിലും പരീശന്മാരിലും ചിലർ **യാഹ്വ്ശുഅയോടു**: ഗുരോ, നീ ഒരു അടയാളം ചെയ്തുകാണാൻ ഞങ്ങൾ ഇച്ഛിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. **യാഹ്വ്ശുഅ** അവരോടു ഉത്തരം പറഞ്ഞതു:
- 12:39 ദോഷവും വ്യഭിചാരവുമുള്ള തലമുറ അടയാളം തിരയുന്നു; യോനാപ്രവാചകന്റെ അടയാളമല്ലാതെ അതിന്നു അടയാളം ലഭിക്കയില്ല.
- 12:40 യോനാ കടലാനയുടെ വയറ്റിൽ മൂന്നു രാവും മൂന്നു പകലും ഇരുന്നതുപോലെ മനുഷ്യപുത്രൻ മൂന്നു രാവും മൂന്നു പകലും ഭൂമിയുടെ ഉള്ളിൽ ഇരിക്കും.
- 12:41 നീനെവേക്കാർ ന്യായവിധിയിൽ ഈ തലമുറയോടു ഒന്നിച്ചു എഴുന്നേറ്റു അതിനെ കുറ്റം വിധിക്കും; അവർ യോനയുടെ പ്രസംഗം കേട്ടു മാനസാന്തരപ്പെട്ടുവല്ലോ; ഇതാ, ഇവിടെ യോനയിലും വലിയവൻ.

- 12:42 തെക്കെ രാജ്ഞി ന്യായവിധിയിൽ ഈ തലമുറയോടു ഒന്നിച്ചു ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റു അതിനെ കുറ്റം വിധിക്കും; അവൾ ശലോമോന്റെ ജ്ഞാനം കേൾപ്പാൻ ഭൂമിയുടെ അറുതികളിൽ നിന്നു വന്നുവല്ലോ; ഇവിടെ ഇതാ, ശലോമോനിലും വലിയവൻ.
- 12:43 അശുദ്ധാത്മാവു ഒരു മനുഷ്യനെ വിട്ടു പുറപ്പെട്ടശേഷം നീരില്ലാത്ത സ്ഥലങ്ങളിൽ **ആശ്വാസത്തെ** അന്വേഷിച്ചുകൊണ്ടു സഞ്ചരിക്കുന്നു; കണ്ടെത്തുന്നില്ലതാനും.
- 12:44 ഞാൻ പുറപ്പെട്ടുപോന്ന എന്റെ വീട്ടിലേക്കു മടങ്ങിച്ചെല്ലും എന്നു അവൻ പറയുന്നു; ഉടനെ വന്നു അതു ഒഴിഞ്ഞതും അടിച്ചുവാരി അലങ്കരിച്ചതുമായി കാണുന്നു.
- 12:45 പിന്നെ അവൻ പുറപ്പെട്ടു, തന്നിലും ദുഷ്ടതയേറിയ വേറെ ഏഴു ആത്മാക്കളെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുവരുന്നു; ആ മനുഷ്യന്റെ പിന്നത്തെ സ്ഥിതി മുമ്പിലത്തേതിലും വല്ലാതെ ആകും; ഈ ദുഷ്ടതലമുറക്കും അങ്ങനെ ഭവിക്കും.
- 12:46 **യാഹ്വശുഅ** പുരുഷാരത്തോടു സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കയിൽ **യാഹ്വശുഅയുടെ** അമ്മയും സഹോദരന്മാരും **യാഹ്വശുഅയോടു** സംസാരിപ്പാൻ ആഗ്രഹിച്ചു പുറത്തു നിന്നു.
- 12:47 ഒരുത്തൻ **യാഹ്വശുഅയോടു**: നിന്റെ അമ്മയും സഹോദരന്മാരും നിന്നോടു സംസാരിപ്പാൻ ആഗ്രഹിച്ചു പുറത്തു നില്ക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു.
- 12:48 അതുപറഞ്ഞവനോടു **യാഹ്വശുഅ**: എന്റെ അമ്മ ആർ എന്റെ സഹോദരന്മാർ ആർ എന്നു ചോദിച്ചു.
- 12:49 ശിഷ്യന്മാരുടെ നേരെ കൈ നീട്ടി: ഇതാ, എന്റെ അമ്മയും എന്റെ സഹോദരന്മാരും.
- 12:50 സ്വഗ്നസ്ഥനായ എന്റെ പിതാവിന്റെ ഇഷ്ടം ചെയ്യുന്നവൻ എന്റെ സഹോദരനും സഹോദരിയും അമ്മയും അകുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു.

അദ്ധ്യായം 13

- 13:1 അന്നു **യാഹ്വശുഅ** വീട്ടിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടു കടലരികെ ഇരുന്നു.
- 13:2 വളരെ പുരുഷാരം **യാഹ്വശുഅയുടെ** അടുക്കൻ വന്നു കൂടുകകൊണ്ടു **യാഹ്വശുഅ** പടകിൽ കയറി ഇരുന്നു; പുരുഷാരം എല്ലാം കരയിൽ ഇരുന്നു.
- 13:3 **യാഹ്വശുഅ** അവരോടു പലതും ഉപമകളായി പ്രസ്താവിച്ചതെന്തെന്നാൽ; വിതെക്കുന്നവൻ വിതെപ്പാൻ പുറപ്പെട്ടു.

- 13:4 വിതെക്കുമ്പോൾ ചിലതു വഴിയരികെ വീണു; പറവകൾ വന്നു അതു തിന്നു കളഞ്ഞു.
- 13:5 ചിലതു പാറസ്ഥലത്തു ഏറെ മണ്ണില്ലാത്ത ഇടത്തു വീണു; മണ്ണിന്നു താഴ്ചയില്ലായ്കയാൽ ക്ഷണത്തിൽ മുളച്ചുവന്നു.
- 13:6 സൂര്യൻ ഉദിച്ചാറെ ചൂടുതട്ടി, വേർ ഇല്ലായ്കയാൽ അതു ഉണങ്ങിപ്പോയി.
- 13:7 മറ്റുചിലതു മുളളിന്നിടയിൽ വീണു; മുളളു മുളച്ചു വളന്നു അതിനെ ഞെരുക്കിക്കളഞ്ഞു.
- 13:8 മറ്റുചിലതു നല്ല നിലത്തു വീണു, ഒന്ന് നൂറായും ഒന്ന് അറുപതായും ഒന്ന് മുപ്പതായും ഫലം തരുകയും ചെയ്തു.
- 13:9 ചെവിയുള്ളവൻ കേൾക്കട്ടെ.
- 13:10 പിന്നെ ശിഷ്യന്മാർ അടുക്കെ വന്നു: അവരോടു ഉപമകളായി സംസാരിക്കുന്നതു എന്തു എന്നു യാഹൂശുഅയോടു ചോദിച്ചു.
- 13:11 യാഹൂശുഅ അവരോടു ഉത്തരം പറഞ്ഞതു: സ്വഗ്ഗരാജ്യത്തിന്റെ മമ്ങ്ങളെ അറിവാൻ നിങ്ങൾക്കു വരം ലഭിച്ചിരിക്കുന്നു; അവക്കോ ലഭിച്ചിട്ടില്ല.
- 13:12 ഉള്ളവന്നു കൊടുക്കും; അവന്നു സമൃദ്ധിയുണ്ടാകും; ഇല്ലാത്തവനോടോ അവന്നുള്ളതും കൂടെ എടുത്തുകളയും.
- 13:13 അതുകൊണ്ടു അവർ കണ്ടിട്ടു കാണാതെയും കേട്ടിട്ടു കേൾക്കാതെയും ഗ്രഹിക്കാതെയും ഇരിക്കയാൽ ഞാൻ ഉപമകളായി അവരോടു സംസാരിക്കുന്നു.
- 13:14 “നിങ്ങൾ കേട്ടുകൊണ്ടിട്ടും തിരിച്ചറികയില്ല; നിങ്ങൾ കണ്ടുകൊണ്ടിട്ടും ഗ്രഹിക്കയുമില്ല. ഈ ജനം കണ്ണുകൊണ്ടു കാണുകയോ ചെവിക്കൊണ്ടു കേൾക്കയോ ഹൃദയംകൊണ്ടു ഗ്രഹിക്കയോ മനസ്സുതിരിഞ്ഞു സൌഖ്യം പ്രാപിക്കയോ ചെയ്യാതെ ഇരിക്കേണ്ടതിന്നു നീ അവരുടെ ഹൃദയം തടിപ്പിക്കയും അവരുടെ ചെവി മന്ദമാക്കുകയും അവരുടെ കണ്ണു അടച്ചുകളകയും ചെയ്തു”
- 13:15 എന്നു യേശുവാവു പറഞ്ഞ പ്രവാചകത്തിന്നു അവരിൽ നിവൃത്തി വരുന്നു.
- 13:16 എന്നാൽ നിങ്ങളുടെ കണ്ണു കാണുന്നതു കൊണ്ടും നിങ്ങളുടെ ചെവി കേൾക്കുന്നതു കൊണ്ടും ഭാഗ്യമുള്ളവ.
- 13:17 ഏറിയ പ്രവാചകന്മാരും നീതിമാന്മാരും നിങ്ങൾ കാണുന്നതു കാണാൻ ആഗ്രഹിച്ചിട്ടും കണ്ടില്ല; നിങ്ങൾ കേൾക്കുന്നതു കേൾപ്പാൻ ആഗ്രഹിച്ചിട്ടും കേട്ടില്ല എന്നു ഞാൻ സത്യമായിട്ടു നിങ്ങളോടു പറയുന്നു.

13:18 എന്നാൽ വിതെക്കുന്നവന്റെ ഉപമ കേട്ടുകൊൾവിൻ.

13:19 ഒരുത്തൻ രാജ്യത്തിന്റെ വചനം കേട്ടിട്ടു ഗ്രഹിക്കാഞ്ഞാൽ ദുഷ്ടൻ വന്നു അവന്റെ ഹൃദയത്തിൽ വിതെക്കപ്പെട്ടതു എടുത്തുകളയുന്നു; ഇതത്രെ വഴിയരികെ വിതെക്കപ്പെട്ടതു.

13:20 പാറ സ്ഥലത്തു വിതെക്കപ്പെട്ടതോ, ഒരുത്തൻ വചനം കേട്ടിട്ടു ഉടനെ സന്തോഷത്തോടെ കൈക്കൊള്ളുന്നതു ആകുന്നു. എങ്കിലും വേരില്ലാതിരിക്കയാൽ അവൻ ക്ഷണികനത്രേ.

13:21 വചനം നിമിത്തം ഞെരുക്കമോ ഉപദ്രവമോ നേരിട്ടാൽ അവൻ ക്ഷണത്തിൽ ഇടറിപ്പോകുന്നു.

13:22 മുളളിന്നിടയിൽ വിതെക്കപ്പെട്ടതോ, ഒരുത്തൻ വചനം കേൾക്കുന്നു എങ്കിലും ഈലോകത്തിന്റെ ചിന്തയും ധനത്തിന്റെ വഞ്ചനയും വചനത്തെ ഞെരുക്കിട്ടു നിഷ്ഫലനായി തീരുന്നതാകുന്നു.

13:23 നല്ലനിലത്തു വിതെക്കപ്പെട്ടതോ ഒരുത്തൻ വചനം കേട്ടു ഗ്രഹിക്കുന്നതു ആകുന്നു; അതു വിളഞ്ഞു **ഒന്ന് നൂറായും ഒന്ന് അറുപതായും ഒന്ന് മുപ്പതായും ഫലം തരുകയും ചെയ്യുന്നു.**

13:24 **യാഹ്വ്ശുഅ** മറ്റൊരു ഉപമ അവർക്കു പറഞ്ഞു കൊടുത്തു: സ്വർഗ്ഗരാജ്യം ഒരു മനുഷ്യൻ തന്റെ നിലത്തു നല്ല വിത്തു വിതച്ചതിനോടു സദൃശമാകുന്നു.

13:25 മനുഷ്യർ ഉറങ്ങുമ്പോൾ അവന്റെ ശത്രു വന്നു, കോതമ്പിന്റെ ഇടയിൽ കള വിതച്ചു പൊയ്ക്കളഞ്ഞു.

13:26 ഞാറു വളന്നു കതിരായപ്പോൾ കളയും കാണായ്വന്നു.

13:27 വീട്ടുടയവന്റെ ദാസന്മാർ അവന്റെ അടുക്കൽ ചെന്നു: യജമാനനേ, വയലിൽ നല്ല വിത്തല്ലയോ വിതച്ചതു? പിന്നെ കള എവിടെനിന്നു വന്നു എന്നു ചോദിച്ചു.

13:28 ഇതു ശത്രു ചെയ്തതാകുന്നു എന്നു അവൻ അവരോടു പറഞ്ഞു. ഞങ്ങൾ പോയി അതു പഠിച്ചുകൂട്ടുവാൻ സമ്മതമുണ്ടോ എന്നു ദാസന്മാർ അവനോടു ചോദിച്ചു.

13:29 അതിന്നു അവൻ: ഇല്ല, പക്ഷേ കള പഠിക്കുമ്പോൾ കോതമ്പും കൂടെ പിഴുതു പോകും രണ്ടും കൂടെ കൊയ്ത്തോളം വളരട്ടേ;

13:30 കൊയ്ത്തു കാലത്തു ഞാൻ കൊയ്യുന്നവരോടു മുഖെ കള പഠിച്ചു കൂട്ടി ചുട്ടുകളയേണ്ടതിന്നു കെട്ടുകളായി കെട്ടുവാനും കോതമ്പു എന്റെ കളപ്പുരയിൽ കൂട്ടിവെപ്പാനും കല്പിക്കും എന്നു പറഞ്ഞു.

13:31 മറ്റൊരു ഉപമ യാഹ്ശുശുഅ അവക്കു പറഞ്ഞു കൊടുത്തു: സ്വർഗ്ഗരാജ്യം കടുകുമണിയോടു സദൃശം; അതു ഒരു മനുഷ്യൻ എടുത്തു തന്റെ വയലിൽ ഇട്ടു.

13:32 അതു എല്ലാ വിത്തിലും ചെറിയതെങ്കിലും വളന്നു സസ്യങ്ങളിൽ ഏറ്റവും വലുതായി, ആകാശത്തിലെ പറവകൾ വന്നു അതിന്റെ കൊമ്പുകളിൽ വസിപ്പാൻ തക്കവണ്ണം വൃക്ഷമായി തീരുന്നു.

13:33 യാഹ്ശുശുഅ മറ്റൊരു ഉപമ അവരോടു പറഞ്ഞു: സ്വർഗ്ഗരാജ്യം പുളിച്ച മാവിനോടു സദൃശം; അതു ഒരു സ്ത്രീ എടുത്തു മൂന്നു പറ മാവിൽ എല്ലാം പുളിച്ചുവരുവോളം അടക്കിവെച്ചു.

13:34 ഇതു ഒക്കെയും യാഹ്ശുശുഅ പുരുഷാരത്തോടു ഉപമകളായി പറഞ്ഞു; ഉപമ കൂടാതെ അവരോടു ഒന്നും പറഞ്ഞില്ല.

13:35 “ഞാൻ ഉപമ പ്രസ്താവിപ്പാൻ വായ് തുറക്കും; ലോകസ്ഥാപനം മുതൽ ഗൂഢമായതു ഉച്ചരിക്കും” എന്നു പ്രവാചകൻ പറഞ്ഞതു നിവൃത്തിയാകുവാൻ സംഗതിവന്നു.

13:36 അനന്തരം യാഹ്ശുശുഅ പുരുഷാരത്തെ പറഞ്ഞയച്ചിട്ടു വീട്ടിൽ വന്നു, ശിഷ്യന്മാർ യാഹ്ശുശുഅയുടെ അടുക്കൽ ചെന്നു: വയലിലെ കളയുടെ ഉപമ തെളിയിച്ചു തരേണം എന്നു അപേക്ഷിച്ചു.

13:37 അതിന്നു യാഹ്ശുശുഅ ഉത്തരം പറഞ്ഞതു: നല്ല വിത്തു വിതെക്കുന്നവൻ മനുഷ്യ പുത്രൻ; വയൽ ലോകം;

13:38 നല്ല വിത്തു രാജ്യത്തിന്റെ പുത്രന്മാർ; കള ദുഷ്ടന്റെ പുത്രന്മാർ;

13:39 അതു വിതച്ച ശത്രു പിശാചു; കൊയ്ത്തു ലോകാവസാനം; കൊയ്യുന്നവർ ദൂതന്മാർ.

13:40 കള കൂട്ടി തീയിൽ ഇട്ടു ചൂടുംപോലെ ലോകാവസാനത്തിൽ സംഭവിക്കും.

13:41 മനുഷ്യപുത്രൻ തന്റെ ദൂതന്മാരെ അയക്കും;

13:42 അവർ അവന്റെ രാജ്യത്തിൽ നിന്നു എല്ലാ ഇടച്ചകളെയും അക്രമം പ്രവർത്തിക്കുന്നവരെയും കൂട്ടിച്ചേർത്തു തീച്ചുളയിൽ ഇട്ടുകളകയും, അവിടെ കറച്ചലും പല്ലു കടിയും ഉണ്ടാകും.

13:43 അന്നു നീതിമാന്മാർ തങ്ങളുടെ പിതാവിന്റെ രാജ്യത്തിൽ സൂര്യനെപ്പോലെ പ്രകാശിക്കും. ചെവിയുള്ളവൻ കേൾക്കട്ടെ.

- 13:44 സ്വർഗ്ഗരാജ്യം വയലിൽ ഒളിച്ചുവെച്ച നിധിയോടു സദൃശം. അതു ഒരു മനുഷ്യൻ കണ്ടു മറെച്ചിട്ടു, തന്റെ സന്തോഷത്താൽ ചെന്നു തനിക്കുള്ളതൊക്കെയും വിറ്റു ആ വയൽ വാങ്ങി.
- 13:45 പിന്നെയും സ്വർഗ്ഗരാജ്യം നല്ല മുത്തു അന്വേഷിക്കുന്ന ഒരു വ്യാപാരിയോടു സദൃശം.
- 13:46 അവൻ വിലയേറിയ ഒരു മുത്തു കണ്ടെത്തിയാറെ ചെന്നു തനിക്കുള്ളതൊക്കെയും വിറ്റു അതു വാങ്ങി.
- 13:47 പിന്നെയും സ്വർഗ്ഗരാജ്യം കടലിൽ ഇടുന്നതും എല്ലവക മീനും പിടിക്കുന്നതുമായോരു വലയോടു സദൃശം.
- 13:48 നിറഞ്ഞപ്പോൾ അവർ അതു വലിച്ചു കരക്കു കയറ്റി,, ഇരുന്നുകൊണ്ടു നല്ലതു പാത്രങ്ങളിൽ കൂട്ടിവെച്ചു, ചീത്ത എറിഞ്ഞു കളഞ്ഞു.
- 13:49 അങ്ങനെ തന്നെ ലോകാവസാനത്തിൽ സംഭവിക്കും: ദൂതന്മാർ പുറപ്പെട്ടു നീതിമാന്മാരുടെ ഇടയിൽ നിന്നു ദുഷ്ടന്മാരെ വേർതിരിച്ചു തീച്ചുളയിൽ ഇട്ടു കളയും;
- 13:50 അവിടെ കരച്ചിലും പല്ലുകടിയും ഉണ്ടാകും.
- 13:51 ഇതെല്ലാം ഗ്രഹിച്ചുവോ? എന്നതിന്നു അവർ ഉച്ചു എന്നു പറഞ്ഞു.
- 13:52 യാഹ്ശുഅ അവരോടു: അതുകൊണ്ടു സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിന്നു ശിഷ്യനായിത്തീർന്ന ഏതു ശാസ്ത്രീയും തന്റെ നിക്ഷേപത്തിൽ നിന്നു പുതിയതും പഴയതും എടുത്തു കൊടുക്കുന്ന ഒരു വീട്ടുടയവനോടു സദൃശനാകുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു.
- 13:53 ഈ ഉപമകളെ പറഞ്ഞു തീർന്നശേഷം യാഹ്ശുഅ അവിടം വിട്ടു തന്റെ പിതൃനഗരത്തിൽ വന്നു, അവരുടെ പള്ളിയിൽ അവർക്കു ഉപദേശിച്ചു.
- 13:54 അവർ വിസ്മയിച്ചു: ഇവന്നു ഈ ജ്ഞാനവും വീഴ്ചപ്രവൃത്തികളും എവിടെനിന്നു?
- 13:55 ഇവൻ തച്ചന്റെ മകൻ അല്ലയോ? ഇവന്റെ അമ്മ മരിയ എന്നവളല്ലയോ? ഇവന്റെ സഹോദരന്മാർ യാക്കോബ്, യോസെ, ശിമോൻ, യൂദാ എന്നവർ അല്ലയോ?
- 13:56 ഇവന്റെ സഹോദരികളും എല്ലാം നമ്മോടു കൂടെ ഇല്ലയോ? ഇവന്നു ഇതു ഒക്കെയും എവിടെ നിന്നു എന്നു പറഞ്ഞു അവർക്കു ഇടറിപ്പോയി.
- 13:57 യാഹ്ശുഅ അവരോടു: ഒരു പ്രവാചകൻ തന്റെ പിതൃനഗരത്തിലും സ്വന്തഭവനത്തിലും അല്ലാതെ ബഹുമാനമില്ലാത്തവൻ അല്ല എന്നു പറഞ്ഞു.
- 13:58 അവരുടെ അവിശ്വാസം നിമിത്തം അവിടെ വളരെ വീഴ്ചപ്രവൃത്തികളെ ചെയ്തില്ല.

- 14:1 ആ കാലത്തു ഇടപ്രഭുവായ ഹെരോദാവും യാഹ്ശുശായുടെ കീർത്തി കേട്ടു:
- 14:2 അവൻ യോഹന്നാൻ സ്താപകൻ; അവൻ മരിച്ചവരുടെ ഇടയിൽ നിന്നു ഉയിർത്തു; അതുകൊണ്ടാകുന്നു ഈ ശക്തികൾ അവനിൽ വ്യാപരിക്കുന്നത് എന്നു തന്റെ ഭൃത്യന്മാരോടു പറഞ്ഞു.
- 14:3 ഹെരോദാവും തന്റെ സഹോദരനായ ഫീലിപ്പൊസിന്റെ ഭാര്യ ഹെരോഡ്യ നിമിത്തം, അവൾ നിനക്കു ഭാര്യയായിരിക്കുന്നത് വിഹിതമല്ല എന്നു യോഹന്നാൻ ഹെരോദാവിനോടു പറഞ്ഞതുകൊണ്ടു തന്നെ,
- 14:4 യോഹന്നാനെ പിടിച്ചു കെട്ടി തടവിൽ ആക്കിയിരുന്നു.
- 14:5 യോഹന്നാനെ കൊല്ലുവാൻ മനസ്സുണ്ടായിട്ടും പുരുഷാരം യോഹന്നാനെ പ്രവാചകൻ എന്നു എണ്ണുകയാൽ അവരെ ഭയപ്പെട്ടു.
- 14:6 എന്നാൽ ഹെരോദാവിന്റെ ജനന ദിവസം ആയപ്പോൾ ഹെരോഡ്യയുടെ മകൾ സഭാമദ്ധ്യേ നൃത്തം ചെയ്തു ഹെരോദാവിനെ പ്രസാദിപ്പിച്ചു.
- 14:7 അതുകൊണ്ടു എന്തു ചോദിച്ചാലും അവൾക്കു കൊടുക്കും എന്നു ഹെരോദാവ് സത്യം ചെയ്തു വാക്കു കൊടുത്തു.
- 14:8 അവൾ അമ്മയുടെ ഉപദേശ പ്രകാരം: യോഹന്നാൻ സ്താപകന്റെ തല ഒരു താലത്തിൽ തരേണം എന്നു പറഞ്ഞു.
- 14:9 രാജാവും ദുഃഖിച്ചു എങ്കിലും ചെയ്ത സത്യത്തെയും വിരുന്നുകാരെയും വിചാരിച്ചു അതു കൊടുപ്പാൻ കല്പിച്ചു;
- 14:10 ആളയച്ചു തടവിൽ യോഹന്നാനെ ശിരശേദം ചെയ്യിച്ചു.
- 14:11 യോഹന്നാന്റെ തല ഒരു താലത്തിൽ കൊണ്ടു വന്നു ബാലെക്കു കൊടുത്തു; അവൾ അമ്മെക്കു കൊണ്ടുപോയി കൊടുത്തു.
- 14:12 യോഹന്നാന്റെ ശിഷ്യന്മാർ ചെന്നു ഉടൽ എടുത്തു കുഴിച്ചിട്ടു: പിന്നെ വന്നു യാഹ്ശുശായെ അറിയിച്ചു.

- 14:13 അതു കേട്ടിട്ടു യാഹ്ശുശ്ശാ അവിടം വിട്ടു പടകിൽ കയറി നിജജ്ഞമായോരു സ്ഥലത്തേക്കു വേറിട്ടു വാങ്ങിപ്പോയി; പുരുഷാരം അതു കേട്ടു പട്ടണങ്ങളിൽ നിന്നു കാൽനടയായി യാഹ്ശുശ്ശായുടെ പിന്നാലെ ചെന്നു.
- 14:14 യാഹ്ശുശ്ശാ വന്നു വലിയ പുരുഷാരത്തെ കണ്ടു അവരിൽ മനസ്സലിഞ്ഞു അവരുടെ രോഗികളെ സൗഖ്യമാക്കി.
- 14:15 വൈകുന്നേരമായപ്പോൾ ശിഷ്യന്മാർ യാഹ്ശുശ്ശായുടെ അടുക്കൽ ചെന്നു: ഈ സ്ഥലം വനമാകുന്നു, നേരവും വൈകി; പുരുഷാരം ഗ്രാമങ്ങളിൽ പോയി ഭക്ഷണസാധനങ്ങൾ കൊള്ളേണ്ടതിന്നു അവരെ പറഞ്ഞയക്കേണം എന്നു പറഞ്ഞു.
- 14:16 യാഹ്ശുശ്ശാ അവരോടു: അവർ പോകുവാൻ ആവശ്യമില്ല; നിങ്ങൾ അവർക്കു ഭക്ഷിപ്പാൻ കൊടുപ്പിൻ എന്നു പറഞ്ഞു.
- 14:17 അവർ യാഹ്ശുശ്ശായോടു: അഞ്ചു അപ്പവും രണ്ടു മീനും അല്ലാതെ ഞങ്ങൾക്കു ഇവിടെ ഒന്നും ഇല്ല എന്നു പറഞ്ഞു.
- 14:18 അതു ഇങ്ങു കൊണ്ടു വരുവിൻ എന്നു യാഹ്ശുശ്ശാ പറഞ്ഞു.
- 14:19 പിന്നെ പുരുഷാരത്തെ പൂല്പിൻമേൽ ഇരിപ്പാൻ കല്പിച്ചു; ആ അഞ്ചു അപ്പവും രണ്ടു മീനും എടുത്തു, സ്വർഗ്ഗത്തേക്കു നോക്കി വാഴ്ത്തി, അപ്പം നൂറുക്കി, ശിഷ്യന്മാരുടെ പക്കലും ശിഷ്യന്മാർ പുരുഷാരത്തിന്നും കൊടുത്തു.
- 14:20 എല്ലാവരും തിന്നു തൃപ്തരായി; ശേഷിച്ച കഷണം പന്ത്രണ്ടു കൊട്ട നിറച്ചെടുത്തു.
- 14:21 തിന്നവരോ സ്ത്രീകളെയും പൈതങ്ങളെയും കൂടാതെ ഏകദേശം അയ്യായിരം പുരുഷന്മാർ ആയിരുന്നു.
- 14:22 ഉടനെ യാഹ്ശുശ്ശാ താൻ പുരുഷാരത്തെ പറഞ്ഞയക്കുന്നതിന്നിടയിൽ ശിഷ്യന്മാർ പടകിൽ കയറി, തനിക്കു മുമ്പായി അക്കരെക്കു പോകുവാൻ അവരെ നിബ്ബന്ധിച്ചു.
- 14:23 യാഹ്ശുശ്ശാ പുരുഷാരത്തെ പറഞ്ഞയച്ചിട്ടു പ്രാത്ഥിപ്പാൻ തനിയെ മലയിൽ കയറിപ്പോയി; വൈകുന്നേരം ആയപ്പോൾ ഏകനായി അവിടെ ഇരുന്നു.
- 14:24 പടകോ കരവിട്ടു പല നാഴിക ദൂരത്തായി, കാറ്റു പ്രതികൂലമാകകൊണ്ടു തിരകളാൽ വലഞ്ഞിരുന്നു.
- 14:25 രാത്രിയിലെ നാലാം യാമത്തിൽ യാഹ്ശുശ്ശാ കടലിന്മേൽ നടന്നു അവരുടെ അടുക്കൽ വന്നു.
- 14:26 യാഹ്ശുശ്ശാ കടലിന്മേൽ നടക്കുന്നതു കണ്ടിട്ടു ശിഷ്യന്മാർ ഭ്രമിച്ചു: അതു ഒരു ഭൂതം എന്നു പറഞ്ഞു പേടിച്ചു നിലവിളിച്ചു.

- 14:27 ഉടനെ യാഹ്ശുശ്ശാ അവരോടു: ധൈര്യപ്പെടുവിൻ; ഞാൻ ആകുന്നു; പേടിക്കേണ്ട എന്നു പറഞ്ഞു.
- 14:28 അതിന്നു പത്രൊസ്: കത്താവേ, നീ ആകുന്നു എങ്കിൽ ഞാൻ വെള്ളത്തിന്മേൽ നിന്റെ അടുക്കെ വരേണ്ടതിന്നു എന്നോട് കല്പിക്കേണം എന്നു പറഞ്ഞു.
- 14:29 വരിക എന്നു യാഹ്ശുശ്ശാ പറഞ്ഞു. പത്രൊസ് പടകിൽ നിന്നു ഇറങ്ങി, യാഹ്ശുശ്ശായുടെ അടുക്കൽ ചെല്ലുവാൻ വെള്ളത്തിന്മേൽ നടന്നു.
- 14:30 എന്നാൽ പത്രൊസ് കാറ്റു കണ്ടു പേടിച്ചു മുങ്ങിത്തുടങ്ങുകയാൽ; കത്താവേ, എന്നെ രക്ഷിക്കേണമേ എന്നു നിലവിളിച്ചു.
- 14:31 യാഹ്ശുശ്ശാ ഉടനെ കൈ നീട്ടി പത്രൊസിനെ പിടിച്ചു: അല്പവിശ്വാസിയേ, നീ എന്തിന്നു സംശയിച്ചു എന്നു പറഞ്ഞു.
- 14:32 അവർ പടകിൽ കയറിയപ്പോൾ കാറ്റു അമന്നു.
- 14:33 പടകിലുള്ളവർ: നീ ദൈവപുത്രൻ സത്യം എന്നു പറഞ്ഞു യാഹ്ശുശ്ശായെ നമസ്കരിച്ചു.
- 14:34 അവർ അക്കരെയെത്തി, ഗെന്നേസരെത്ത് ദേശത്തു ചെന്നു.
- 14:35 അവിടത്തെ ജനങ്ങൾ യാഹ്ശുശ്ശാ ആരെന്നു അറിഞ്ഞു ചുറ്റുമുള്ള നാട്ടിൽ എല്ലാം ആളയച്ചു ദീനക്കാരെ ഒക്കെയും യാഹ്ശുശ്ശായുടെ അടുക്കൽ കൊണ്ടു വന്നു.
- 14:36 യാഹ്ശുശ്ശായുടെ വസ്ത്രത്തിന്റെ തൊങ്ങൽ മാത്രം തൊടുവാൻ അനുവാദം ചോദിച്ചു. തൊട്ടവക്കു ഒക്കെയും സൗഖ്യം വന്നു.

അദ്ധ്യായം 15

- 15:1 അനന്തരം യരുശലേമിൽ നിന്നു പരീശന്മാരും ശാസ്ത്രിമാരും യാഹ്ശുശ്ശായുടെ അടുക്കൽ വന്നു.
- 15:2 നിന്റെ ശിഷ്യന്മാർ പൂർവ്വന്മാരുടെ സമ്പ്രദായം ലംഘിക്കുന്നതു എന്തു? അവർ ഭക്ഷിക്കുമ്പോൾ കൈ കഴുകുന്നില്ലല്ലോ എന്നു പറഞ്ഞു.
- 15:3 യാഹ്ശുശ്ശാ അവരോടു ഉത്തരം പറഞ്ഞതു: നിങ്ങളുടെ സമ്പ്രദായം കൊണ്ടു നിങ്ങൾ ദൈവ കല്പന ലംഘിക്കുന്നതു എന്തു?

- 15:4 അപ്പനെയും അമ്മയെയും ബഹുമാനിക്ക എന്നും അപ്പനെയോ അമ്മയെയോ ശപിക്കുന്നവൻ മരിക്കേണം എന്നും യാഹ്വ കല്പിച്ചുവല്ലോ.
- 15:5 നിങ്ങളോ ഒരുത്തൻ അപ്പനോടു എങ്കിലും അമ്മയോടു എങ്കിലും: നിനക്കു എന്നെകോണ്ട് ഏതെല്ലാം ഉപകാരമായി വരുന്നുവോ അത് സമ്മാനം എന്ന് പറയുകയും അവൻ അപ്പനെയോ അമ്മയെയോ ബഹുമാനിക്കേണ്ട എന്നു പറയുന്നു;
- 15:6 ഇങ്ങനെ നിങ്ങളുടെ സമ്പ്രദായത്താൽ നിങ്ങൾ ദൈവവചനത്തെ ദുഷ്കലമാക്കിയിരിക്കുന്നു.
- 15:7 കപട ഭക്തിക്കാരേ, നിങ്ങളെക്കുറിച്ചു യേശുതാവാ:
- 15:8 “ഈ ജനം അധരം കൊണ്ടു എന്നെ ബഹുമാനിക്കുന്നു; എങ്കിലും അവരുടെ ഹൃദയം എന്നെ വിട്ടു അകന്നിരിക്കുന്നു.
- 15:9 മാനുഷ കല്പനകളായ ഉപദേശങ്ങളെ അവർ പഠിപ്പിക്കുന്നതുകൊണ്ടു എന്നെ വ്യത്നമായി ഭജിക്കുന്നു.” എന്നിങ്ങനെ പ്രവചിച്ചതു ഒത്തിരിക്കുന്നു.
- 15:10 പിന്നെ യാഹ്വശ്ശുഅ പുരുഷാരത്തെ അരികെ വിളിച്ചു അവരോടു പറഞ്ഞതു: കേട്ടു ഗ്രഹിച്ചുകൊൾവിൻ,
- 15:11 മനുഷ്യന്നു അശുദ്ധി വരുത്തുന്നതു വായിക്കകത്തു ചെല്ലുന്നതല്ല, വായിൽ നിന്നു പുറപ്പെടുന്നതത്രേ; അതു മനുഷ്യനെ അശുദ്ധമാക്കുന്നു.
- 15:12 അപ്പോൾ ശിഷ്യന്മാർ അടുക്കെ വന്നു: പരീശന്മാർ ഈ വാക്കു കേട്ടു ഇടറിപ്പോയി എന്നു അറിയുന്നുവോ എന്നു ചോദിച്ചു.
- 15:13 അതിന്നു യാഹ്വശ്ശുഅ: സ്വഗ്നസ്ഥനായ എന്റെ പിതാവു നട്ടിട്ടില്ലാത്ത തൈ ഒക്കെയും വേരോടെ പരിച്ചുകളയപ്പെടും.
- 15:14 അവരെ വിടുവിൻ; അവർ കുരുടന്മാരായ വഴികാട്ടികൾ അത്രേ; കുരുടൻ കുരുടനെ വഴി നടത്തിയാൽ ഇരുവരും കുഴിയിൽ വീഴും എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു.
- 15:15 പത്രൊസ് യാഹ്വശ്ശുഅയോടു: ആ ഉപമ ഞങ്ങൾക്കു തെളിയിച്ചു തരേണം എന്നു പറഞ്ഞു.
- 15:16 അതിന്നു യാഹ്വശ്ശുഅ പറഞ്ഞതു: നിങ്ങളും ഇന്നുവരെ ബോധമില്ലാത്തവരോ?
- 15:17 വായിക്കകത്തു കടക്കുന്നതെല്ലാം വയറ്റിൽ ചെന്നിട്ടു മറപ്പുരയിൽ പോകുന്നു എന്നു ഗ്രഹിക്കുന്നില്ലയോ?

- 15:18 വായിൽ നിന്നു പുറപ്പെടുന്നതോ ഹൃദയത്തിൽ നിന്നു വരുന്നു; അതു മനുഷ്യനെ അശുദ്ധമാക്കുന്നു.
- 15:19 എങ്ങനെയെന്നാൽ ദുശ്ചിന്ത, കുലപാതകം, വ്യഭിചാരം, പരസംഗം, മോഷണം, കള്ള സ്താക്ഷ്യം, ദുഷണം എന്നിവ ഹൃദയത്തിൽ നിന്നു പുറപ്പെട്ടു വരുന്നു.
- 15:20 മനുഷ്യനെ അശുദ്ധമാക്കുന്നതു ഇതത്രേ; കഴുകാത്ത കൈ കൊണ്ടു ഭക്ഷിക്കുന്നതോ മനുഷ്യനെ അശുദ്ധമാക്കുന്നില്ല.
- 15:21 **യാഹ്വശുഅ** അവിടം വിട്ടു, സോർ സീദോൻ എന്ന പ്രദേശങ്ങളിലേക്കു വാങ്ങിപ്പോയി.
- 15:22 ആ ദേശത്തു നിന്നു ഒരു കനാന്യസ്ത്രീ വന്നു, **യാഹ്വശുഅയോടു**: കത്താവേ, ദാവീദുപുത്രാ, എന്നോടു കരുണ തോന്നേണമേ; എന്റെ മകൾക്കു ഭൂതോപദ്രവം കഠിനമായിരിക്കുന്നു എന്നു നില വിളിച്ചു പറഞ്ഞു.
- 15:23 **യാഹ്വശുഅ** അവളോടു ഒരു വാക്കും ഉത്തരം പറഞ്ഞില്ല; **യാഹൂശുഅയുടെ** ശിഷ്യന്മാർ അടുക്കെ വന്നു: അവൾ നമ്മുടെ പിന്നാലെ നില വിളിച്ചു കൊണ്ടു വരുന്നു; അവളെ പറഞ്ഞയക്കേണമേ എന്നു **യാഹ്വശുഅയോടു** അപേക്ഷിച്ചു.
- 15:24 അതിന്നു **യാഹ്വശുഅ**: **യിസ്രായേൽ** ഗൃഹത്തിലെ കാണാതെ പോയ ആടുകളുടെ അടുക്കലേക്കല്ലാതെ **ഞാൻ അയക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല** എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു.
- 15:25 എന്നാൽ അവൾ വന്നു: കത്താവേ, എന്നെ സഹായിക്കേണമേ എന്നു പറഞ്ഞു **യാഹ്വശുഅയെ** നമസ്ക്കരിച്ചു.
- 15:26 **യാഹ്വശുഅയോ**: മക്കളുടെ അപ്പം എടുത്തു നായ്ക്കുട്ടികൾക്കു ഇട്ടു കൊടുക്കുന്നതു നന്നല്ല എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു.
- 15:27 അതിന്നു അവൾ: അതേ, കത്താവേ, നായ്ക്കുട്ടികളും ഉടയവരുടെ മേശയിൽ നിന്നു വീഴുന്ന നൂറുകൾ തിന്നുന്നുണ്ടല്ലോ എന്നു പറഞ്ഞു.
- 15:28 സ്ത്രീയേ, നിന്റെ വിശ്വാസം വലിയതു; നിന്റെ ഇഷ്ടം പോലെ നിനക്കു ഭവിക്കട്ടെ എന്നു പറഞ്ഞു. ആ നാഴിക മുതൽ അവളുടെ മകൾക്കു സൌഖ്യം വന്നു.
- 15:29 **യാഹ്വശുഅ** അവിടെ നിന്നു യാത്രയായി ഗലീലക്കടലരികെ ചെന്നു മലയിൽ കയറി അവിടെ ഇരുന്നു.
- 15:30 വളരെ പുരുഷാരം മുടന്തർ, കുരുടർ, ഊമർ, കൂനർ മുതലായ പലരെയും **യാഹ്വശുഅയുടെ** അടുക്കൽ കൊണ്ടുവന്നു **യാഹ്വശുഅയുടെ** കാല്ക്കൽ വെച്ചു; **യാഹ്വശുഅ** അവരെ സൌഖ്യമാക്കി;

- 15:31 ഈമർ സംസാരിക്കുന്നതും കൂനർ സൗഖ്യമാകുന്നതും മുടന്തർ നടക്കുന്നതും കുരുടർ കാണുന്നതും പുരുഷാരം കണ്ടിട്ടു ആശ്ചര്യപ്പെട്ടു, യിസ്രായേലിന്റെ **യാഹ്വയായ** ദൈവത്തെ മഹത്വപ്പെടുത്തി.
- 15:32 എന്നാൽ **യാഹ്വശുഅ** തന്റെ ശിഷ്യന്മാരെ അടുക്കെ വിളിച്ചു: ഈ പുരുഷാരം ഇപ്പോൾ മൂന്നു നാളായി എന്നോടു കൂടെ പാക്കുന്നു; അവർക്കു ഭക്ഷിപ്പാൻ ഒന്നും ഇല്ലായ്ക കൊണ്ടു അവരെക്കുറിച്ചു എനിക്കു മനസ്സലിവു തോന്നുന്നു; അവരെ പട്ടിണിയായി വിട്ടയപ്പാൻ മനസ്സമില്ല; അവർ വഴിയിൽ വെച്ചു തളന്നുപോയേക്കും എന്നു പറഞ്ഞു.
- 15:33 ശിഷ്യന്മാർ **യാഹ്വശുഅയോടു**: ഇത്ര വലിയ പുരുഷാരത്തിന്നു തൃപ്തി വരുത്തുവാൻ മതിയായ അപ്പം ഈ കാട്ടിൽ നമുക്കു എവിടെ നിന്നു എന്നു പറഞ്ഞു.
- 15:34 നിങ്ങളുടെ പക്കൽ എത്ര അപ്പം ഉണ്ടു എന്നു **യാഹ്വശുഅ** ചോദിച്ചു; ഏഴു; കുറെ ചെറുമീനും ഉണ്ടു എന്നു അവർ പറഞ്ഞു.
- 15:35 **യാഹ്വശുഅ** പുരുഷാരത്തോടു നിലത്തു ഇരിപ്പാൻ കല്പിച്ചു.,
- 15:36 ആ ഏഴു അപ്പവും മീനും എടുത്തു വാഴ്ത്തി നുറുക്കി ശിഷ്യന്മാരുടെ പക്കലും ശിഷ്യന്മാർ പുരുഷാരത്തിനും കൊടുത്തു.
- 15:37 തിന്നവരോ സ്ത്രീകളെയും പൈതങ്ങളെയും കൂടാതെ നാലായിരം പുരുഷന്മാർ ആയിരുന്നു.
- 15:38 പിന്നെ **യാഹ്വശുഅ** പുരുഷാരത്തെ പറഞ്ഞയച്ചിട്ടു പടകിൽ കയറി മഗദാദേശത്തു എത്തി.

അദ്ധ്യായം 16

- 16:1 അനന്തരം പരീശന്മാരും സഭുകൃരും അടുക്കെ വന്നു: ആകാശത്തു നിന്നു ഒരു അടയാളം കാണിച്ചു തരേണമെന്നു **യാഹ്വശുഅയെ** പരീക്ഷിച്ചു ചോദിച്ചു.
- 16:2 അവരോടു **യാഹ്വശുഅ** ഉത്തരം പറഞ്ഞതു: സന്ധ്യാസമയത്തു ആകാശം ചുവന്നു കണ്ടാൽ നല്ല തെളിവാകും എന്നും രാവിലെ ആകാശം മൂടി ചുവന്നു കണ്ടാൽ ഇന്നു മഴക്കോൾ ഉണ്ടാകും എന്നും നിങ്ങൾ പറയുന്നു.
- 16:3 ആകാശത്തിന്റെ ഭാവം വിവേചിപ്പാൻ നിങ്ങൾ അറിയുന്നു; എന്നാൽ കാല ലക്ഷണങ്ങളെ വിവേചിപ്പാൻ കഴികയില്ലയോ?

- 16:4 ദോഷവും വ്യഭിചാരവുമുള്ള തലമുറ അടയാളം തിരയുന്നു; യോനയുടെ അടയാളമല്ലാതെ അതിന്നു അടയാളം ലഭിക്കയില്ല; പിന്നെ അവൻ അവരെ വിട്ടുപോയി.
- 16:5 ശിഷ്യന്മാർ അക്കരെ പോകുമ്പോൾ അപ്പം എടുപ്പാൻ മറന്നു പോയി.
- 16:6 എന്നാൽ യാഹ്ശുഅ അവരോടു: നോക്കുവിൻ; പരീശന്മാരുടെയും സദൂക്യരുടെയും പുളിച്ച മാവു സൂക്ഷിച്ചുകൊൾവിൻ എന്നു പറഞ്ഞു.
- 16:7 അപ്പം കൊണ്ടുപോരായ്കയാൽ ആയിരിക്കും എന്നു അവർ തമ്മിൽ തമ്മിൽ പറഞ്ഞു.
- 16:8 അതു അറിഞ്ഞിട്ടു യാഹ്ശുഅ പറഞ്ഞതു: അല്പവിശ്വാസികളേ, അപ്പം കൊണ്ടു വരായ്കയാൽ തമ്മിൽ തമ്മിൽ പറയുന്നതു എന്തു?
- 16:9 ഇപ്പോഴും നിങ്ങൾ തിരിച്ചറിയുന്നില്ലയോ? അയ്യായിരം പേർക്കു അഞ്ചു അപ്പം കൊടുത്തിട്ടു എത്ര കൊട്ട എടുത്തു എന്നും
- 16:10 നാലായിരം പേർക്കു ഏഴു അപ്പം കൊടുത്തിട്ടു എത്ര വട്ടി എടുത്തു എന്നും ഓക്കുന്നില്ലയോ?
- 16:11 പരീശന്മാരുടെയും സദൂക്യരുടെയും പുളിച്ചമാവു സൂക്ഷിച്ചു കൊള്ളേണം എന്നു പറഞ്ഞതു അപ്പത്തെക്കുറിച്ചല്ല എന്നു തിരിച്ചറിയാത്തതു എന്തു?
- 16:12 അങ്ങനെ അപ്പത്തിന്റെ പുളിച്ച മാവല്ല, പരീശന്മാരുടെയും സദൂക്യരുടെയും ഉപദേശമത്രേ സൂക്ഷിച്ചു കൊൾവാൻ യാഹ്ശുഅ പറഞ്ഞു എന്നു അവർ ഗ്രഹിച്ചു.
- 16:13 യാഹ്ശുഅ ഫിലിപ്പിന്റെ കൈസയ്യയുടെ പ്രദേശത്തു എത്തിയ ശേഷം തന്റെ ശിഷ്യന്മാരോടു: ജനങ്ങൾ മനുഷ്യപുത്രനായ ഞാൻ ആർ എന്നു പറയുന്നു എന്നു ചോദിച്ചു.
- 16:14 ചിലർ യോഹന്നാൻ സ്നാപകൻ എന്നും മറ്റു ചിലർ ഏലീയാവെന്നും വേറെ ചിലർ യിരെമ്യാവോ പ്രവാചകന്മാരിൽ ഒരുത്തനോ എന്നും പറയുന്നു എന്നു അവർ പറഞ്ഞു.
- 16:15 നിങ്ങളോ എന്നെ ആർ എന്നു പറയുന്നു എന്നു യാഹ്ശുഅ ചോദിച്ചതിന്നു ശിമോൻ പത്രൊസ്:
- 16:16 നീ ജീവനുള്ള ദൈവത്തിന്റെ പുത്രനായ മശിഹ എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു.

- 16:17 യാഹ്ശുശുഅ അവനോടു: ബർയോനാശിമോനേ, നീ ഭാഗ്യവാൻ; ജഡരക്തങ്ങൾ അല്ല, സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ എന്റെ പിതാവത്രേ നിനക്കു ഇതു വെളിപ്പെടുത്തിയതു.
- 16:18 നീ പത്രൊസ് ആകുന്നു; ഈ പാറമേൽ ഞാൻ എന്റെ സഭയെ പണിയിക്കുന്നു , അതിന്റെ നേരെ നരകത്തിന്റെ വാതിലുകൾ ബലപ്പെടുകയില്ല എന്നു ഞാൻ നിന്നോടു പറയുന്നു.
- 16:19 സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിന്റെ താക്കോൽ ഞാൻ നിനക്കു തരുമെന്നും; നീ ഭൂമിയിൽ കെട്ടുന്നതു ഒക്കെയും സ്വർഗ്ഗത്തിൽ കെട്ടപ്പെട്ടിരിക്കുമെന്നും; നീ ഭൂമിയിൽ അഴിക്കുന്നതു ഒക്കെയും സ്വർഗ്ഗത്തിൽ അഴിഞ്ഞിരിക്കുമെന്നും ഞാൻ നിന്നോടു പറയുന്നു .
- 16:20 പിന്നെ താൻ മശിഹായായ യാഹ്ശുശുഅ ആകുന്നു എന്നു ആരോടും പറയരുതു എന്നു കല്പിച്ചു.
- 16:21 അന്നു മുതൽ യാഹ്ശുശുഅ താൻ യെരൂശലേമിൽ ചെന്നിട്ടു, മൂപ്പന്മാർ, മഹാപുരോഹിതന്മാർ, ശാസ്ത്രിമാർ എന്നിവരാൽ പലതും സഹിച്ചു കൊല്ലപ്പെടുകയും മൂന്നാംനാൾ ഉയിർത്തെഴുന്നേൽക്കയും വേണം എന്നു ശിഷ്യന്മാരോടു പ്രസ്താവിച്ചു തുടങ്ങി.
- 16:22 പത്രൊസ് യാഹ്ശുശുഅയെ വേറിട്ടു കൊണ്ടുപോയി: കത്താവേ, അതു അരുതേ; നിനക്കു അങ്ങനെ ഭവിക്കരുതേ എന്നു ശാസിച്ചു തുടങ്ങി.
- 16:23 യാഹ്ശുശുഅയോ തിരിഞ്ഞു പത്രൊസിനോടു: സാത്താനേ, എന്നെ വിട്ടു പോ, നീ എനിക്ക് ഇടച്ചയാകുന്നു; നീ യാഹ്വയായ ദൈവത്തിന്റേതല്ല മനുഷ്യരുടേതത്രേ കരുതുന്നതു എന്നു പറഞ്ഞു.
- 16:24 പിന്നെ യാഹ്ശുശുഅ ശിഷ്യന്മാരോടു പറഞ്ഞതു: ഒരുത്തൻ എന്റെ പിന്നാലെ വരുവാൻ ഇച്ഛിച്ചാൽ തന്നെത്താൻ ത്യജിച്ചു, തന്റെ ക്രൂശു എടുത്തു എന്നെ അനുഗമിക്കട്ടെ.
- 16:25 ആരെങ്കിലും തന്റെ ജീവനെ രക്ഷിപ്പാൻ ഇച്ഛിച്ചാൽ അതിനെ കളയും; എന്റെ നിമിത്തം ആരെങ്കിലും തന്റെ ജീവനെ കളഞ്ഞാൽ അതിനെ കണ്ടെത്തും.
- 16:26 ഒരു മനുഷ്യൻ സർവ്വലോകവും നേടീട്ടും തന്റെ ജീവനെ നഷ്ടപ്പെടുത്തിയാൽ അവന്നു എന്തു പ്രയോജനം? അല്ല, തന്റെ ജീവനെ വീണ്ടു കൊൾവാൻ മനുഷ്യൻ എന്തു മറു വില കൊടുക്കും?

- 16:27 മനുഷ്യപുത്രൻ തന്റെ പിതാവിന്റെ മഹത്വത്തിൽ തന്റെ ദൂതന്മാരുമായി വരും; അപ്പോൾ അവൻ ഓരോരുത്തന്നും അവനവന്റെ പ്രവൃത്തിക്കു തക്കവണ്ണം പകരം നൽകും.
- 16:28 മനുഷ്യപുത്രൻ തന്റെ രാജ്യത്തിൽ വരുന്നതു കാണുവോളം മരണം ആസ്വദിക്കാത്തവർ ചിലർ ഈ നിൽക്കുവരിൽ ഉണ്ടു എന്നു ഞാൻ സത്യമായിട്ടു നിങ്ങളോടു പറയുന്നു.

അദ്ധ്യായം 17

- 17:1 ആറു ദിവസം കഴിഞ്ഞശേഷം യാഹ്ശൂശുഅ പത്രൊസിനെയും യാക്കോബിനെയും അവന്റെ സഹോദരനായ യോഹന്നാനെയും കൂട്ടി തനിച്ചു ഒരു ഉയന്ന് മലയിലേക്കു കൊണ്ടു പോയി,
- 17:2 അവരുടെ മുമ്പാകെ രൂപാന്തരപ്പെട്ടു, യാഹ്ശൂശുഅയുടെ മുഖം സൂര്യനെപ്പോലെ ശോഭിച്ചു യാഹ്ശൂശുഅയുടെ വസ്ത്രം വെളിച്ചം പോലെ വെള്ളയായി തീർന്നു.
- 17:3 മോശെയും ഏലീയാവും യാഹ്ശൂശുഅയോടു സംഭാഷിക്കുന്നതായി അവർ കണ്ടു.
- 17:4 അപ്പോൾ പത്രൊസ് യാഹ്ശൂശുഅയോടു: കത്താവേ, നാം ഇവിടെ ഇരിക്കുന്നതു നന്നു; നിനക്കു സമ്മതമെങ്കിൽ ഞാൻ ഇവിടെ മൂന്നു കൂടാരം ഉണ്ടാക്കാം ഒന്നു നിനക്കും ഒന്നു മോശെക്കും ഒന്നു ഏലീയാവിന്നും എന്നു പറഞ്ഞു.
- 17:5 പത്രൊസ് പറയുമ്പോൾ തന്നെ പ്രകാശമുള്ളൊരു മേഘം അവരുടെ മേൽ നിഴലിട്ടു; മേഘത്തിൽ നിന്നു: ഇവൻ എന്റെ പ്രിയ പുത്രൻ, ഇവങ്കൽ ഞാൻ പ്രസാദിക്കുന്നു; ഇവന്നു ചെവി കൊടുപ്പിൻ എന്നു ഒരു ശബ്ദവും ഉണ്ടായി.
- 17:6 ശിഷ്യന്മാർ അതു കേട്ടിട്ടു ഏറ്റവും ഭയപ്പെട്ടു കവിണ്ണുവീണു.
- 17:7 യാഹ്ശൂശുഅ അടുത്തുചെന്നു അവരെ തൊട്ടു: എഴുന്നേല്പിൻ, ഭയപ്പെടേണ്ടാ എന്നു പറഞ്ഞു.
- 17:8 അവർ തല പൊക്കിയാറെ യാഹ്ശൂശുഅയെ മാത്രമല്ലാതെ ആരെയും കണ്ടില്ല.
- 17:9 യാഹ്ശൂശുഅ മലയിൽ നിന്നു ഇറങ്ങുമ്പോൾ യാഹ്ശൂശുഅ അവരോടു: മനുഷ്യപുത്രൻ മരിച്ചവരുടെ ഇടയിൽ നിന്നു ഉയിർത്തെഴുന്നേൽക്കുവരെ ഈ ദശനം ആരോടും പറയരുതു എന്നു കല്പിച്ചു.

- 17:10 ശിഷ്യന്മാർ യാഹ്ശുശുഅയോടു: എന്നാൽ ഏലീയാവു മുമ്പേ വരേണ്ടതു എന്നു ശാസ്ത്രിമാർ പറയുന്നതു എന്തു എന്നു ചോദിച്ചു.
- 17:11 അതിന്നു യാഹ്ശുശുഅ: ഏലീയാവു വന്നു സകലവും യഥാസ്ഥാനത്താക്കും സത്യം.
- 17:12 എന്നാൽ ഏലീയാവു വന്നുകഴിഞ്ഞു എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു; എങ്കിലും അവർ അവനെ അറിഞ്ഞുകൊള്ളാതെ തങ്ങൾക്കു തോന്നിയതു എല്ലാം അവനോടു ചെയ്തു. അപ്പോഴും മനുഷ്യപുത്രനും അവരാൽ കഷ്ടപ്പെടുവാനുണ്ടു എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു.
- 17:13 യാഹ്ശുശുഅ യോഹന്നാൻ സ്താപകനെക്കുറിച്ചു തങ്ങളോടു പറഞ്ഞു എന്നു ശിഷ്യന്മാർ ഗ്രഹിച്ചു.
- 17:14 അവർ പുരുഷാരത്തിന്റെ അടുക്കൽ വന്നാറെ ഒരു മനുഷ്യൻ വന്നു യാഹ്ശുശുഅയുടെ മുമ്പാകെ മുട്ടുകുത്തി:
- 17:15 കത്താവേ, എന്റെ മകനോടു കരുണയുണ്ടാകേണമേ; അവൻ ചന്ദ്രരോഗം പിടിച്ചു പലപ്പോഴും തീയിലും പലപ്പോഴും വെള്ളത്തിലും വീണു വല്ലാത്ത കഷ്ടത്തിലായ്ക്കുന്നു.
- 17:16 ഞാൻ അവനെ നിന്റെ ശിഷ്യന്മാരുടെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവന്നു; എന്നാൽ സൌഖ്യം വരുത്തുവാൻ അവർക്കു കഴിഞ്ഞില്ല എന്നു പറഞ്ഞു.
- 17:17 അതിന്നു യാഹ്ശുശുഅ : അവിശ്വാസവും കോട്ടവുമുള്ള തലമുറയേ, എത്രത്തോളം ഞാൻ നിങ്ങളോടുകൂടെ ഇരിക്കും? എത്രത്തോളം നിങ്ങളെ സഹിക്കും? അവനെ എന്റെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവരുവിൻ എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു.
- 17:18 യാഹ്ശുശുഅ പിശാചിനെ ശാസിച്ചു, അതു അവനെ വിട്ടുപോയി, ബാലന്നു ആ നാഴികമുതൽ സൌഖ്യംവന്നു.
- 17:19 പിന്നെ ശിഷ്യന്മാർ സ്വകാത്മയായി യാഹ്ശുശുഅയുടെ അടുക്കൽ വന്നു: ഞങ്ങൾക്കു അതിനെ പുറത്താക്കിക്കൂടാത്തതു എന്തു എന്നു ചോദിച്ചു.
- 17:20 യാഹ്ശുശുഅ അവരോടു: നിങ്ങളുടെ അവിശ്വാസം നിമിത്തമത്രേ;
- 17:21 നിങ്ങൾക്കു കടുകുമണിയോളം വിശ്വാസമുണ്ടെങ്കിൽ ഈ മലയോടു: ഇവിടെനിന്നു അങ്ങോട്ടു നീങ്ങുക എന്നു പറഞ്ഞാൽ അതു നീങ്ങും; നിങ്ങൾക്കു ഒന്നും അസാധ്യമാകയുമില്ല. (എങ്കിലും പ്രാർത്ഥനയാലും ഉപവാസത്താലുമല്ലാതെ ഈ ജാതി നീങ്ങിപ്പോകുന്നില്ല) എന്നു ഞാൻ സത്യമായിട്ടു നിങ്ങളോടു പറയുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു.

- 17:22 അവർ ഗലീലയിൽ പാർക്കുമ്പോൾ യാഹ്ശുശുഅ അവരോടു: മനുഷ്യപുത്രൻ മനുഷ്യരുടെ കയ്യിൽ ഏല്പിക്കപ്പെടുവാനായിരിക്കുന്നു.
- 17:23 അവർ അവനെ കൊല്ലുകയും മൂന്നാം നാൾ അവൻ ഉയിർത്തെഴുന്നേൽക്കുകയും ചെയ്യും എന്നു പറഞ്ഞു; അവരോ ഏറ്റവും ദുഃഖിച്ചു.
- 17:24 അവർ കഫർ്നഹൂമിൽ എത്തിയാറെ തലവരിപ്പണം വാങ്ങുന്നവർ പത്രൊസിന്റെ അടുക്കൽ വന്നു: നിങ്ങളുടെ ഗുരു തലവരിപ്പണം കൊടുക്കുന്നില്ലയോ എന്നു ചോദിച്ചതിന്നു:
- 17:25 ഉച്ചു എന്നു പത്രൊസ് പറഞ്ഞു. പത്രൊസ് വീട്ടിൽ വന്നപ്പോൾ യാഹ്ശുശുഅ പത്രൊസിനോടു: ശിമോനേ, നിനക്കു എന്തു തോന്നുന്നു? ഭൂമിയിലെ രാജാക്കന്മാൽ ചുങ്കമോ കരമോ ആരോടു വാങ്ങുന്നു? പുത്രന്മാരോടോ അന്യരോടോ എന്നു മുന്നിട്ടു ചോദിച്ചതിന്നു: അന്യരോടു എന്നു പത്രൊസ് പറഞ്ഞു.
- 17:26 യാഹ്ശുശുഅ അവനോടു: എന്നാൽ പുത്രന്മാർ ഒഴിവുള്ളവരല്ലോ.
- 17:27 എങ്കിലും നാം അവർക്കു ഇടച്ചു വരുത്താതിരിക്കേണ്ടതിന്നു നീ കടലിലേക്കു ചെന്നു ചൂണ്ടൽ ഇട്ടു ആദ്യം കിട്ടുന്ന മീനിനെ എടുക്ക; അതിന്റെ വായ് തുറക്കുമ്പോൾ ഒരു വെള്ളിപ്പണം കാണും; അതു എടുത്തു എനിക്കും നിനക്കും വേണ്ടി കൊടുക്ക എന്നു പറഞ്ഞു.

അദ്ധ്യായം 18

- 18:1 ആ നാഴികയിൽ ശിഷ്യന്മാർ യാഹ്ശുശുഅയുടെ അടുക്കെ വന്നു: സ്വഗ്ഗ്വരാജ്യത്തിൽ ഏറ്റവും വലിയവൻ ആർ എന്നു ചോദിച്ചു.
- 18:2 അവൻ ഒരു ശിശുവിനെ അടുക്കെ വിളിച്ചു അവരുടെ നടുവിൽ നിറുത്തി:
- 18:3 നിങ്ങൾ തിരിഞ്ഞു ശിശുക്കളെപ്പോലെ ആയ്വരുന്നില്ല എങ്കിൽ സ്വഗ്ഗ്വരാജ്യത്തിൽ കടക്കയില്ല എന്നു ഞാൻ സത്യമായിട്ടു നിങ്ങളോടു പറയുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു.
- 18:4 ആകയാൽ ഈ ശിശുവിനെപ്പോലെ തന്നെത്താൻ താഴ്ത്തുന്നവൻ സ്വഗ്ഗ്വരാജ്യത്തിൽ ഏറ്റവും വലിയവൻ ആകുന്നു.
- 18:5 ഇങ്ങിനെയുള്ള ശിശുവിനെ എന്റെ നാമത്തിൽ കൈക്കൊള്ളുന്നവൻ എന്നെ കൈക്കൊള്ളുന്നു.

- 18:6 എന്നിൽ വിശ്വസിക്കുന്ന ഈ ചെറിയവരിൽ ഒരുത്തന്നു ആരെങ്കിലും ഇടച്ച വരുത്തിയാലോ അവന്റെ കഴുത്തിൽ വലിയോരു തിരിക്കല്ലു കെട്ടി അവനെ സമുദ്രത്തിന്റെ ആഴത്തിൽ താഴ്ത്തിക്കളയുന്നതു അവന്നു നന്നു.
- 18:7 ഇടച്ച ഹേതുവായി ലോകത്തിന്നു അയ്യോ കഷ്ടം; ഇടച്ച വരുന്നതു ആവശ്യം തന്നേ; എങ്കിലും ഇടച്ച വരുത്തുന്ന മനുഷ്യന്നു അയ്യോ കഷ്ടം.
- 18:8 നിന്റെ കയ്യോ കാലോ നിനക്കു ഇടച്ച ആയാൽ അതിനെ വെട്ടി എറിഞ്ഞു കളക; രണ്ടു കയ്യും രണ്ടു കാലും ഉള്ളവനായി നിത്യാഗ്നിയിൽ വീഴുന്നതിനെക്കാൾ അംഗഹീനനായിട്ടോ മുടന്തനായിട്ടോ ജീവനിൽ കടക്കുന്നതു നിനക്കു നന്നു.
- 18:9 നിന്റെ കണ്ണു നിനക്കു ഇടച്ച ആയാൽ അതിനെ ചൂന്നെടുത്തു എറിഞ്ഞുകളക; രണ്ടു കണ്ണുള്ളവനായി അഗ്നിനരകത്തിൽ വീഴുന്നതിനെക്കാൾ ഒറ്റക്കണ്ണനായി ജീവനിൽ കടക്കുന്നതു നിനക്കു നന്നു.
- 18:10 ഈ ചെറിയവരിൽ ഒരുത്തനെ തൂണുകരിക്കാതിരിപ്പാൻ സൂക്ഷിച്ചു കൊൾവിൻ. സ്വർഗ്ഗത്തിൽ അവരുടെ ദൂതന്മാർ സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ എന്റെ പിതാവിന്റെ മുഖം എപ്പോഴും കാണുന്നു എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു.
- 18:11 എന്തെന്നാൽ നഷ്ടമായതിനെ രക്ഷിക്കാനയിട്ടത്രെ മനുഷ്യപുത്രൻ വന്നിരിക്കുന്നു
- 18:12 നിങ്ങൾക്കു എന്തു തോന്നുന്നു? ഒരു മനുഷ്യന്നു നൂറു ആടു ഉണ്ടു എന്നിരിക്കട്ടെ; അവയിൽ ഒന്നു തെറ്റി ഉഴന്നുപോയാൽ തൊണ്ണൂറ്റൊമ്പതിനെയും വിട്ടേച്ചു തെറ്റിപ്പോയതിനെ മലകളിൽ ചെന്നു തിരയുന്നില്ലയോ?
- 18:13 അതിനെ കണ്ടെത്തിയാൽ തെറ്റിപ്പോകാത്ത തൊണ്ണൂറ്റൊമ്പതിലും അധികം അതിനെക്കുറിച്ചു സന്തോഷിക്കും എന്നു ഞാൻ സത്യമായിട്ടു നിങ്ങളോടു പറയുന്നു.
- 18:14 അങ്ങനെ തന്നേ ഈ ചെറിയവരിൽ ഒരുത്തൻ നഷ്ടപ്പെടുന്നത് സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ നിങ്ങളുടെ പിതാവിന്റെ ഇഷ്ടമല്ല.
- 18:15 നിന്റെ സഹോദരൻ നിന്നോടു പിഴച്ചാൽ നീ ചെന്നു നീയും അവനും മാത്രം ഉള്ളപ്പോൾ കുറ്റം അവന്നു ബോധം വരുത്തുക; അവൻ നിന്റെ വാക്കു കേട്ടാൽ നീ സഹോദരനെ നേടി.
- 18:16 കേൾക്കാഞ്ഞാലോ രണ്ടു മൂന്നു സാക്ഷികളുടെ വായാൽ സകലകാര്യവും ഉറപ്പാകേണ്ടതിന്നു ഒന്നു രണ്ടു പേരെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു ചെല്ലുക.
- 18:17 അവരെ കൂട്ടാക്കാഞ്ഞാൽ സഭയോടു അറിയിക്ക; സഭയെയും കൂട്ടാക്കാഞ്ഞാൽ അവൻ നിനക്കു അജ്ഞാനിയും ചുങ്കക്കാരനും എന്നപോലെ ഇരിക്കട്ടെ.

- 18:18 നിങ്ങൾ ഭൂമിയിൽ ഏതൊരു കാര്യത്തെയെങ്കിലും ബന്ധിക്കുന്നുവോ അവ സ്വർത്തിലും ബന്ധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കും; നിങ്ങൾ ഭൂമിയിൽ ഏതൊരു കാര്യത്തെയെങ്കിലും അഴിക്കുന്നുവോ അവ സ്വർത്തിലും അഴിഞ്ഞിരിക്കും എന്നു ഞാൻ സത്യമായിട്ടു നിങ്ങളോടു പറയുന്നു.
- 18:19 ഭൂമിയിൽ വെച്ചു നിങ്ങളിൽ രണ്ടുപേർ യാചിക്കുന്ന ഏതു കാര്യത്തിലും ഐക്യമുണ്ടാകാതെ അതു സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ എന്റെ പിതാവിങ്കൽ നിന്നു അവർക്കു ലഭിക്കും;
- 18:20 എന്തു കൊണ്ടെന്നാൽ രണ്ടോ മൂന്നോ പേർ എന്റെ നാമത്തിൽ കൂടിവരുമ്പോഴൊക്കെയും ഞാൻ അവരുടെ നടുവിൽ ഉണ്ടു എന്നും ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു.
- 18:21 അപ്പോൾ പത്രോസ് അവന്റെ അടുക്കൽ വന്നു: കർത്താവേ, സഹോദരൻ എത്രവട്ടം എന്നോടു പിഴച്ചാൽ ഞാൻ ക്ഷമിക്കേണം? ഏഴുവട്ടം മതിയോ എന്നു ചോദിച്ചു.
- 18:22 യാഹൂശ്വര അവനോടു: ഏഴുവട്ടമല്ല, ഏഴു എഴുപതുവട്ടം എന്നു ഞാൻ നിന്നോടു പറയുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു.
- 18:23 സ്വർഗ്ഗരാജ്യം തന്റെ ദാസന്മാരുമായി കണക്കു തീപ്പാൻ ഭാവിക്കുന്ന ഒരു രാജാവിനോടു സദൃശം.
- 18:24 അവൻ കണക്കു നോക്കിത്തുടങ്ങിയപ്പോൾ പതിനായിരം താലന്തു കടമ്പെട്ട ഒരുത്തനെ അവന്റെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവന്നു.
- 18:25 അവന്നു വീട്ടുവാൻ വകയില്ലായ്കയാൽ അവന്റെ യജമാനൻ അവനെയും ഭാര്യയെയും മക്കളെയും അവന്നുള്ളതൊക്കെയും വിറ്റു കടം തീപ്പാൻ കല്പിച്ചു.
- 18:26 അതുകൊണ്ടു ആ ദാസൻ വീണു അവനെ നമസ്കരിച്ചു: യജമാനനേ എന്നോടു ക്ഷമ തോന്നേണമേ; ഞാൻ സകലവും തന്നു തീർക്കാം എന്നു പറഞ്ഞു.
- 18:27 അപ്പോൾ ആ ദാസന്റെ യജമാനൻ മനസ്സിലിഞ്ഞു അവനെ വിട്ടയച്ചു കടവും ഇളച്ചു കൊടുത്തു.
- 18:28 ആ ദാസൻ പോകുമ്പോൾ തനിക്കു നൂറു വെള്ളിക്കാശു കടമ്പെട്ട ഒരു കൂട്ടുദാസനെ കണ്ടു തൊണ്ടെക്കുപിടിച്ചു ഞെക്കി: നിന്റെ കടം തീർക്കുക എന്നു പറഞ്ഞു.
- 18:29 അവന്റെ കൂട്ടുദാസൻ: എന്നോടു ക്ഷമ തോന്നേണമേ; ഞാൻ തന്നു തീർക്കാം എന്നു അവനോടു അപേക്ഷിച്ചു.

- 18:30 എന്നാൽ അവൻ മനസ്സിലാതെ ഉടനെ ചെന്നു കടം വീട്ടുവോളം അവനെ തടവിൽ ആക്കിച്ചു.
- 18:31 ഈ സംഭവിച്ചതു അവന്റെ കൂട്ടുദാസന്മാർ കണ്ടിട്ടു വളരെ ദുഃഖിച്ചു, ചെന്നു സംഭവിച്ചതു ഒക്കെയും യജമാനനെ ബോധിപ്പിച്ചു.
- 18:32 യജമാനൻ അവനെ വിളിച്ചു: ദുഷ്ടദാസനേ, നീ എന്നോടു അപേക്ഷിക്കയാൽ ഞാൻ ആ കടം ഒക്കെയും ഇളച്ചു തന്നുവല്ലോ.
- 18:33 എനിക്കു നിന്നോടു കരുണ തോന്നിയതുപോലെ നിനക്കും കൂട്ടുദാസനോടു കരുണ തോന്നേണ്ടതല്ലയോ എന്നു പറഞ്ഞു.
- 18:34 അങ്ങനെ യജമാനൻ കോപിച്ചു, അവൻ കടമൊക്കെയും തീക്കുവോളം അവനെ ദണ്ഡിപ്പിക്കുന്നവരുടെ കയ്യിൽ ഏല്പിച്ചു.
- 18:35 നിങ്ങൾ ഓരോരുത്തൻ സഹോദരനോടു ഹൃദയപൂർവ്വം ക്ഷമിക്കാത്താൽ സ്വഗ്നുസ്ഥനായ എന്റെ പിതാവു അങ്ങനെതന്നെ നിങ്ങളോടും ചെയ്യും.

അദ്ധ്യായം 19

- 19:1 ഈ വചനങ്ങളെ പറഞ്ഞു തീർന്നിട്ടു യാഹൂശുഅ ഗലീല വിട്ടു, യോദ്ദാനക്കരയെഹൂദ്യദേശത്തിന്റെ അതിരോളം ചെന്നു.
- 19:2 വളരെ പുരുഷാരം അവനെ പിൻചെന്നു: യാഹൂശുഅ അവിടെ വെച്ചു അവരെ സൗഖ്യമാക്കി.
- 19:3 പരീശന്മാർ യാഹൂശുഅയുടെ അടുക്കൽ വന്നു: ഏതു കാരണം ചൊല്ലിയും ഭായ്യയെ ഉപേക്ഷിക്കുന്നതു വിഹിതമോ എന്നു യാഹൂശുഅയെ പരീക്ഷിച്ചു ചോദിച്ചു.
- 19:4 അതിന്നു യാഹൂശുഅ: സൃഷ്ടിച്ചവൻ ആദിയിൽ അവരെ ആണും പെണ്ണുമായി സൃഷ്ടിച്ചു എന്നും, അതു നിമിത്തം മനുഷ്യൻ അപ്പനെയും അമ്മയെയും വിട്ടു ഭായ്യയോടു പറ്റിച്ചേരും;
- 19:5 ഇരുവരും ഒരു ദേഹമായി തീരും എന്നു അരുളിച്ചെയ്തതു എന്നും നിങ്ങൾ വായിച്ചിട്ടില്ലയോ?
- 19:6 അതുകൊണ്ടു അവർ മേലാൽ രണ്ടല്ല, ഒരു ദേഹമത്രേ; ആകയാൽ യാഹൂവ യോജിപ്പിച്ചതിനെ മനുഷ്യൻ വേർപിരിക്കരുതു എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു.

- 19:7 അവർ യാഹ്ശുശുഅയോടു: എന്നാൽ ഉപേക്ഷണപത്രം കൊടുത്തിട്ടു അവളെ ഉപേക്ഷിപ്പാൻ മോശെ കല്പിച്ചതു എന്തു എന്നു ചോദിച്ചു.
- 19:8 യാഹ്ശുശുഅ അവരോടു: നിങ്ങളുടെ ഹൃദയകാഠിന്യം നിമിത്തമത്രേ ഭാര്യമാരെ ഉപേക്ഷിപ്പാൻ മോശെ അനുവദിച്ചതു; ആദിയിൽ അങ്ങനെയല്ലായിരുന്നു:
- 19:9 ഞാനോ നിങ്ങളോടു പറയുന്നതു: പരസംഗം നിമിത്തമല്ലാതെ ഭാര്യയെ ഉപേക്ഷിച്ചു മറ്റൊരുത്തിയെ വിവാഹം കഴിക്കുന്നവൻ വ്യഭിചാരം ചെയ്യുന്നു; ഉപേക്ഷിക്കപ്പെട്ടവളെ വിവാഹം കഴിക്കുന്നവനും വ്യഭിചാരം ചെയ്യുന്നു.
- 19:10 ശിഷ്യന്മാർ യാഹ്ശുശുഅയോടു: സ്ത്രീയെ സംബന്ധിച്ചു മനുഷ്യന്റെ അവസ്ഥ ഇങ്ങനെ എങ്കിൽ വിവാഹം കഴിക്കുന്നത് നന്നല്ല എന്നു പറഞ്ഞു.
- 19:11 അവൻ അവരോടു: വരം ലഭിച്ചവർ അല്ലാതെ എല്ലാവരും ഈ വചനം ഗ്രഹിക്കുന്നില്ല.
- 19:12 അമ്മയുടെ ഗഭത്തിൽ നിന്നു ഷണ്ഡന്മാരായി ജനിച്ചവർ ഉണ്ടു; സ്വർഗ്ഗരാജ്യം നിമിത്തം തങ്ങളെത്തന്നെ ഷണ്ഡന്മാരാക്കിയ ഷണ്ഡന്മാരും ഉണ്ടു; ഗ്രഹിപ്പാൻ കഴിയുന്നവൻ ഗ്രഹിക്കട്ടെ എന്നു പറഞ്ഞു.
- 19:13 യാഹ്ശുശുഅ കൈവെച്ചു പ്രാത്ഥിക്കേണ്ടതിന്നു ചിലർ ശിശുക്കളെ യാഹ്ശുശുഅയുടെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവന്നു; ശിഷ്യന്മാർ അവരെ വിലക്കി.
- 19:14 യാഹ്ശുശുഅയോ: ശിശുക്കളെ എന്റെ അടുക്കൽ വരുവാൻ വിടുവിൻ; അവരെ തടുക്കരുതു; സ്വർഗ്ഗരാജ്യം ഇങ്ങനെയുള്ളവരുടേതല്ലോ എന്നു പറഞ്ഞു.
- 19:15 അങ്ങനെ യാഹ്ശുശുഅ അവരുടെ മേൽ കൈവെച്ചു പിന്നെ അവിടെ നിന്നു യാത്രയായി.
- 19:16 അനന്തരം ഒരുത്തൻ വന്നു യാഹ്ശുശുഅയോടു: നല്ല ഗുരോ, നിത്യജീവനെ പ്രാപിപ്പാൻ ഞാൻ എന്തു നന്മചെയ്യേണം എന്നു ചോദിച്ചതിന്നു യാഹ്ശുശുഅ:
- 19:17 നീ എന്നെ നല്ലവൻ എന്ന് വിളിക്കുന്നത് എന്തു? ദൈവമല്ലാതെ നല്ലവൻ ഒരുത്തനുമില്ല. ജീവനിൽ കടപ്പാൻ ഇച്ഛിക്കുന്നു എങ്കിൽ കല്പനകളെ പ്രമാണിക്ക എന്നു അവനോടു പറഞ്ഞു.
- 19:18 ഏവ എന്നു അവൻ ചോദിച്ചതിന്നു യാഹ്ശുശുഅ: കുലചെയ്യരുതു, വ്യഭിചാരംചെയ്യരുതു, മോഷ്ടിക്കരുതു, കള്ളസ്സാക്ഷ്യം പറയരുതു;
- 19:19 അപ്പനെയും അമ്മയെയും ബഹുമാനിക്ക; അയൽക്കാരനെ നിന്നെപ്പോലെ തന്നെ സ്നേഹിക്ക എന്നിവ തന്നെ എന്നു പറഞ്ഞു.

- 19:20 യൌവനക്കാരൻ യാഹ്ശുശായോടു: ഇവ ഒക്കെയും ഞാൻ പ്രമാണിച്ചു പോരുന്നു; ഇനി കുറവുള്ളതു എന്തു എന്നു പറഞ്ഞു.
- 19:21 യാഹ്ശുശു അവനോടു: സൽഗുണപുണ്ണൻ ആകുവാൻ ഇച്ഛിക്കുന്നു എങ്കിൽ നീ ചെന്നു നിനക്കുള്ളതു വിറ്റു ദരിദ്രർക്കു കൊടുക്ക; എന്നാൽ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിനക്കു നിക്ഷേപം ഉണ്ടാകും; പിന്നെ വന്നു എന്നെ അനുഗമിക്ക എന്നു പറഞ്ഞു.
- 19:22 യൌവനക്കാരൻ വളരെ സമ്പത്തുള്ളവനാകയാൽ ഈ വചനം കേട്ടിട്ടു ദുഃഖിച്ചു പോയ്ക്കളഞ്ഞു.
- 19:23 യാഹ്ശുശു തന്റെ ശിഷ്യന്മാരോടു: ധനവാൻ സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിൽ കടക്കുന്നതു പ്രയാസം തന്നെ എന്നു ഞാൻ സത്യമായിട്ടു നിങ്ങളോടു പറയുന്നു.
- 19:24 ധനവാൻ ദൈവരാജ്യത്തിൽ കടക്കുന്നതിനെക്കാൾ ഒട്ടകം സൂചിക്കുഴയുടെ കടക്കുന്നതു എളുപ്പം എന്നും ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു.
- 19:25 അതു കേട്ടു ശിഷ്യന്മാർ ഏറ്റവും വിസ്മയിച്ചു: എന്നാൽ രക്ഷിക്കപ്പെടുവാൻ ആർക്കു കഴിയും എന്നു പറഞ്ഞു.
- 19:26 യാഹ്ശുശു അവരെ നോക്കി: അതു മനുഷ്യക്കു അസാധ്യം എങ്കിലും ദൈവത്തിന്നു സകലവും സാധ്യം എന്നു പറഞ്ഞു.
- 19:27 പത്രൊസ് യാഹ്ശുശായോടു: ഞങ്ങൾ സകലവും വിട്ടു നിന്നെ അനുഗമിച്ചുവല്ലോ; ഞങ്ങൾക്കു എന്തു കിട്ടും എന്നു ചോദിച്ചു.
- 19:28 യാഹ്ശുശു അവരോടു പറഞ്ഞതു: എന്നെ അനുഗമിച്ചിരിക്കുന്ന നിങ്ങൾ പുനജനനത്തിൽ മനുഷ്യപുത്രൻ തന്റെ മഹത്വത്തിന്റെ സിംഹാസനത്തിൽ ഇരിക്കുമ്പോൾ നിങ്ങളും പത്രണ്ടു സിംഹാസനത്തിൽ ഇരുന്നു യിസ്രായേൽഗോത്രം പത്രണ്ടിന്നും ന്യായവിധിക്കും എന്നു ഞാൻ സത്യമായിട്ടു നിങ്ങളോടു പറയുന്നു.
- 19:29 എന്റെ നാമം നിമിത്തം വീടുകളെയോ സഹോദരന്മാരെയോ സഹോദരികളെയോ അപ്പനെയോ അമ്മയെയോ മക്കളെയോ നിലങ്ങളെയോ വീടുകളുടേതെന്നു എല്ലാം നൂറുമടങ്ങു ലഭിക്കും; അവൻ നിത്യജീവനെയും അവകാശമാക്കും.
- 19:30 എങ്കിലും മുമ്പന്മാർ പലർ പിമ്പന്മാരും പിമ്പന്മാർ മുമ്പന്മാരും ആകും.

- 20:1 സ്വഗ്ഗുരാജ്യം തന്റെ മുന്തിരിത്തോട്ടത്തിൽ വേലക്കാരെ വിളിച്ചാക്കേണ്ടതിന്നു പുലച്ചെക്കു പുറപ്പെട്ട വീട്ടുടയവനോടു സദൃശം.
- 20:2 വേലക്കാരോടു അവൻ ദിവസത്തേക്കു ഓരോ വെള്ളിക്കാശു പറഞ്ഞാത്തിട്ടു, അവരെ മുന്തിരിത്തോട്ടത്തിൽ അയച്ചു.
- 20:3 മൂന്നാം മണിനേരത്തും പുറപ്പെട്ടു, മറ്റു ചിലർ ചന്തയിൽ മിനക്കെട്ടു നില്ക്കുന്നതു കണ്ടു:
- 20:4 നിങ്ങളും മുന്തിരിത്തോട്ടത്തിൽ പോകുവിൻ; ന്യായമായതു തരാം എന്നു അവരോടു പറഞ്ഞു; അവർ പോയി:
- 20:5 അവൻ ആറാം മണിനേരത്തും ഒമ്പതാം മണി നേരത്തും ചെന്നു അങ്ങനെ തന്നെ ചെയ്തു.
- 20:6 പതിനൊന്നാം മണി നേരത്തും ചെന്നു, മറ്റു ചിലർ നില്ക്കുന്നതു കണ്ടിട്ടു: നിങ്ങൾ ഇവിടെ പകൽ മുഴുവൻ മിനക്കെട്ടു നില്ക്കുന്നതു എന്തു എന്നു ചോദിച്ചു.
- 20:7 ഞങ്ങളെ ആരും കൂലിക്കു വിളിക്കായ്ക കൊണ്ടത്രേ എന്നു അവർ പറഞ്ഞപ്പോൾ: നിങ്ങളും മുന്തിരിത്തോട്ടത്തിലേക്കു ചെല്ലുവിൻ എന്നു അവരോടു പറഞ്ഞു.
- 20:8 സന്ധ്യയായപ്പോൾ മുന്തിരിത്തോട്ടത്തിന്റെ ഉടയവൻ തന്റെ വിചാരകനോടു: വേലക്കാരെ വളിച്ചു, പിമ്പന്മാർ തുടങ്ങി മുമ്പന്മാർവരെ അവർക്കു കൂലി കൊടുക്ക എന്നു പറഞ്ഞു.
- 20:9 അങ്ങനെ പതിനൊന്നാം മണിനേരത്തു വന്നവർ ചെന്നു ഓരോ വെള്ളിക്കാശു വാങ്ങി.
- 20:10 മുമ്പന്മാർ വന്നപ്പോൾ തങ്ങൾക്കു അധികം കിട്ടും എന്നു നിരൂപിച്ചു; അവർക്കും ഓരോ വെള്ളിക്കാശു കിട്ടി.
- 20:11 അതു വാങ്ങിട്ടു അവർ വീട്ടുടയവന്റെ നേരെ പിറുപിറുത്തു:
- 20:12 ഈ പിമ്പന്മാർ ഒരു മണിനേരം മാത്രം വേല ചെയ്തിട്ടും നീ അവരെ പകലത്തെ ഭാരവും വെയിലും സഹിച്ച ഞങ്ങളോടു സമമാക്കിയല്ലോ എന്നു പറഞ്ഞു.

20:13 അവരിൽ ഒരുത്തനോടു അവൻ ഉത്തരം പറഞ്ഞതു: സ്നേഹിതാ, ഞാൻ നിന്നോടു അന്യായം ചെയ്യുന്നില്ല; നീ എന്നോടു ഒരു പണം പറഞ്ഞാത്തില്ലയോ?

20:14 നിന്റേതു വാങ്ങി പൊയ്ക്കൊൾക; നിനക്കു തന്നതുപോലെ ഈ പിമ്പന്നും കൊടുപ്പാൻ എനിക്കു മനസ്സു.

20:15 എനിക്കുള്ളതിനെക്കൊണ്ടു മനസ്സുപോലെ ചെയ്യുവാൻ എനിക്കു ന്യായമില്ലയോ? ഞാൻ നല്ലവൻ ആകകൊണ്ടു നിന്റെ കണ്ണു കടിക്കുന്നുവോ?

20:16 ഇങ്ങനെ പിമ്പന്മാർ മുമ്പന്മാരും മുമ്പന്മാർ പിമ്പന്മാരും ആകും. **വിളിക്കപ്പെട്ടവർ അനേകർ; തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടവരോ ചുരുക്കം.**

20:17 **യാഹ്വശുഅ** യെരൂശലേമിലേക്കു യാത്ര ചെയ്യുമ്പോൾ പന്ത്രണ്ടു ശിഷ്യന്മാരെയും വേറിട്ടു കൂട്ടിക്കൊണ്ടു വഴിയിൽവെച്ചു അവരോടു പറഞ്ഞതു:

20:18 നാം യെരൂശലേമിലേക്കു പോകുന്നുവല്ലോ; അവിടെ മനുഷ്യപുത്രൻ മഹാപുരോഹിതന്മാർക്കും ശാസ്ത്രിമാർക്കും ഏല്പിക്കപ്പെടും; അവർ അവന്നു മരണശിക്ഷ കല്പിക്കയും,,

20:19 **അവനെ പരിഹസിപ്പാനും വാറു കൊണ്ടു അടിപ്പാനും കുരിശിൽ തറപ്പാനും പുറജാതികൾക്ക് ഏല്പിക്കപ്പെടും എന്നാൽ മൂന്നാം നാൾ അവൻ ഉയിർത്തെഴുന്നേൽക്കുകയും ചെയ്യും.**

20:20 അന്നു സെബെദിപുത്രന്മാരുടെ അമ്മ പുത്രന്മാരുമായി അവന്റെ അടുക്കെ വന്നു നമസ്ക്കരിച്ചു **യാഹ്വശുഅയോടു** ഒരു അപേക്ഷ കഴിച്ചു.

20:21 നിനക്കു എന്തു വേണം എന്നു **യാഹ്വശുഅ** അവളോടു ചോദിച്ചു. അവൾ **യാഹ്വശുഅയോടു:** ഈ എന്റെ പുത്രന്മാർ ഇരുവരും നിന്റെ രാജ്യത്തിൽ ഒരുത്തൻ നിന്റെ വലത്തും ഒരുത്തൻ ഇടത്തും ഇരിപ്പാൻ അരുളിച്ചെയ്യേണമേ എന്നു പറഞ്ഞു.

20:22 അതിന്നു ഉത്തരമായി **യാഹ്വശുഅ:** നിങ്ങൾ യാചിക്കുന്നതു ഇന്നതു എന്നു നിങ്ങൾ അറിയുന്നില്ല; ഞാൻ കുടിപ്പാനിരിക്കുന്ന പാനപാത്രം കുടിപ്പാൻ നിങ്ങൾക്കു കഴിയുമോ എന്നും ഞാൻ ഏല്ക്കാനിരിക്കുന്ന സ്നാനം ഏല്ക്കാൻ നിങ്ങൾക്കു കഴിയുമോ എന്നും ചോദിച്ചു. കഴിയും എന്നു അവർ ഉത്തരം പറഞ്ഞു.

20:23 **യാഹ്വശുഅ അവരോടു:** എന്റെ പാനപാത്രത്തിൽ നിന്ന് നിങ്ങൾ കുടിക്കും നിശ്ചയം; ഞാൻ ഏല്ക്കുന്ന സ്നാനം ഏല്ക്കുകയും ചെയ്യും നിശ്ചയം; എങ്കിലും എന്റെ വലത്തും ഇടത്തും ഇരിപ്പാൻ വരം നൽകുന്നതു എന്റേതല്ല; എന്റെ പിതാവു ആർക്കു ഒരുക്കിയിരിക്കുന്നുവോ അവർക്കു കിട്ടും എന്നു പറഞ്ഞു.

20:24 ശേഷം പത്തുപേർ അതു കേട്ടിട്ടു ആ രണ്ടു സഹോദരന്മാരോടു നീരസപ്പെട്ടു.

- 20:25 യാഹ്ശുശായോ അവരെ അടുകെ വിളിച്ചു: ജാതികളുടെ അധിപന്മാർ അവരിൽ കർത്തൃത്വം ചെയ്യുന്നു എന്നും മഹത്തുക്കൾ അവരുടെമേൽ അധികാരം നടത്തുന്നു എന്നും നിങ്ങൾ അറിയുന്നു.
- 20:26 നിങ്ങളിൽ അങ്ങനെ അരുതു: നിങ്ങളിൽ മഹാൻ ആകുവാൻ ഇണിക്കുന്നവനെല്ലാം നിങ്ങളുടെ ശുശ്രൂഷക്കാരൻ ആകേണം.
- 20:27 നിങ്ങളിൽ ഒന്നാമൻ ആകുവാൻ ഇണിക്കുന്നവനെല്ലാം നിങ്ങളുടെ ദാസൻ ആകേണം.
- 20:28 മനുഷ്യപുത്രൻ ശുശ്രൂഷ ചെയ്തിപ്പാനല്ല ശുശ്രൂഷിപ്പാനും അനേകക്കു വേണ്ടി തന്റെ ജീവനെ മറുവിലയായി കൊടുപ്പാനും വന്നതുപോലെ തന്നെ എന്നു പറഞ്ഞു.
- 20:29 അവർ യെരീഹോവിൽ നിന്നു പുറപ്പെട്ടപ്പോൾ വലിയോരു പുരുഷാരം യാഹ്ശുശായെ അനുഗമിച്ചു.
- 20:30 അപ്പോൾ വഴിയരികെ ഇരിക്കുന്ന രണ്ടു കുരുടന്മാർ യാഹ്ശുശാ കടന്നു പോകുന്നതു കേട്ടു: കത്താവേ, ദാവീദ്പുത്രാ, ഞങ്ങളോടു കരുണതോന്നേണമേ എന്നു നിലവിളിച്ചു.
- 20:31 മിണ്ടാതിരിപ്പാൻ പുരുഷാരം അവരെ ശാസിച്ചപ്പോൾ അവർ: കത്താവേ, ദാവീദ്പുത്രാ, ഞങ്ങളോടു കരുണതോന്നേണമേ എന്നു അധികം നിലവിളിച്ചു.
- 20:32 യാഹ്ശുശാ നിന്നു അവരെ വിളിച്ചു: ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു എന്തു ചെയ്യേണമെന്നു നിങ്ങൾ ഇണിക്കുന്നു എന്നു ചോദിച്ചു.
- 20:33 കത്താവേ, ഞങ്ങൾക്കു കണ്ണു തുറന്നുകിട്ടേണം എന്നു അവർ പറഞ്ഞു.
- 20:34 യാഹ്ശുശായോ മനസ്സലിഞ്ഞു അവരുടെ കണ്ണു തൊട്ടു: ഉടനെ അവർ കാഴ്ച പ്രാപിച്ചു, യാഹ്ശുശായെ അനുഗമിച്ചു.

അദ്ധ്യായം 21

- 21:1 അനന്തരം അവർ യെരൂശലേമിനോടു സമീപിച്ചു ഒലിവ് മലയരികെ ബേത്ത് ഫഗയിൽ എത്തിയപ്പോൾ, യാഹ്ശുശാ രണ്ടു ശിഷ്യന്മാരെ അയച്ചു;
- 21:2 നിങ്ങൾക്കു എതിരെയുള്ള ഗ്രാമത്തിൽ ചെല്ലുവിൻ; അവിടെ കെട്ടിയിരിക്കുന്ന ഒരു പെൺകഴുതയെയും അതിന്റെ കുട്ടിയെയും നിങ്ങൾ ഉടനെ കാണും; അവയെ അഴിച്ചുകൊണ്ടുവരുവിൻ.

- 21:3 നിങ്ങളോടു ആരാനും വല്ലതും പറഞ്ഞാൽ: കർത്താവിന്നു ഇവയെക്കൊണ്ടു ആവശ്യം ഉണ്ടു എന്നു പറവിൻ; തൽക്ഷണം അവൻ അവയെ അയക്കും എന്നു പറഞ്ഞു.
- 21:4 “സീയോൻ പുത്രിയോടു: ഇതാ, നിന്റെ രാജാവു സൌമ്യനായി കഴുതപ്പുറത്തും വാഹനമുഗത്തിന്റെ കുട്ടിയുടെ പുറത്തും കയറി നിന്റെ അടുക്കൽ വരുന്നു എന്നു പറവിൻ”
- 21:5 എന്നിങ്ങനെ പ്രവാചകൻ മുഖാന്തരം അരുളിച്ചെയ്തതിന്നു നിവൃത്തി വരുവാൻ ഇതുസംഭവിച്ചു.
- 21:6 ശിഷ്യന്മാർ പുറപ്പെട്ടു യാഹ്ശുശു കല്പിച്ചതുപോലെ ചെയ്തു.
- 21:7 കഴുതയെയും കുട്ടിയെയും കൊണ്ടുവന്നു തങ്ങളുടെ വസ്ത്രം അവയുടെ മേൽ ഇട്ടു; യാഹ്ശുശു കയറി ഇരുന്നു.
- 21:8 പുരുഷാരം മിക്കതും തങ്ങളുടെ വസ്ത്രം വഴിയിൽ വിരിച്ചു; മറ്റു ചിലർ വൃക്ഷങ്ങളിൽ നിന്നു കൊമ്പു വെട്ടി വഴിയിൽ വിതറി.
- 21:9 മൂന്നും പിന്നും നടന്ന പുരുഷാരം: ദാവീദു പുത്രന്നു ഹോശന്നാ; കർത്താവിന്റെ നാമത്തിൽ വരുന്നവൻ വാഴ്ത്തപ്പെട്ടവൻ; അത്യുന്നതങ്ങളിൽ ഹോശന്നാ എന്നു ആത്തുകൊണ്ടിരുന്നു.
- 21:10 യാഹ്ശുശു യെരൂശലേമിൽ കടന്നപ്പോൾ നഗരം മുഴുവനും ഇളകി; ഇവൻ ആർ എന്നു പറഞ്ഞു.
- 21:11 ഇവൻ ഗലീലയിലെ നസറേത്തിൽ നിന്നുള്ള പ്രവാചകനായ യാഹ്ശുശു എന്നു പുരുഷാരം പറഞ്ഞു.
- 21:12 യാഹ്ശുശു ദൈവാലയത്തിൽ ചെന്നു, ദൈവാലയത്തിൽ വിലക്കുന്നവരെയും കൊള്ളുന്നവരെയും എല്ലാം പുറത്താക്കി, പൊൻ വാണിദക്കാരുടെ മേശകളെയും പ്രാവുകളെ വിലക്കുന്നവരുടെ പീഠങ്ങളെയും മറിച്ചുകളഞ്ഞു അവരോടു;
- 21:13 എന്റെ ആലയം പ്രാത്ഥനാലയം എന്നു വിളിക്കപ്പെടും എന്നു എഴുതിയിരിക്കുന്നു; നിങ്ങളോ അതിനെ കള്ളന്മാരുടെ ഗുഹയാക്കിത്തീർക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു.
- 21:14 കുരുടന്മാരും മുടന്തന്മാരും ദൈവാലയത്തിൽ യാഹ്ശുശുയുടെ അടുക്കൽ വന്നു; യാഹ്ശുശു അവരെ സൌഖ്യമാക്കി.
- 21:15 എന്നാൽ മഹാപുരോഹിതന്മാരും ശാസ്ത്രിമാരും യാഹ്ശുശു ചെയ്ത അത്ഭുതങ്ങളെയും ദാവീദ് പുത്രന്നു ഹോശന്നാ എന്നു ദൈവാലയത്തിൽ ആക്കുന്ന ബാലന്മാരെയും കണ്ടിട്ടു നീരസപ്പെട്ടു:

- 21:16 ഇവർ പറയുന്നത് കേൾക്കുന്നുവോ എന്നു യാഹ്ശുശായേടു ചോദിച്ചു.
യാഹ്ശുശ അവരോടു: ഉച്ചു: ശിശുക്കളുടെയും മൂലകുടിക്കുന്നവരുടെയും വായിൽ നിന്നു നീ പുകഴ്ത്തരുത് ഒരുകിയിരിക്കുന്നു എന്നുള്ളതു നിങ്ങൾ ഒരിക്കലും വായിച്ചിട്ടില്ലയോ എന്നു ചോദിച്ചു.
- 21:17 പിന്നെ അവരെ വിട്ടു നഗരത്തിൽ നിന്നു പുറപ്പെട്ടു ബെഥാനിയയിൽ ചെന്നു അവിടെ രാത്രി പാത്തു.
- 21:18 രാവിലെ യാഹ്ശുശ നഗരത്തിലേക്കു മടങ്ങിപ്പോകുന്ന സമയം വിശന്നിട്ടു വഴിയരികെ ഒരു അത്തിവൃക്ഷം കണ്ടു,
- 21:19 അടുക്കെ ചെന്നു, അതിൽ ഇലയല്ലാതെ ഒന്നും കാണാത്തതായാൽ: ഇനി നിന്നിൽ ഒരു നാളും ഫലം ഉണ്ടാകാതെ പോകട്ടെ എന്നു അതിനോടു പറഞ്ഞു;
- 21:20 ശിഷ്യന്മാർ : അതു കണ്ടാറെ: അത്തി ഇത്ര ക്ഷണത്തിൽ ഉണങ്ങിപ്പോയതു എങ്ങനെ എന്നു പറഞ്ഞു ആശ്ചര്യപ്പെട്ടു.
- 21:21 അതിന്നു യാഹ്ശുശ: നിങ്ങൾ സംശയിക്കാതെ വിശ്വാസം ഉള്ളവരായാൽ ഈ അത്തിയോടു ചെയ്തതു നിങ്ങളും ചെയ്യും; എന്നു മാത്രമല്ല, ഈ മലയോടു: നീങ്ങി കടലിലേക്കു ചാടിപ്പോക എന്നു പറഞ്ഞാൽ അതും സംഭവിക്കും എന്നു ഞാൻ സത്യമായിട്ടു നിങ്ങളോടു പറയുന്നു.
- 21:22 നിങ്ങൾ വിശ്വസിച്ചു കൊണ്ടു പ്രാത്ഥനയിൽ എന്തു യാചിച്ചാലും നിങ്ങൾക്കു ലഭിക്കും എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു.
- 21:23 യാഹ്ശുശ ദൈവാലയത്തിൽ ചെന്നു ഉപദേശിക്കുമ്പോൾ മഹാപുരോഹിതന്മാരും ജനത്തിന്റെ മൂപ്പന്മാരും യാഹ്ശുശയുടെ അടുക്കൽ വന്നു: നീ എന്തു അധികാരംകൊണ്ടു ഇതു ചെയ്യുന്നു? ഈ അധികാരം നിനക്കു തന്നതു ആർ എന്നു ചോദിച്ചു.
- 21:24 യാഹ്ശുശ അവരോടു ഉത്തരം പറഞ്ഞതു. ഞാനും നിങ്ങളോടു ഒരു വാക്കു ചോദിക്കും; അതു നിങ്ങൾ എന്നോടു പറഞ്ഞാൽ എന്തു അധികാരം കൊണ്ടു ഞാൻ ഇതു ചെയ്യുന്നു എന്നുള്ളതു ഞാനും നിങ്ങളോടു പറയും.
- 21:25 യോഹന്നാന്റെ സ്നാനം എവിടെ നിന്നു? സ്വർത്തിൽ നിന്നോ മനുഷ്യരിൽ നിന്നോ? അവർ തമ്മിൽ ആലോചിച്ചു: സ്വർത്തിൽ നിന്നു എന്നു പറഞ്ഞാൽ, പിന്നെ നിങ്ങൾ അവനെ വിശ്വസിക്കാത്തതു എന്തു എന്നു അവൻ നമ്മോടു ചോദിക്കും;
- 21:26 മനുഷ്യരിൽ നിന്നു എന്നു പറഞ്ഞാലോ, നാം പുരുഷാരത്തെ ഭയപ്പെടുന്നു; എല്ലാവരും യോഹന്നാനെ പ്രവാചകൻ എന്നല്ലോ എണ്ണുന്നത് എന്നു പറഞ്ഞു.

- 21:27 അങ്ങനെ അവർ യാഹ്ശുശായോടു: ഞങ്ങൾക്കു അറിഞ്ഞു കൂടാ എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. യാഹ്ശുശ അവരോടു പറഞ്ഞതു: എന്നാൽ ഇതു എന്തു അധികാരം കൊണ്ടു ചെയ്യുന്നു എന്നുള്ളതു ഞാനും നിങ്ങളോടു പറയുന്നില്ല.
- 21:28 എങ്കിലും നിങ്ങൾക്കു എന്തു തോന്നുന്നു? ഒരു മനുഷ്യനു രണ്ടു പുത്രന്മാർ ഉണ്ടായിരുന്നു; അവൻ ഒന്നാമത്തവന്റെ അടുക്കൽ ചെന്നു: മകനേ ഇന്നു എന്റെ മുന്തിരിത്തോട്ടത്തിൽ പോയി വേല ചെയ്ക എന്നു പറഞ്ഞു.
- 21:29 എനിക്കു മനസ്സില്ല എന്നു അവൻ ഉത്തരം പറഞ്ഞു; എങ്കിലും പിന്നത്തേതിൽ അനുതപിച്ചു അവൻ പോയി.
- 21:30 രണ്ടാമത്ത വന്റെ അടുക്കൽ അവൻ ചെന്നു അങ്ങനെ തന്നെ പറഞ്ഞപ്പോൾ: ഞാൻ പോകാം അപ്പാ എന്നു അവൻ ഉത്തരം പറഞ്ഞു: പോയില്ല താനും.
- 21:31 ഈ രണ്ടു പേരിൽ ആർ ആകുന്നു അപ്പന്റെ ഇഷ്ടം ചെയ്തതു? ഒന്നാമത്തവൻ എന്നു അവർ പറഞ്ഞു. യാഹ്ശുശ അവരോടു പറഞ്ഞതു: ചുങ്കക്കാരും വേശ്യന്മാരും നിങ്ങൾക്കു മുമ്പായി ദൈവരാജ്യത്തിൽ കടക്കുന്നു എന്നു സത്യമായിട്ടു നിങ്ങളോടു പറയുന്നു.
- 21:32 യോഹന്നാൻ നീതിമാനും ഉപദേശിച്ചു കൊണ്ടു നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ വന്നു: നിങ്ങൾ അവനെ വിശ്വസിച്ചില്ല; എന്നാൽ ചുങ്കക്കാരും വേശ്യന്മാരും അവനെ വിശ്വസിച്ചു; അതു കണ്ടിട്ടും നിങ്ങൾ അവനെ വിശ്വസിപ്പാൻ തക്കവണ്ണം പിന്നത്തേതിൽ അനുതപിച്ചില്ല.
- 21:33 മറ്റൊരു ഉപമ കേൾപ്പിൻ. ഗൃഹസ്ഥനായൊരു മനുഷ്യൻ ഒരു മുന്തിരിത്തോട്ടം നട്ടുണ്ടാക്കി, അതിന്നു വേലികെട്ടി, അതിൽ ചക്കു കുഴിച്ചിട്ടു ഗോപുരവും പണിതു; പിന്നെ കുടിയാന്മാരെ പാട്ടത്തിന്നു ഏല്പിച്ചിട്ടു പരദേശത്തു പോയി.
- 21:34 ഫലകാലം സമീപിച്ചപ്പോൾ തനിക്കുള്ള അനുഭവം വാങ്ങേണ്ടതിന്നു അവൻ ദാസന്മാരെ കുടിയാന്മാരുടെ അടുക്കൽ അയച്ചു.
- 21:35 കുടിയാന്മാരോ അവന്റെ ദാസന്മാരെ പിടിച്ചു, ഒരുവനെ തല്ലി, ഒരുവനെ കൊന്നു, മറ്റൊരുവനെ കല്ലെറിഞ്ഞു.
- 21:36 അവൻ പിന്നെയും മുമ്പിലത്തേതിലും അധികം ദാസന്മാരെ അയച്ചു; അവരോടും അവർ അങ്ങനെ തന്നെ ചെയ്തു.
- 21:37 ഒടുവിൽ അവൻ: എന്റെ മകനെ അവർ ശങ്കിക്കും എന്നു പറഞ്ഞു, മകനെ അവരുടെ അടുക്കൽ അയച്ചു.

- 21:38 മകനെ കണ്ടിട്ടു കുടിയാന്മാർ: ഇവൻ അവകാശി; വരുവിൻ, നാം അവനെ കൊന്നു അവന്റെ അവകാശം കൈവശമാക്കുക എന്നു തമ്മിൽ പറഞ്ഞു,
- 21:39 അവനെ പിടിച്ചു തോട്ടത്തിൽ നിന്നു പുറത്താക്കി കൊന്നു കളഞ്ഞു.
- 21:40 ആകയാൽ മുന്തിരിത്തോട്ടത്തിന്റെ ഉടയവൻ വരുമ്പോൾ ആ കുടിയാന്മാരോടു എന്തു ചെയ്യും?
- 21:41 അവൻ ആ വല്ലാത്തവരെ വല്ലാതെ നിഗ്രഹിച്ചു തക്കസമയത്തു അനുഭവം കൊടുക്കുന്ന വേറെ കുടിയാന്മാർക്കു തോട്ടം ഏല്പിക്കും എന്നു അവർ **യാഹ്ശുശുഅയോടു** പറഞ്ഞു.
- 21:42 **യാഹ്ശുശുഅ** അവരോടു: “വീടു പണിയുന്നവർ തള്ളിക്കളഞ്ഞ കല്ലു മൂലക്കല്ലായി തീർന്നിരിക്കുന്നു; ഇതു കത്താവിനാൽ സംഭവിച്ചു നമ്മുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ ആശ്ചര്യവുമായിരിക്കുന്നു” എന്നു നിങ്ങൾ തിരുവെഴുത്തുകളിൽ ഒരിക്കലും വായിച്ചിട്ടില്ലയോ?
- 21:43 അതു കൊണ്ടു ദൈവരാജ്യം നിങ്ങളുടെ പക്കൽ നിന്നു എടുത്തു അതിന്റെ ഫലം കൊടുക്കുന്ന ജാതിക്കു കൊടുക്കും എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു.
- 21:44 ഈ കല്ലിന്മേൽ വീഴുന്നവൻ തകന്നു പോകും; അതു ആരുടെ മേൽ എങ്കിലും വീണാൽ അവനെ ധൂളിപ്പിക്കും എന്നു പറഞ്ഞു.
- 21:45 **യാഹ്ശുശുഅയുടെ** ഉപമകളെ മഹാപുരോഹിതന്മാരും പരീശരും കേട്ടിട്ടു, തങ്ങളെക്കൊണ്ടു പറയുന്നു എന്നു അറിഞ്ഞു,
- 21:46 അവർ **യാഹ്ശുശുഅയെ** പിടിപ്പാൻ അന്വേഷിച്ചു; എന്നാൽ പുരുഷാരം **യാഹ്ശുശുഅയെ** പ്രവാചകൻ എന്നു എണ്ണുകകൊണ്ടു അവരെ ഭയപ്പെട്ടു.

അദ്ധ്യായം 22

- 22:1 **യാഹ്ശുശുഅ** പിന്നെയും അവരോടു ഉപമകളായി പ്രസ്താവിച്ചതെന്തെന്നാൽ:
- 22:2 സ്വഗ്നരാജ്യം തന്റെ പുത്രനുവേണ്ടി കല്യാണസദ്യ കഴിച്ച ഒരു രാജാവിനോടു സദ്യശം.
- 22:3 അവൻ കല്യാണത്തിന്നു ക്ഷണിച്ചവരെ വിളിക്കേണ്ടതിന്നു ദാസന്മാരെ പറഞ്ഞയച്ചു; അവർക്കോ വരുവാൻ മനസ്സായില്ല.

- 22:4 പിന്നെയും അവൻ മറ്റു ദാസന്മാരെ അയച്ചു: എന്റെ മുത്താഴം ഒരുക്കിത്തീന്നു, എന്റെ കാളകളെയും തടിപ്പിച്ച മൃഗങ്ങളെയും അറുത്തു, എല്ലാം ഒരുങ്ങിയിരിക്കുന്നു; കല്യാണത്തിന്നു വരുവിൻ എന്നു ക്ഷണിച്ചവരോടു പറയിച്ചു.
- 22:5 അവർ അതു കൂട്ടാക്കാതെ ഒരുത്തൻ തന്റെ നിലത്തിലേക്കും മറ്റൊരുത്തൻ തന്റെ വ്യാപാരത്തിന്നും പോയ്ക്കളഞ്ഞു.
- 22:6 ശേഷമുള്ളവർ അവന്റെ ദാസന്മാരെ പിടിച്ചു അപമാനിച്ചു കൊന്നുകളഞ്ഞു.
- 22:7 രാജാവു കോപിച്ചു സൈന്യങ്ങളെ അയച്ചു ആ കുലപാതകന്മാരെ മുടിച്ചു അവരുടെ പട്ടണം ചൂട്ടു കളഞ്ഞു.
- 22:8 പിന്നെ അവൻ ദാസന്മാരോടു: കല്യാണം ഒരുങ്ങിയിരിക്കുന്നു; ക്ഷണിക്കപ്പെട്ടവരോ യോഗ്യരായില്ല.
- 22:9 ആകയാൽ വഴിത്തലേക്കൽ ചെന്നു കാണുന്നവരെ ഒക്കെയും കല്യാണത്തിന്നു വിളിപ്പിൻ എന്നു പറഞ്ഞു.
- 22:10 ആ ദാസന്മാർ പെരുവഴികളിൽ പോയി, കണ്ട ദുഷ്ടന്മാരെയും നല്ലവരെയും എല്ലാം കൂട്ടിക്കൊണ്ടു വന്നു; കല്യാണശാല വിരുന്നുകാരെക്കൊണ്ടു നിറഞ്ഞു.
- 22:11 വിരുന്നുകാരെ നോക്കുവാൻ രാജാവു അകത്തു വന്നപ്പോൾ കല്യാണവസ്ത്രം ധരിക്കാത്ത ഒരു മനുഷ്യനെ അവിടെ കണ്ടു:
- 22:12 സ്നേഹിതാ നീ കല്യാണവസ്ത്രം ഇല്ലാതെ ഇവിടെ അകത്തു വന്നതു എങ്ങനെ എന്നു ചോദിച്ചു.
- 22:13 രാജാവു ശുശ്രൂഷക്കാരോടു: ഇവനെ കയ്യും കാലുംകെട്ടി ഏറ്റവും പുറത്തുള്ള ഇരുട്ടിൽ തള്ളിക്കളവിൻ; അവിടെ കരച്ചലും പല്ലുകടിയും ഉണ്ടാകും എന്നു പറഞ്ഞു.
- 22:14 വിളിക്കപ്പെട്ടവർ അനേകർ; തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടവരോ ചുരുക്കം.
- 22:15 അനന്തരം പരീശന്മാർ ചെന്നു യാഹൂശുസായെ വാക്കിൽ കൂട്ടുകേണ്ടതിന്നു ആലോചിച്ചു കൊണ്ടു
- 22:16 തങ്ങളുടെ ശിഷ്യന്മാരെ ഹെരോഡ്യരോടു കൂടെ യാഹൂശുസായുടെ അടുക്കൽ അയച്ചു: ഗുരോ, നീ സത്യവാനും യാഹൂവയായ ദൈവത്തിന്റെ വഴി നേരായി പഠിപ്പിക്കുന്നവനും മനുഷ്യരുടെ മുഖം നോക്കാത്തവൻ ആകയാൽ ആരെയും ശങ്കയില്ലാത്തവനും ആകുന്നു എന്നു ഞങ്ങൾ അറിയുന്നു.

22:17 നിനക്കു എന്തു തോന്നുന്നു? കൈസക്കു കരം കൊടുക്കുന്നതു വിഹിതമോ അല്ലയോ എന്നു പറഞ്ഞുതരേണം എന്നു പറയിച്ചു.

22:18 യാഹ്ശുശു അവരുടെ ദുഷ്ടത അറിഞ്ഞു. കപട ഭക്തിക്കാരേ, എന്നെ പരീക്ഷിക്കുന്നതു എന്തു?

22:19 കരത്തിനുള്ള നാണയം കാണിപ്പിൻ എന്നു പറഞ്ഞു; അവർ യാഹ്ശുശുയുടെ അടുക്കൽ ഒരു വെള്ളിക്കാശു കൊണ്ടു വന്നു.

22:20 യാഹ്ശുശു അവരോടു: ഈ സ്വരൂപവും മേലെഴുത്തും ആരുടേതു എന്നു ചോദിച്ചതിന്നു

22:21 കൈസരുടേതു എന്നു അവർ പറഞ്ഞു. എന്നാൽ കൈസക്കുള്ളതു കൈസക്കും ദൈവത്തിനുള്ളതു ദൈവത്തിനും കൊടുപ്പിൻ എന്നു യാഹ്ശുശു അവരോടു പറഞ്ഞു.

22:22 അവർ കേട്ടു ആശ്ചര്യപ്പെട്ടു യാഹ്ശുശുയെ വിട്ടു പോയ്ക്കളഞ്ഞു.

22:23 പുനരുത്ഥാനം ഇല്ല എന്നു പറയുന്ന സദുക്യരും അന്നു യാഹ്ശുശുയുടെ അടുക്കൽ വന്നു:

22:24 ഗുരോ, ഒരുത്തൻ മക്കൾ ഇല്ലാതെ മരിച്ചാൽ അവന്റെ സഹോദരൻ അവന്റെ ഭാര്യായെ വിവാഹം കഴിച്ചു തന്റെ സഹോദരന്നു സന്തതിയെ ജനിപ്പിക്കേണം എന്നു മോശ കല്പിച്ചുവല്ലോ.

22:25 എന്നാൽ ഞങ്ങളുടെ ഇടയിൽ ഏഴു സഹോദരന്മാർ ഉണ്ടായിരുന്നു. അവരിൽ ഒന്നാമത്തവൻ വിവാഹം ചെയ്തശേഷം മരിച്ചു, സന്തതി ഇല്ലായ്കയാൽ തന്റെ ഭാര്യായെ സഹോദരന്നു വിട്ടേച്ചു.

22:26 രണ്ടാമത്തവനും മൂന്നാമത്തവനും ഏഴാമത്തവൻ വരെയും അങ്ങനെ തന്നെ.

22:27 എല്ലാവരും കഴിഞ്ഞിട്ടു ഒടുവിൽ സ്ത്രീയും മരിച്ചു.

22:28 എന്നാൽ പുനരുത്ഥാനത്തിൽ അവൾ ഏഴുവരിൽ ആക്കു ഭാര്യാകും? എല്ലാവർക്കും ആയിരുന്നുവല്ലോ എന്നു ചോദിച്ചു.

22:29 അതിന്നു യാഹ്ശുശു ഉത്തരം പറഞ്ഞതു: നിങ്ങൾ തിരുവെഴുത്തുകളെയും ദൈവശക്തിയെയും അറിയായ്കകൊണ്ടു തെറ്റിപ്പോകുന്നു.

22:30 പുനരുത്ഥാനത്തിൽ അവർ വിവാഹം കഴിക്കുന്നില്ല, വിവാഹത്തിന്നു കൊടുക്കപ്പെടുന്നതുമില്ല; സ്വഗ്നത്തിലെ ദൂതന്മാരെപ്പോലെയത്രേ ആകുന്നു.

- 22:31 മരിച്ചവരുടെ പുനരുത്ഥാനത്തെക്കുറിച്ചോ യാഹ്വ അരുളിച്ചെയ്തിരിക്കുന്നത് നിങ്ങൾ വായിച്ചിട്ടില്ലയോ?
- 22:32 ഞാൻ അബ്രാഹാമിന്റെ ദൈവവും യിസഹാക്കിന്റെ ദൈവവും യാക്കോബിന്റെ ദൈവവും ആകുന്നു എന്നു അവൻ അരുളിച്ചെയ്യുന്നു; എന്നാൽ അവൻ മരിച്ചവരുടെ ദൈവമല്ല, ജീവനുള്ളവരുടെ ദൈവമത്രേ.
- 22:33 പുരുഷാരം ഇതു കേട്ടിട്ടു യാഹ്വയുടെ ഉപദേശത്തിൽ വിസ്മയിച്ചു.
- 22:34 സദുക്യരെ യാഹ്വയ്ക്കു മിണ്ടാതാക്കിയ പ്രകാരം കേട്ടിട്ടു പരീശന്മാർ ഒന്നിച്ചുകൂടി,
- 22:35 അവരിൽ ഒരു വൈദികൻ യാഹ്വയെ പരീക്ഷിച്ചു:
- 22:36 ഗുരോ, ന്യായപ്രമാണത്തിൽ ഏതു കല്പന വലിയതു എന്നു ചോദിച്ചു.
- 22:37 യാഹ്വയ്ക്കു അവനോടു: നിന്റെ ദൈവമായ കത്താവിനെ നീ പൂണ്ണഹൃദയത്തോടും പൂണ്ണാത്മാവോടും പൂണ്ണമനസ്സോടും കൂടെ സ്നേഹിക്കേണം.
- 22:38 ഇതാകുന്നു വലിയതും ഒന്നാമത്തേതുമായ കല്പന.
- 22:39 രണ്ടാമത്തേതു അതിനോടു സമം: നിന്റെ അയൽക്കാരനെ നിന്നെപ്പോലെ തന്നെ സ്നേഹിക്കേണം.
- 22:40 ഈ രണ്ടു കല്പനകളിൽ സകലന്യായപ്രമാണവും പ്രവാചകന്മാരും അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു.
- 22:41 പരീശന്മാർ ഒരുമിച്ചു കൂടിയിരിക്കുമ്പോൾ യാഹ്വയ്ക്കു അവരോടു:
- 22:42 മശിഹയെക്കുറിച്ചു നിങ്ങൾക്കു എന്തു തോന്നുന്നു? മശിഹ ആരുടെ പുത്രൻ എന്നു ചോദിച്ചു; ദാവീദിന്റെ പുത്രൻ എന്നു അവർ പറഞ്ഞു.
- 22:43 യാഹ്വയ്ക്കു അവരോടു: എന്നാൽ ദാവീദ് ആത്മാവിൽ അവനെ കത്താവു എന്നു വിളിക്കുന്നത് എങ്ങനെ?
- 22:44 “ഞാൻ നിന്റെ ശത്രുക്കളെ നിന്റെ പാദപീഠം ആക്കുവോളത്തിന്നു എന്റെ വലത്തുഭാഗത്തു ഇരിക്ക എന്നു കത്താവു എന്റെ കത്താവിനോടു അരുളിച്ചെയ്തു” എന്നു അവൻ പറയുന്നുവല്ലോ.
- 22:45 ദാവീദ് അവനെ കത്താവു എന്നു പറയുന്നുവെങ്കിൽ മശിഹ ദാവീദിന്റെ പുത്രൻ ആകുന്നത് എങ്ങനെ എന്നു ചോദിച്ചു.
- 22:46 യാഹ്വയ്ക്കു യോടു ഉത്തരം പറവാൻ ആക്കും കഴിഞ്ഞില്ല; അന്നു മുതൽ ആരും യാഹ്വയ്ക്കു ഒന്നും ചോദിപ്പാൻ തുനിഞ്ഞതുമില്ല.

- 23:1 അനന്തരം യാഹ്വേശ്ശാ പുരുഷാരത്തോടും തന്റെ ശിഷ്യന്മാരോടും പറഞ്ഞതു:
- 23:2 ശാസ്ത്രിമാരും പരീശന്മാരും മോശെയുടെ പീഠത്തിൽ ഇരിക്കുന്നു.
- 23:3 ആകയാൽ അവർ നിങ്ങളോടു പറയുന്നതു ഒക്കെയും പ്രമാണിച്ചു ചെയ്വിൻ; അവരുടെ പ്രവൃത്തികൾ പോലെ ചെയ്യരുതു താനും. അവർ പറയുന്നതല്ലാതെ ചെയ്യുന്നില്ലല്ലോ.
- 23:4 അവർ ഘനമുള്ള ചുമടുകളെ കെട്ടി മനുഷ്യരുടെ തോളിൽ വെക്കുന്നു; ഒരു വിരൽ കൊണ്ടുപോലും അവയെ തൊടുവാൻ അവർക്കു മനസ്സില്ല.
- 23:5 അവർ തങ്ങളുടെ പ്രവൃത്തികൾ എല്ലാം മനുഷ്യർ കാണേണ്ടതിന്നത്രേ ചെയ്യുന്നതു; തങ്ങളുടെ മന്ത്രപ്പട്ട വീതിയാക്കി തൊങ്ങൽ വലുതാക്കുന്നു.
- 23:6 അത്താഴത്തിൽ പ്രധാനസ്ഥലവും പള്ളിയിൽ മുഖ്യാസനവും
- 23:7 അങ്ങാടിയിൽ വന്ദനവും മനുഷ്യർ റബ്ബീ എന്നു വിളിക്കുന്നതും അവർക്കു പ്രിയമാകുന്നു.
- 23:8 നിങ്ങളോ റബ്ബീ എന്നു പേർ എടുക്കരുതു. ഒരുത്തൻ അത്രേ നിങ്ങളുടെ ഗുരു മശിഹാതന്നെ; നിങ്ങളോ എല്ലാവരും സഹോദരന്മാർ.
- 23:9 ഭൂമിയിൽ ആരെയും പിതാവു എന്നു വിളിക്കരുതു; ഒരുത്തൻ അത്രേ നിങ്ങളുടെ പിതാവു, സ്വർഗ്ഗസ്ഥൻ തന്നെ.
- 23:10 നിങ്ങൾ നായകന്മാർ എന്നും പേർ എടുക്കരുതു; ഒരുത്തൻ അത്രേ നിങ്ങളുടെ നായകൻ, മശിഹാതന്നെ.
- 23:11 നിങ്ങളിൽ ഏറ്റവും വലിയവൻ നിങ്ങളുടെ ശുശ്രൂഷക്കാരൻ ആകേണം.
- 23:12 തന്നെത്താൻ ഉയർത്തുന്നവൻ എല്ലാം താഴ്ത്തപ്പെടും; തന്നെത്താൻ താഴ്ത്തുന്നവൻ എല്ലാം ഉയർത്തപ്പെടും.
- 23:13 കപടഭക്തിക്കാരായ ശാസ്ത്രിമാരും പരീശന്മാരുമായുള്ളോരേ, നിങ്ങൾക്കു ഹാ കഷ്ടം; നിങ്ങൾ മനുഷ്യക്കു സ്വർഗ്ഗരാജ്യം അടച്ചുകളയുന്നു; നിങ്ങൾ കടക്കുന്നില്ല, കടക്കുന്നവരെ കടപ്പാൻ സമ്മതിക്കുന്നതുമില്ല. (കപടഭക്തിക്കാരായ ശാസ്ത്രിമാരും പരീശന്മാരുമായുള്ളോരേ, നിങ്ങൾക്കു ഹാ കഷ്ടം; നിങ്ങൾ വിധവമാരുടെ വീടുകളെ

തിന്നുകളയുകയും കാഴ്ചക്ക് ദീപമായി പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു; ഇതു ഹേതുവായി നിങ്ങൾക്കു കടുമയേറിയ ശിക്ഷാവിധി വരും;)

23:14 കപടഭക്തിക്കാരായ ശാസ്ത്രിമാരും പരീശന്മാരുമായുള്ളോരേ, നിങ്ങൾക്കു ഹാ കഷ്ടം; നിങ്ങൾ ഒരുത്തനെ മതത്തിൽ ചേർക്കുവാൻ കടലും കരയും ചുറ്റി നടക്കുന്നു;

23:15 ചേന്ന് ശേഷം അവനെ നിങ്ങളെക്കാൾ ഇരട്ടിച്ച നരകത്തിന്റെ പുത്രന്മാർ ആക്കുന്നു.

23:16 ആരെങ്കിലും മന്ദിരത്തെച്ചൊല്ലി സത്യം ചെയ്താൽ ഏതുമില്ല എന്നും മന്ദിരത്തിലെ സ്വർണ്ണത്തെച്ചൊല്ലി സത്യം ചെയ്യുന്നവനോ കടക്കാരൻ എന്നും പറയുന്ന കുരുടന്മാരായ വഴികാട്ടികളേ, നിങ്ങൾക്കു ഹാ കഷ്ടം.

23:17 മൂഢന്മാരും കുരുടന്മാരുമായുള്ളോരേ, ഏതു വലിയതു? സ്വർണ്ണമോ സ്വർണ്ണത്തെ ശുദ്ധീകരിക്കുന്ന മന്ദിരമോ?

23:18 യാഗപീഠത്തെച്ചൊല്ലി സത്യം ചെയ്താൽ ഏതുമില്ല; അതിന്മേലുള്ള വഴിപാടു ചൊല്ലി സത്യം ചെയ്യുന്നവനോ കടക്കാരൻ എന്നു നിങ്ങൾ പറയുന്നു.

23:19 കുരുടന്മാരായുള്ളോരേ, ഏതു വലിയതു? വഴിപാടോ വഴിപാടിനെ ശുദ്ധീകരിക്കുന്ന യാഗപീഠമോ?

23:20 ആകയാൽ യാഗപീഠത്തെച്ചൊല്ലി സത്യം ചെയ്യുന്നവൻ അതിനെയും അതിന്മേലുള്ള സകലത്തെയും ചൊല്ലി സത്യം ചെയ്യുന്നു.

23:21 മന്ദിരത്തെച്ചൊല്ലി സത്യം ചെയ്യുന്നവൻ അതിനെയും അതിൽ വസിക്കുന്നവനെയും ചൊല്ലി സത്യം ചെയ്യുന്നു.

23:22 സ്വർ്ണത്തെച്ചൊല്ലി സത്യം ചെയ്യുന്നവൻ, യാഹ്വയായ ദൈവത്തിന്റെ സിംഹാസനത്തെയും അതിൽ ഇരിക്കുന്നവനെയും ചൊല്ലി സത്യം ചെയ്യുന്നു.

23:23 കപടഭക്തിക്കാരായ ശാസ്ത്രിമാരും പരീശന്മാരുമായുള്ളോരേ, നിങ്ങൾക്കു ഹാ കഷ്ടം; നിങ്ങൾ തുളസി, ചതകുപ്പ, ജീരകം ഇവയിൽ പതാരം കൊടുക്കുകയും ന്യായം, കരുണ, വിശ്വസ്ത ഇങ്ങനെ ന്യായപ്രമാണത്തിൽ ഘനമേറിയവ തുജിച്ചു കളകയും ചെയ്യുന്നു. അത് ചെയ്യുകയും ഇത് തുജിക്കാതിരിക്കുകയും വേണം.

23:24 കുരുടന്മാരായ വഴികാട്ടികളേ, നിങ്ങൾ കൊതുകിനെ അരിച്ചെടുക്കുകയും ഒട്ടകത്തെ വിഴുങ്ങിക്കളകയും ചെയ്യുന്നു.

23:25 കപടഭക്തിക്കാരായ ശാസ്ത്രിമാരും പരീശന്മാരുമായുള്ളോരേ, നിങ്ങൾക്കു ഹാ കഷ്ടം; നിങ്ങൾ കിണ്ടികിണ്ണങ്ങളുടെ പുറം വെടിപ്പാക്കുന്നു; അകത്തോ കവച്ചതും അത്യുപ്തിയും നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

- 23:26 കുരുടനായ പരീശനേ, കിണ്ടികിണ്ണങ്ങളുടെ പുറം വെടിപ്പാക്കേണ്ടതിന്നു മുമ്പെ അവയുടെ അകം വെടിപ്പാക്കുക.
- 23:27 കപടഭക്തിക്കാരായ ശാസ്ത്രിമാരും പരീശന്മാരുമായുള്ളോരേ, നിങ്ങൾക്കു ഹാ കഷ്ടം; വെള്ളതേച്ച ശവക്കല്ലറകളോടു നിങ്ങൾ ഒത്തിരിക്കുന്നു; അവ പുറമെ അഴകായി ശോഭിക്കുന്നെങ്കിലും അകമെ ചത്തവരുടെ അസ്ഥികളും സകലവിധ അശുദ്ധിയും നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.
- 23:28 അങ്ങനെ തന്നെ പുറമെ നിങ്ങൾ നീതിമാന്മാർ എന്നു മനുഷ്യക്കു തോന്നുന്നു; അകമെയോ കപടഭക്തിയും അധർമ്മവും നിറഞ്ഞവരത്രേ.
- 23:29 കപടഭക്തിക്കാരായ ശാസ്ത്രിമാരും പരീശന്മാരുമായുള്ളോരേ, നിങ്ങൾക്കു ഹാ കഷ്ടം; നിങ്ങൾ പ്രവാചകന്മാരുടെ കല്ലറകളെ പണിതും നീതിമാന്മാരുടെ കല്ലറകളെ അലങ്കരിച്ചുംകൊണ്ടു:
- 23:30 ഞങ്ങൾ പിതാക്കന്മാരുടെ കാലത്തു ഉണ്ടായിരുന്നു എങ്കിൽ പ്രവാചകന്മാരെ കൊല്ലുന്നതിൽ കൂട്ടാളികൾ ആകയില്ലായിരുന്നു എന്നു പറയുന്നു.
- 23:31 അങ്ങനെ നിങ്ങൾ പ്രവാചകന്മാരെ കൊന്നവരുടെ മക്കൾ എന്നു നിങ്ങൾ തന്നെ സാക്ഷ്യം പറയുന്നുവല്ലോ.
- 23:32 പിതാക്കന്മാരുടെ അളവു നിങ്ങൾ പൂരിച്ചുകൊൾവിൻ.
- 23:33 പാമ്പുകളേ, സ്പ്പസന്തതികളേ, നിങ്ങൾ നരകവിധി എങ്ങനെ ഒഴിഞ്ഞുപോകും?
- 23:34 അതുകൊണ്ടു ഞാൻ പ്രവാചകന്മാരെയും ജ്ഞാനികളെയും ശാസ്ത്രിമാരെയും നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ അയക്കുന്നു; അവരിൽ ചിലരെ നിങ്ങൾ ക്രൂശിച്ചുകൊല്ലുകയും ചിലരെ നിങ്ങളുടെ പള്ളികളിൽ ചമ്മട്ടികൊണ്ടു അടിക്കയും പട്ടണത്തിൽ നിന്നു പട്ടണത്തിലേക്കു പീഡിപ്പിക്കയും ചെയ്യും.
- 23:35 നീതിമാനായ ഹാബേലിന്റെ രക്തം മുതൽ നിങ്ങൾ മന്ദിരത്തിന്നും യാഗപീഠത്തിന്നും നടുവിൽവെച്ചു കൊന്നവനായി ബെരെഖ്യാവിന്റെ മകനായ സെഖ്യാവിന്റെ രക്തം വരെ ഭൂമിയിൽ ചൊരിഞ്ഞ നീതിയുള്ള രക്തം എല്ലാം നിങ്ങളുടെമേൽ വരേണ്ടതാകുന്നു.
- 23:36 ഇതൊക്കെയും ഈ തലമുറമേൽവരും എന്നു ഞൻ സത്യമായിട്ടു നിങ്ങളോടു പറയുന്നു.
- 23:37 യെരൂശലേമേ, യെരൂശലേമേ, പ്രവാചകന്മാരെ കൊല്ലുകയും നിന്റെ അടുക്കൽ അയച്ചിരിക്കുന്നവരെ കല്ലെറികയും ചെയ്യുന്നവളേ, കോഴി തന്റെ കുഞ്ഞുങ്ങളെ

ചിറകിൻ കീഴിൽ ചേക്കും പോലെ നിന്റെ മക്കളെ ചേത്തുകൊൾവാൻ എനിക്കു
എത്രവട്ടം മനസ്സായിരുന്നു; നിങ്ങൾക്കോ മനസ്സായില്ല.

23:38 നിങ്ങളുടെ ഭവനം ശൂന്യമായിരും.

23:39 കത്താവിന്റെ നാമത്തിൽ വരുന്നവൻ അനുഗ്രഹിക്കപ്പെട്ടവൻ എന്നു നിങ്ങൾ
പറയുവോളം നിങ്ങൾ ഇനി എന്നെ കാണുകയില്ല എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു
പറയുന്നു.

അദ്ധ്യായം 24

24:1 യാഹ്ശുശു ദൈവാലയം വിട്ടുപോകുമ്പോൾ ശിഷ്യന്മാർ യാഹ്ശുശുക്കു
ദൈവാലയത്തിന്റെപണി കാണിക്കേണ്ടതിന്നു യാഹ്ശുശുയുടെ അടുക്കൽ വന്നു.

24:2 യാഹ്ശുശു അവരോടു: ഇതെല്ലാം കാണുന്നില്ലയോ? ഇടിഞ്ഞുപോകാതെ
കല്ലിന്മേൽ കല്ലു ഇവിടെ ശേഷിക്കയില്ല എന്നു ഞാൻ സത്യമായിട്ടു നിങ്ങളോടു
പറയുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു.

24:3 യാഹ്ശുശു ഒലിവുമലയിൽ ഇരിക്കുമ്പോൾ ശിഷ്യന്മാർ തനിച്ചു യാഹ്ശുശുയുടെ
അടുക്കൽ വന്നു: അതു എപ്പോൾ സംഭവിക്കും എന്നും നിന്റെ വരവിന്നും
ലോകാവസാനത്തിന്നും അടയാളം എന്തു എന്നും പറഞ്ഞുതരേണം എന്നു
അപേക്ഷിച്ചു.

24:4 അതിന്നു യാഹ്ശുശു ഉത്തരം പറഞ്ഞതു: ആരും നിങ്ങളെ തെറ്റിക്കാതിരിപ്പാൻ
സൂക്ഷിച്ചുകൊൾവിൻ.

24:5 ഞാൻ മശിഹ എന്നു പറഞ്ഞു അനേകർ എന്റെ പേർ എടുത്തു വന്നു പലരെയും
തെറ്റിക്കും.

24:6 നിങ്ങൾ യുദ്ധങ്ങളെയും യുദ്ധശ്രുതികളെയും കുറിച്ചു കേൾക്കും;
ചഞ്ചലപ്പെടാതിരിപ്പാൻ സൂക്ഷിച്ചുകൊൾവിൻ; അതു സംഭവിക്കേണ്ടതു തന്നെ;
എന്നാൽ അതു അവസാനമല്ല.

24:7 ജാതിജാതിയോടും രാജ്യം രാജ്യത്തോടും എതിക്കും; ക്ഷാമവും
പകർച്ചവ്യാധികളും ഭൂകമ്പവും അവിടവിടെ ഉണ്ടാകും.

24:8 എങ്കിലും ഇതു ഒക്കെയും ഈറ്റുന്നോവിന്റെ ആരംഭമത്രേ.

- 24:9 അന്നു അവർ നിങ്ങളെ ഉപദ്രവത്തിന്നു ഏല്പിക്കയും കൊല്ലുകയും ചെയ്യും; എന്റെ നാമം നിമിത്തം സകലജാതികളും നിങ്ങളെ പകെക്കും.
- 24:10 പലരും ഇടറി അന്യോന്യം ഏല്പിച്ചുകൊടുക്കയും അന്യോന്യം പകെക്കയും ചെയ്യും.
- 24:11 കള്ളപ്രവാചകന്മാർ പലരും വന്നു അനേകരെ തെറ്റിക്കും.
- 24:12 അധർമ്മം പെരുകുന്നതുകൊണ്ടു അനേകരുടെ സ്നേഹം തണുത്തുപോകും.
- 24:13 എന്നാൽ അവസാനത്തോളം സഹിച്ചു നില്ക്കുന്നവൻ രക്ഷിക്കപ്പെടും.
- 24:14 രാജ്യത്തിന്റെ ഈ സുവിശേഷം സകലജാതികൾക്കും സാക്ഷ്യമായി ഭൂലോകത്തിൽ ഒക്കെയും പ്രസംഗിക്കപ്പെടും; അപ്പോൾ അവസാനം വരും.
- 24:15 എന്നാൽ ദാനിയേൽ പ്രവാചകൻ മുഖാന്തരം അരുളിച്ചെയ്തതുപോലെ **നാശമാകുന്ന** മ്ലേച്ഛരത വിശുദ്ധസ്ഥലത്തിൽ നില്ക്കുന്നതു കാണുമ്പോൾ വായിക്കുന്നവൻ ചിന്തിച്ചുകൊള്ളട്ടെ
- 24:16 അന്നു യെഹൂദ്യയിലുള്ളവർ മലകളിലേക്കു ഓടിപ്പോകട്ടെ.
- 24:17 വീട്ടിന്മേൽ ഇരിക്കുന്നവർ വീട്ടിലുള്ളതു എടുക്കേണ്ടതിന്നു ഇറങ്ങരുതു;
- 24:18 വയലിലുള്ളവൻ വസ്ത്രം എടുപ്പാൻ **തിരിയരുതു**.
- 24:19 ആ കാലത്തു ഗർഭിണികൾക്കും മുലകുടിപ്പിക്കുന്നവർക്കും അയ്യോ കഷ്ടം!
- 24:20 എന്നാൽ നിങ്ങളുടെ ഓടിപ്പോക്കു **വർഷകാലത്തോ** ശബത്തിലോ സംഭവിക്കാതിരിപ്പാൻ പ്രാർത്ഥിപ്പിൻ.
- 24:21 ലോകാരംഭംമുതൽ ഇന്നുവരെയും സംഭവിച്ചിട്ടില്ലാത്തതും ഇനിമേൽ സംഭവിക്കാത്തതും ആയ വലിയ കഷ്ടം അന്നു ഉണ്ടാകും.
- 24:22 ആ നാളുകൾ ചുരുങ്ങാതിരുന്നാൽ ഒരു ജഡവും രക്ഷപ്പെടുകയില്ല; വൃതന്മാർ നിമിത്തമോ ആ നാളുകൾ **ചുരുക്കപ്പെടും**.
- 24:23 അന്നു ആരാനും നിങ്ങളോടു: ഇതാ, **മശിഹ** ഇവിടെ, അല്ല അവിടെ എന്നു പറഞ്ഞാൽ വിശ്വസിക്കരുതു.
- 24:24 കള്ള **മശിഹാക്കളും** കള്ളപ്രവാചകന്മാരും എഴുന്നേറ്റു കഴിയുമെങ്കിൽ വൃതന്മാരെയും തെറ്റിപ്പാനായി വലിയ അടയാളങ്ങളും അത്ഭുതങ്ങളും കാണിക്കും.
- 24:25 ഓത്തുകൊൾവിൻ; ഞാൻ മുമ്പുകൂട്ടി നിങ്ങളോടു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

- 24:26 ആകയാൽ നിങ്ങളോടു: അതാ, അവൻ **വനത്തിൽ** എന്നു പറഞ്ഞാൽ പുറപ്പെടരുതു; ഇതാ, അറകളിൽ എന്നു പറഞ്ഞാൽ വിശ്വസിക്കരുതു.
- 24:27 മിന്നൽ കിഴക്കുനിന്നു പുറപ്പെട്ടു പടിഞ്ഞാറോളം വിളങ്ങും പോലെ മനുഷ്യപുത്രന്റെ വരവു ആകും.
- 24:28 **ശവം എവിടെയുണ്ടോ അവിടെ കഴുകന്മാർ വന്നുകൂടുമല്ലോ.**
- 24:29 ആ കാലത്തിലെ കഷ്ടം കഴിഞ്ഞ ഉടനെ സൂര്യൻ ഇരുണ്ടു പോകും; ചന്ദ്രൻ പ്രകാശം കൊടുക്കാതിരിക്കും; നക്ഷത്രങ്ങൾ ആകാശത്തുനിന്നു വീഴും; ആകാശത്തിലെ ശക്തികൾ **ഇളകപ്പെടുകയും ചെയ്യും.**
- 24:30 അപ്പോൾ മനുഷ്യപുത്രന്റെ അടയാളം ആകാശത്തു വിളങ്ങും; അന്നു ഭൂമിയിലെ സകല ഗോത്രങ്ങളും പ്രലപിച്ചും കൊണ്ടു, മനുഷ്യപുത്രൻ ആകാശത്തിലെ മേഘങ്ങളിന്മേൽ മഹാശക്തിയോടും തേജസ്സോടുംകൂടെ വരുന്നതു കാണും.
- 24:31 അവൻ തന്റെ ദൂതന്മാരെ മഹാ കാഹളധ്വനിയോടുകൂടെ അയക്കും; അവർ അവന്റെ വ്യതന്മാരെ ആകാശത്തിന്റെ അറുതിമുതൽ അറുതിവരെയും നാലുദിക്കിൽനിന്നും കൂട്ടിച്ചേക്കും.
- 24:32 അത്തിയെ നോക്കി ഒരു ഉപമയെ പഠിപ്പിൻ; അതിന്റെ കൊമ്പു ഇളയതായി ഇല തളിക്കുമ്പോൾ വേനൽ അടുത്തു എന്നു നിങ്ങൾ അറിയുന്നുവല്ലോ.
- 24:33 അങ്ങനെ നിങ്ങൾ ഇതു ഒക്കെയും കാണുമ്പോൾ അവൻ അടുക്കെ വാതില്ക്കൽ തന്നെ ആയിരിക്കുന്നു എന്നു അറിഞ്ഞുകൊൾവിൻ.
- 24:34 ഇതൊക്കെയും സംഭവിക്കുമ്പോളും ഈ തലമുറ ഒഴിഞ്ഞുപോകയില്ല എന്നു ഞാൻ സത്യമായിട്ടു നിങ്ങളോടു പറയുന്നു.
- 24:35 ആകാശവും ഭൂമിയും ഒഴിഞ്ഞുപോകും; എന്റെ വചനങ്ങളോ ഒഴിഞ്ഞുപോകയില്ല:
- 24:36 ആ നാളും നാഴികയും സംബന്ധിച്ചോ എന്റെ പിതാവും മാത്രമല്ലാതെ ആരും സ്വർഗ്ഗത്തിലെ ദൂതന്മാരും കൂടെ അറിയുന്നില്ല.
- 24:37 നോഹയുടെ കാലം പോലെ തന്നെ മനുഷ്യപുത്രന്റെ വരവും ആകും.
- 24:38 ജലപ്രളയത്തിന്നു മുമ്പുള്ള കാലത്തു നോഹ പെട്ടകത്തിൽ കയറിയനാൾവരെ അവർ തിന്നും കുടിച്ചും വിവാഹം കഴിച്ചും വിവാഹത്തിന്നു കൊടുത്തും പോന്നു;
- 24:39 ജലപ്രളയം വന്നു എല്ലാവരെയും നീക്കിക്കളയുമ്പോളും അവർ അറിഞ്ഞതുമില്ല; മനുഷ്യപുത്രന്റെ വരവും അങ്ങനെ തന്നെ ആകും.

- 24:40 അന്നു രണ്ടുപേർ വയലിൽ ഇരിക്കും; ഒരുത്തനെ കൈക്കൊള്ളും, മറ്റവനെ ഉപേക്ഷിക്കും.
- 24:41 രണ്ടുപേർ ഒരു തിരികല്ലിൽ പൊടിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും; ഒരുത്തിയെ കൈക്കൊള്ളും മറ്റവളെ ഉപേക്ഷിക്കും.
- 24:42 നിങ്ങളുടെ കത്താവു ഏതു **നാഴികിൽ** വരുന്നു എന്നു നിങ്ങൾ അറിയായ്കകൊണ്ടു ഉണന്നിരിപ്പിൻ.
- 24:43 കള്ളൻ വരുന്ന യാമം ഇന്നതെന്നു വീട്ടുടയവൻ അറിഞ്ഞു എങ്കിൽ അവൻ ഉണന്നിരിക്കയും തന്റെ വീടു തുരക്കുവാൻ സമ്മതിക്കാതിരിക്കയും ചെയ്യും എന്നു നിങ്ങൾ അറിയുന്നുവല്ലോ.
- 24:44 അങ്ങനെ നിങ്ങൾ നിനക്കാത്ത നാഴികയിൽ മനുഷ്യപുത്രൻ വരുന്നതുകൊണ്ടു നിങ്ങളും ഒരുങ്ങിയിരിപ്പിൻ.
- 24:45 എന്നാൽ യജമാനൻ തന്റെ വീട്ടുകാക്കു് തത്സമയത്തു ഭക്ഷണം കൊടുക്കേണ്ടതിന്നു അവരുടെമേൽ ആക്കിവെച്ച വിശ്വസ്തനും ബുദ്ധിമാനുമായ ദാസൻ ആർ?
- 24:46 യജമാനൻ വരുമ്പോൾ അങ്ങനെ ചെയ്തുകാണുന്ന ദാസൻ ഭാഗ്യവാൻ.
- 24:47 അവൻ അവനെ തനിക്കുള്ള സകലത്തിന്മേലും യജമാനൻ ആക്കിവെക്കും എന്നു ഞാൻ സത്യമായിട്ടു നിങ്ങളോടു പറയുന്നു.
- 24:48 എന്നാൽ അവൻ ദുഷ്ടദാസനായി: യജമാനൻ വരുവാൻ താമസിക്കുന്നു എന്നു ഹൃദയംകൊണ്ടു പറഞ്ഞു,
- 24:49 കൂട്ടുദാസന്മാരെ അടിപ്പാനും കുടിയാന്മാരോടുകൂടി തിന്നുകുടിപ്പാനും തുടങ്ങിയാൽ
- 24:50 നിരൂപിക്കാത്ത നാളിലും അറിയാത്ത നാഴികയിലും യജമാനൻ വന്നു
- 24:51 അവനെ ദണ്ഡിപ്പിച്ചു അവന്നു കപടഭക്തിക്കാരോടുകൂടെ പങ്കു കല്പിക്കും; അവിടെ കരച്ചലും പല്ലുകടിയും ഉണ്ടാകും.

അദ്ധ്യായം 25

- 25:1 സ്വഗ്ഗ്നാജ്യം മണവാളനെ എതിരേല്പാൻ വിളക്കു എടുത്തുകൊണ്ടു പുറപ്പെട്ട പത്തു കന്യകമാരോടു സദൃശം ആകും.

- 25:2 അവരിൽ അഞ്ചുപേർ ബുദ്ധിയില്ലാത്തവരും അഞ്ചുപേർ ബുദ്ധിയുള്ളവരും ആയിരുന്നു.
- 25:3 ബുദ്ധിയില്ലാത്തവർ വിളക്കു എടുത്തപ്പോൾ എണ്ണ എടുത്തില്ല.
- 25:4 ബുദ്ധിയുള്ളവരോ വിളക്കോടുകൂടി പാത്രത്തിൽ എണ്ണയും എടുത്തു.
- 25:5 പിന്നെ മണവാളൻ താമസിക്കുമ്പോൾ എല്ലാവരും മയക്കം പിടിച്ചു ഉറങ്ങി.
- 25:6 അർദ്ധരാത്രിക്കോ മണവാളൻ വരുന്നു; അവനെ എതിരേല്പാൻ പുറപ്പെടുവിൻ എന്നു ആപ്തവിളി ഉണ്ടായി.
- 25:7 അപ്പോൾ കന്യകമാർ എല്ലാവരും എഴുന്നേറ്റു വിളക്കു തെളിയിച്ചു.
- 25:8 എന്നാൽ ബുദ്ധിയില്ലാത്തവർ ബുദ്ധിയുള്ളവരോടു: ഞങ്ങളുടെ വിളക്കു കെട്ടുപോകുന്നതുകൊണ്ടു നിങ്ങളുടെ എണ്ണയിൽ കുറെ ഞങ്ങൾക്കു തരുവിൻ എന്നു പറഞ്ഞു.
- 25:9 ബുദ്ധിയുള്ളവർ: ഞങ്ങൾക്കും നിങ്ങൾക്കും പോരാ എന്നു വരാതിരിപ്പാൻ നിങ്ങൾ വില്ക്കുന്നവരുടെ അടുക്കൽപോയി വാങ്ങിക്കൊൾവിൻ എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു.
- 25:10 അവർ വാങ്ങുവാൻ പോയപ്പോൾ മണവാളൻ വന്നു; ഒരുങ്ങിയിരുന്നവർ അവനോടുകൂടെ കല്യാണസദ്യക്കു ചെന്നു; വാതിൽ അടക്കയും ചെയ്തു.
- 25:11 അതിന്റെ ശേഷം മറ്റു കന്യകമാരും വന്നു: കത്താവേ, കത്താവേ ഞങ്ങൾക്കു തുറക്കേണമേ എന്നു പറഞ്ഞു.
- 25:12 അതിന്നു അവൻ: ഞാൻ നിങ്ങളെ അറിയുന്നില്ല എന്നു സത്യമായിട്ടു നിങ്ങളോടു പറയുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു.
- 25:13 ആകയാൽ നാളും നാഴികയും നിങ്ങൾ അറിയായ്കകൊണ്ടു ഉണന്നിരിപ്പിൻ.
- 25:14 ഒരു മനുഷ്യൻ പരദേശത്തു പോകുമ്പോൾ ദാസന്മാരെ വിളിച്ചു തന്റെ സമ്പത്തു അവരെ ഏല്പിച്ചു.
- 25:15 ഒരുവന്നു അഞ്ചു താലന്തു, ഒരുവന്നു രണ്ടു, ഒരുവന്നു ഒന്നു ഇങ്ങനെ ഓരോരുത്തന്നു അവനവന്റെ പ്രാപ്തിപോലെ കൊടുത്തു യാത്ര പുറപ്പെട്ടു.
- 25:16 അഞ്ചു താലന്തു ലഭിച്ചവൻ ഉടനെ ചെന്നു വ്യാപാരം ചെയ്തു വേറെ അഞ്ചു താലന്തു സമ്പാദിച്ചു.
- 25:17 അങ്ങനെ തന്നെ രണ്ടു താലന്തു ലഭിച്ചവൻ വേറെ രണ്ടുനേടി.

- 25:18 ഒന്നു ലഭിച്ചവനോ പോയി നിലത്തു ഒരു കുഴി കുഴിച്ചു യജമാനന്റെ ദ്രവ്യം മറെച്ചുവെച്ചു.
- 25:19 വളരെ കാലം കഴിഞ്ഞശേഷം ആ ദാസന്മാരുടെ യജമാനൻ വന്നു അവരുമായി കണക്കുതീർത്തു.
- 25:20 അഞ്ചുതാലന്തു ലഭിച്ചവൻ അടുക്കെവന്നു, വേറെ അഞ്ചുകൂടെ കൊണ്ടുവന്നു: യജമാനനേ, അഞ്ചുതാലന്തല്ലോ എന്നെ ഏല്പിച്ചതു; ഞാൻ അഞ്ചുതാലന്തുകൂടെ നേടിയിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു.
- 25:21 അതിന്നു യജമാനൻ: നന്നു, നല്ലവനും വിശ്വസ്തനുമായ ദാസനേ, നീ അല്പത്തിൽ വിശ്വസ്തനായിരുന്നു; ഞാൻ നിന്നെ അധികത്തിന്നു വിചാരകനാക്കും; നിന്റെ യജമാനന്റെ സന്തോഷത്തിലേക്കു പ്രവേശിക്ക എന്നു അവനോടു പറഞ്ഞു.
- 25:22 രണ്ടു താലന്തു ലഭിച്ചവനും അടുക്കെ വന്നു: യജമാനനേ, രണ്ടു താലന്തല്ലോ എന്നെ ഏല്പിച്ചതു; ഞാൻ രണ്ടു താലന്തുകൂടെ നേടിയിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു.
- 25:23 അതിന്നു യജമാനൻ നന്നു, നല്ലവനും വിശ്വസ്തനുമായ ദാസനേ, നീ അല്പത്തിൽ വിശ്വസ്തനായിരുന്നു; ഞാൻ നിന്നെ അധികത്തിന്നു വിചാരകനാക്കും; നിന്റെ യജമാനന്റെ സന്തോഷത്തിലേക്കു പ്രവേശിക്ക എന്നു അവനോടു പറഞ്ഞു.
- 25:24 ഒരു താലന്തു ലഭിച്ചവനും അടുക്കെ വന്നു: യജമാനനേ, നീ വിതെക്കാത്തേടത്തുനിന്നു കൊയ്യുകയും വിതരാത്തേടത്തുനിന്നു ചേക്കുകയും ചെയ്യുന്ന കഠിനമനുഷ്ഠൻ എന്നു ഞാൻ അറിഞ്ഞു
- 25:25 ഭയപ്പെട്ടു ചെന്നു നിന്റെ താലന്തു നിലത്തു മറെച്ചു വെച്ചു: നിന്റേതു ഇതാ, എടുത്തുകൊൾക എന്നു പറഞ്ഞു.
- 25:26 അതിന്നു യജമാനൻ ഉത്തരം പറഞ്ഞതു: ദുഷ്ടനും മടിയനും ആയ ദാസനേ, ഞാൻ വിതെക്കാത്തേടത്തുനിന്നു കൊയ്യുകയും വിതരാത്തേടത്തുനിന്നു ചേക്കുകയും ചെയ്യുന്നവൻ എന്നു നീ അറിഞ്ഞുവല്ലോ.
- 25:27 നീ എന്റെ ദ്രവ്യം പൊൻവാണിഭക്കാരെ ഏല്പിക്കേണ്ടിയിരുന്നു; എന്നാൽ ഞാൻ വന്നു എന്റേതു പലിശയോടുകൂടെ വാങ്ങി കൊള്ളുമായിരുന്നു.
- 25:28 ആ താലന്തു അവന്റെ പക്കൽനിന്നു എടുത്തു പത്തു താലന്തു ഉള്ളവന്നു കൊടുപ്പിൻ.
- 25:29 അങ്ങനെ ഉള്ളവന്നു ഏവനും ലഭിക്കും; അവന്നു സമൃദ്ധിയും ഉണ്ടാകും; ഇല്ലാത്തവനോടോ ഉള്ളതുംകൂടെ എടുത്തുകളയും.

- 25:30 എന്നാൽ കൊള്ളരുതാത്ത ദാസനെ ഏറ്റവും പുറത്തുള്ള ഇരുട്ടിലേക്കു തള്ളിക്കളവിൻ; അവിടെ കരച്ചലും പല്ലുകടിയും ഉണ്ടാകും.
- 25:31 മനുഷ്യപുത്രൻ തന്റെ **മഹത്വത്തോടെ** സകലവിശുദ്ധന്മാരുമായി വരുമ്പോൾ അവൻ തന്റെ **മഹത്വത്തിന്റെ** സിംഹാസനത്തിൽ ഇരിക്കും.
- 25:32 സകല ജാതികളെയും അവന്റെ മുമ്പിൽകൂട്ടും; അവൻ അവരെ ഇടയൻ ചെമ്മരിയാടുകളെയും കോലാടുകളെയും തമ്മിൽ വേതിരിക്കുന്നതുപോലെ വേർതിരിച്ചു.
- 25:33 ചെമ്മരിയാടുകളെ തന്റെ വലത്തും കോലാടുകളെ ഇടത്തും നിർത്തും.
- 25:34 രാജാവു തന്റെ വലത്തുള്ളവരോടു അരുളിച്ചെയ്യും: എന്റെ പിതാവിനാൽ അനുഗ്രഹിക്കപ്പെട്ടവരെ, വരുവിൻ; ലോകസ്ഥാപനംമുതൽ നിങ്ങൾക്കായി ഒരുക്കിയിരിക്കുന്ന രാജ്യം അവകാശമാക്കിക്കൊൾവിൻ.
- 25:35 എനിക്കു വിശന്നു, നിങ്ങൾ ഭക്ഷിപ്പാൻ തന്നു; ദാഹിച്ചു, നിങ്ങൾ കുടിപ്പാൻ തന്നു; ഞാൻ അതിഥിയായിരുന്നു, നിങ്ങൾ എന്നെ ചേർത്തുകൊണ്ടു;
- 25:36 നഗ്നനായിരുന്നു നിങ്ങൾ എന്നെ ഉടുപ്പിച്ചു; രോഗിയായിരുന്നു, നിങ്ങൾ എന്നെ കാണാൻ വന്നു; തടവിൽ ആയിരുന്നു, നിങ്ങൾ എന്റെ അടുക്കൽ വന്നു.
- 25:37 അതിന്നു നീതിമാന്മാർ അവനോടു: കന്താവേ, ഞങ്ങൾ എപ്പോൾ നിന്നെ വിശന്നുകണ്ടിട്ടു ഭക്ഷിപ്പാൻ തരികയോ ദാഹിച്ചു കണ്ടിട്ടു കുടിപ്പാൻ തരികയോ ചെയ്തു?
- 25:38 ഞങ്ങൾ എപ്പോൾ നിന്നെ അതിഥിയായി കണ്ടിട്ടു ചേർത്തു കൊൾകയോ നഗ്നനായി കണ്ടിട്ടു ഉടുപ്പിക്കയോ ചെയ്തു?
- 25:39 നിന്നെ രോഗിയായിട്ടോ തടവിലോ എപ്പോൾ കണ്ടിട്ടു ഞങ്ങൾ നിന്റെ അടുക്കൽ വന്നു എന്നു ഉത്തരം പറയും.
- 25:40 രാജാവു അവരോടു: എന്റെ ഈ ഏറ്റവും ചെറിയ സഹോദരന്മാരിൽ ഒരുത്തന്നു നിങ്ങൾ ചെയ്തേടത്തോളം എല്ലാം എനിക്കു ചെയ്തു എന്നു ഞാൻ സത്യമായിട്ടു നിങ്ങളോടു പറയുന്നു എന്നു അരുളിച്ചെയ്യും.
- 25:41 പിന്നെ അവൻ ഇടത്തുള്ളവരോടു: ശപിക്കപ്പെട്ടവരെ, എന്നെ വിട്ടു പിശാചിന്നും അവന്റെ ദൂതന്മാക്കും ഒരുക്കിയിരിക്കുന്ന നിത്യാഗ്നിയിലേക്കു പോകുവിൻ.
- 25:42 എനിക്കു വിശന്നു, നിങ്ങൾ ഭക്ഷിപ്പാൻ തന്നില്ല; ദാഹിച്ചു, നിങ്ങൾ കുടിപ്പാൻ തന്നില്ല.

- 25:43 അതിമിറയായിരുന്നു, നിങ്ങൾ എന്നെ ചേർത്തുകൊണ്ടില്ല; നഗ്നനായിരുന്നു, നിങ്ങൾ എന്നെ ഉടുപ്പിച്ചില്ല; രോഗിയും തടവിലും ആയിരുന്നു, നിങ്ങൾ എന്നെ കാണാൻ വന്നില്ല എന്നു അരുളിച്ചെയ്യും.
- 25:44 അതിന്നു അവർ: കർത്താവേ, ഞങ്ങൾ നിന്നെ വിശക്കുന്നവനോ ദാഹിക്കുന്നവനോ അതിമിറയോ നഗ്നനോ രോഗിയോ തടവിലോ ആയി എപ്പോൾ കണ്ടു നിനക്കു ശുശ്രൂഷ ചെയ്യാതിരുന്നു എന്നു ഉത്തരം പറയും.
- 25:45 അവൻ അവരോടു ഈ ഏറ്റവും ചെറിയവരിൽ ഒരാളെന്നു നിങ്ങൾ ചെയ്യാത്തതോടത്തൊളമെല്ലാം എനിക്കു ആകുന്നു ചെയ്യാത്തതു എന്നു ഞാൻ സത്യമായിട്ടു നിങ്ങളോടു പറയുന്നു എന്നു ഉത്തരം അരുളും.
- 25:46 ഇവർ നിത്യദണ്ഡനത്തിലേക്കും നീതിമാന്മാർ നിത്യജീവങ്കലേക്കും പോകും.

അദ്ധ്യായം 26

- 26:1 ഈ വചനങ്ങൾ ഒക്കെയും പറഞ്ഞു തീർന്നശേഷം യാഹൂശൂഅ ശിഷ്യന്മാരോടു:
- 26:2 രണ്ടു ദിവസം കഴിഞ്ഞിട്ടു പെസഹ ആകുന്നു എന്നു നിങ്ങൾ അറിയുന്നുവല്ലോ; അന്നു മനുഷ്യപുത്രനെ ക്രൂശിപ്പാൻ ഏല്പിക്കും എന്നു പറഞ്ഞു.
- 26:3 അന്നു മഹാപുരോഹിതന്മാരും ജനത്തിന്റെ മൂപ്പന്മാരും കയ്യുപ്പാമഹാപുരോഹിതന്റെ മണ്ഡപത്തിൽ വന്നുകൂടി.
- 26:4 യാഹൂശൂഅയെ ഉപായത്താൽ പിടിച്ചു കൊല്ലുവാൻ ആലോചിച്ചു;
- 26:5 എങ്കിലും ജനത്തിൽ കലഹമുണ്ടാകാതിരിപ്പാൻ പെരുനാളിൽ അരുതു എന്നു പറഞ്ഞു.
- 26:6 യാഹൂശൂഅ ബെഥാനിയയിൽ കുഷ്ഠരോഗിയായിരുന്ന ശീമോന്റെ വീട്ടിൽ ഇരിക്കുമ്പോൾ
- 26:7 ഒരുസ്ത്രീ വിലയേറിയ പരിമളതൈലം നിറഞ്ഞ ഒരു വെങ്കൽഭരണി എടുത്തുംകൊണ്ടു യാഹൂശൂഅയുടെ അടുക്കെ വന്നു, യാഹൂശൂഅ പത്തിയിൽ ഇരിക്കുമ്പോൾ അതു യാഹൂശൂഅയുടെ തലയിൽ ഒഴിച്ചു.
- 26:8 ശിഷ്യന്മാർ അതുകണ്ടിട്ടു മുഷിഞ്ഞു: ഈ വെറുപ്പിലവു എന്തിന്നു?
- 26:9 ഇതു വളരെ വിലക്കു വിറ്റു ദരിദ്രർക്കു കൊടുക്കാമായിരുന്നുവല്ലോ എന്നു പറഞ്ഞു.

- 26:10 യാഹ്ശുശു അതു അറിഞ്ഞു അവരോടു: സ്ത്രീയെ അസഹ്യപ്പെടുത്തുന്നതു എന്തു? അവൾ എങ്കൽ നല്ല പ്രവൃത്തിയല്ലോ ചെയ്തു.
- 26:11 ദരിദ്രർ നിങ്ങൾക്കു എല്ലായ്പ്പോഴും അടുക്കെ ഉണ്ടു; ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു എല്ലായ്പ്പോഴും ഇല്ലതാനും.
- 26:12 അവൾ ഈ തൈലം എന്റെ ദേഹത്തിന്മേൽ ഒഴിച്ചതു എന്റെ ശവസംസ്കാരത്തിനായി ചെയ്തതാകുന്നു.
- 26:13 ലോകത്തിൽ എങ്ങും, ഈ സുവിശേഷം പ്രസംഗിക്കുന്നേടത്തെല്ലാം അവൾ ചെയ്തതും അവളുടെ ഓർമ്മയ്ക്കായി പ്രസ്താവിക്കും എന്നു സത്യമായിട്ടു നിങ്ങളോടു പറയുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു.
- 26:14 അന്നു പന്തിരുവരിൽ ഒരുത്തനായ യൂദാ ഈസ്ക്കര്യോത്താവും മഹാപുരോഹിതന്മാരുടെ അടുക്കൽ ചെന്നു:
- 26:15 നിങ്ങൾ എന്തു തരും? ഞാൻ യാഹ്ശുശുയെ കാണിച്ചു തരാം എന്നു പറഞ്ഞു: അവർ അവന്നു മൂപ്പതു വെള്ളിക്കാശു തൂക്കിക്കൊടുത്തു.
- 26:16 അന്നു മുതൽ യാഹ്ശുശുയെ കാണിച്ചുകൊടുപ്പാൻ അവൻ തക്കം അന്വേഷിച്ചു പോന്നു.
- 26:17 പുളിപ്പില്ലാത്ത അപ്പത്തിന്റെ ഒന്നാം നാളിൽ ശിഷ്യന്മാർ യാഹ്ശുശുയുടെ അടുക്കൽവന്നു: നീ പെസഹ കഴിപ്പാൻ ഞങ്ങൾ ഒരുക്കേണ്ടതു എവിടെ എന്നു ചോദിച്ചു.
- 26:18 അതിന്നു യാഹ്ശുശുശു പറഞ്ഞതു: നിങ്ങൾ നഗരത്തിൽ ഇന്നവന്റെ അടുക്കൽ ചെന്നു: എന്റെ സമയം അടുത്തിരിക്കുന്നു; ഞാൻ എന്റെ ശിഷ്യന്മാരുമായി നിന്റെ അടുക്കൽ പെസഹ കഴിക്കും എന്നു ഗൂരു പറയുന്നു എന്നു പറവിൻ.
- 26:19 ശിഷ്യന്മാർ യാഹ്ശുശുശു കല്പിച്ചതുപോലെ ചെയ്തു പെസഹ ഒരുക്കി.
- 26:20 സന്ധ്യയായപ്പോൾ യാഹ്ശുശുശു പന്ത്രണ്ടു ശിഷ്യന്മാരോടുകൂടെ പന്തിയിൽ ഇരുന്നു.
- 26:21 അവർ ഭക്ഷിക്കുമ്പോൾ യാഹ്ശുശുശു: നിങ്ങളിൽ ഒരുവൻ എന്നെ കാണിച്ചുകൊടുക്കും എന്നു ഞാൻ സത്യമായിട്ടു നിങ്ങളോടു പറയുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു.
- 26:22 അപ്പോൾ അവർ അത്യന്തം ദുഃഖിച്ചു: ഞാനോ, ഞാനോ, കത്താവേ, എന്നു ഒരോരുത്തൻ പറഞ്ഞുതുടങ്ങി.

- 26:23 യാഹ്ശുശു അ ഉത്തരം പറഞ്ഞതു: എന്നോടുകൂടെ കൈ താലത്തിൽ മൂക്കുന്നവൻ തന്നെ എന്നെ കാണിച്ചുകൊടുക്കും.
- 26:24 തന്നെക്കുറിച്ചു എഴുതിയിരിക്കുന്നതുപോലെ മനുഷ്യപുത്രൻ പോകുന്നു സത്യം; മനുഷ്യപുത്രനെ കാണിച്ചുകൊടുക്കുന്ന മനുഷ്യനോ ഹാ കഷ്ടം; ആ മനുഷ്യൻ ജനിക്കാതിരുന്നു എങ്കിൽ അവന്നു കൊള്ളായിരുന്നു.
- 26:25 എന്നാറെ യാഹ്ശുശുയെ കാണിച്ചുകൊടുക്കുന്ന യൂദാ: ഞാനോ റബ്ബി, എന്നു പറഞ്ഞതിന്നു: നീ തന്നെ എന്നു യാഹ്ശുശു പറഞ്ഞു.
- 26:26 അവർ ഭക്ഷിക്കുമ്പോൾ യാഹ്ശുശു അപ്പം എടുത്തു വാഴ്ത്തി നുറുക്കി ശിഷ്യന്മാർക്കു കൊടുത്തു: വാങ്ങി ഭക്ഷിപ്പിൻ; ഇതു എന്റെ ശരീരം എന്നു പറഞ്ഞു.
- 26:27 പിന്നെ പാനപാത്രം എടുത്തു സ്കോത്രം ചൊല്ലി അവർക്കു കൊടുത്തു: എല്ലാവരും ഇതിൽനിന്നു കുടിപ്പിൻ.
- 26:28 ഇതു അനേകർക്കുവേണ്ടി പാപമോചനത്തിനായി ചൊരിയുന്ന പുതിയനിയമത്തിനുള്ള എന്റെ രക്തം;
- 26:29 എന്റെ പിതാവിന്റെ രാജ്യത്തിൽ നിങ്ങളോടുകൂടെ പുതുതായി കുടിക്കുംനാൾവരെ ഞാൻ മുന്തിരിവള്ളിയുടെ ഈ അനുഭവത്തിൽനിന്നു ഇനി കുടിക്കയില്ല എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു.
- 26:30 പിന്നെ അവർ ഒരു സ്കോത്രഗീതം പാടിയശേഷം ഒലീവ്മലക്കു പുറപ്പെട്ടുപോയി.
- 26:31 യാഹ്ശുശു അവരോടു: ഈ രാത്രിയിൽ നിങ്ങൾ എല്ലാവരും എങ്കൽ ഇടറും; ഞാൻ ഇടയനെ വെട്ടും; കൂട്ടത്തിലെ ആടുകൾ ചിതറിപ്പോകും എന്നു എഴുതിയിരിക്കുന്നുവല്ലോ.
- 26:32 എന്നാൽ ഞാൻ ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റശേഷം നിങ്ങൾക്കു മുമ്പായി ഗലീലെയ്ക്കു പോകും.
- 26:33 അതിന്നു പത്രൊസ്; എല്ലാവരും നിങ്കൽ ഇടറിയാലും ഞാൻ ഒരുനാളും നിങ്കൽ ഇടറുകയില്ല എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു.
- 26:34 യാഹ്ശുശു അവനോടു: ഈ രാത്രിയിൽ കോഴികൂകുംമുമ്പെ നീ മൂന്നുവട്ടം എന്നെതള്ളിപ്പറയും എന്നു ഞാൻ സത്യമായിട്ടു നിന്നോടു പറയുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു.
- 26:35 നിന്നോടുകൂടെ മരിക്കേണ്ടിവന്നാലും ഞാൻ നിന്നെ തള്ളിപ്പറകയില്ല എന്നു പത്രൊസ് യാഹ്ശുശുയോടു പറഞ്ഞു; അതുപോലെ തന്നെ ശിഷ്യന്മാർ എല്ലാവരും പറഞ്ഞു.

- 26:36 അനന്തരം യാഹ്ശുശുഅ അവരുമായി ഗെത്ശെമന എന്ന തോട്ടത്തിൽ വന്നു ശിഷ്യന്മാരോടു: ഞാൻ അവിടെപോയി പ്രാത്ഥിച്ചു വരുവോളം ഇവിടെ ഇരിപ്പിൻ എന്നു പറഞ്ഞു,
- 26:37 പത്രൊസിനെയും സെബെദിപുത്രന്മാർ ഇരുവരെയും കൂട്ടിക്കൊണ്ടു ചെന്നു ദുഃഖിച്ചും വ്യകുലപ്പെട്ടും തുടങ്ങി:
- 26:38 എന്റെ ഉള്ളം മരണവേദനപോലെ അതിദുഃഖിതമായിരിക്കുന്നു; ഇവിടെ താമസിച്ചു എന്നോടുകൂടെ ഉണർന്നിരിപ്പിൻ എന്നു അവരോടു പറഞ്ഞു.
- 26:39 പിന്നെ യാഹ്ശുശുഅ അല്പം മുമ്പോട്ടുചെന്നു കവിണ്ണുവീണു: പിതാവേ, കഴിയും എങ്കിൽ ഈ പാനപാത്രം എങ്കൽനിന്നു നീങ്ങിപ്പോകേണമേ; എങ്കിലും ഞാൻ ഇങ്ങ്ക്വെംപോലെ അല്പ, നീ ഇങ്ങ്ക്വെംപോലെ ആകട്ടെ എന്നു പ്രാത്ഥിച്ചു.
- 26:40 പിന്നെ യാഹ്ശുശുഅ ശിഷ്യന്മാരുടെ അടുക്കൽ വന്നു, അവർ ഉറങ്ങുന്നതു കണ്ടു, പത്രൊസിനോടു: എന്നോടുകൂടെ ഒരുനാഴിക പോലും ഉണർന്നിരിപ്പാൻ നിങ്ങൾക്കു കഴിഞ്ഞില്ലയോ?
- 26:41 പരീക്ഷയിൽ അകപ്പെടാതിരിപ്പാൻ ഉണർന്നിരുന്നു പ്രാത്ഥിപ്പിൻ; ആത്മാവു ഒരുക്കമുള്ളതു, ജഡമോ ബലഹീനമത്രേ എന്നു പറഞ്ഞു.
- 26:42 രണ്ടാമതും പോയി: പിതാവേ, ഞാൻ കൂടിക്കാതെ അതു നീങ്ങിക്കൂടാ എങ്കിൽ, നിന്റെ ഇഷ്ടം ആകട്ടെ എന്നു പ്രാർത്ഥിച്ചു.
- 26:43 അനന്തരം യാഹ്ശുശുഅ വന്നു, അവർ കണ്ണിന്നു ഭാരം ഏറുകയാൽ പിന്നെയും ഉറങ്ങുന്നതു കണ്ടു.
- 26:44 അവരെ വിട്ടു മൂന്നാമതും പോയി ആ വചനം തന്നെ ചൊല്ലി പ്രാത്ഥിച്ചു.
- 26:45 പിന്നെ ശിഷ്യന്മാരുടെ അടുക്കൽ വന്നു: ഇനി ഉറങ്ങി ആശ്വസിച്ചുകൊൾവിൻ; നാഴിക അടുത്തു; മനുഷ്യപുത്രൻ പാപികളുടെ കയ്യിൽ ഏല്പിക്കപ്പെടുന്നു;
- 26:46 എഴുന്നേല്പിൽ, നാം പോക; ഇതാ, എന്നെ കാണിച്ചുകൊടുക്കുന്നവൻ അടുത്തിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു.
- 26:47 യാഹ്ശുശുഅ സംസാരിക്കുമ്പോൾ തന്നെ പന്തിരുവരിൽ ഒരുത്തനായ യൂദയും അവനോടുകൂടെ മഹാപുരോഹിതാവും ജനത്തിന്റെ മൂപ്പന്മാരും അയച്ച വലിയോരു പുരുഷാരവും വാളും വടികളുമായി വന്നു.
- 26:48 യാഹ്ശുശുഅയെ കാണിച്ചുകൊടുക്കുന്നവൻ: ഞാൻ ഏവനെ ചുംബിക്കുമോ അവൻ തന്നെ ആകുന്നു; അവനെ പിടിച്ചുകൊൾവിൻ എന്നു അവർക്കു ഒരു അടയാളം കൊടുത്തിരുന്നു.

- 26:49 ഉടനെ അവൻ യാഹ്ശുശായുടെ അടുക്കൽ വന്നു: റബീ, വന്ദനം എന്നു പറഞ്ഞു യാഹ്ശുശായെ ചുംബിച്ചു.
- 26:50 യാഹ്ശുശ അവനോടു: സ്നേഹിതാ, നീ വന്ന കാര്യം എന്തു എന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ അവർ അടുത്തു യാഹ്ശുശായുടെമേൽ കൈവെച്ചു യാഹ്ശുശായെ പിടിച്ചു.
- 26:51 അപ്പോൾ യാഹ്ശുശായോടുകൂടെയുള്ളവരിൽ ഒരുവൻ കൈ നീട്ടി വാൾ ഉറരി, മഹാപുരോഹിതന്റെ ദാസനെവെട്ടി അവന്റെ കാതു അറുത്തു.
- 26:52 യാഹ്ശുശ അവനോടു: വാൾ ഉറയിൽ ഇടുക; വാൾ എടുക്കുന്നവർ ഒക്കെയും വാളാൽ നശിച്ചുപോകും.
- 26:53 എന്റെ പിതാവിനോടു ഇപ്പോൾ തന്നെ പന്ത്രണ്ടു ലെഗ്യോനിലും അധികം ദൂതന്മാരെ എന്റെ അരികെ നിറുത്തേണ്ടതിന്നു എനിക്കു അപേക്ഷിച്ചുകൂടാ എന്നു തോന്നുന്നുവോ?
- 26:54 എന്നാൽ ഇങ്ങനെ സംഭവിക്കേണം എന്നുള്ള തിരുവെഴുത്തുകൾക്കു എങ്ങനെ നിവൃത്തിവരും എന്നു പറഞ്ഞു.
- 26:55 ആ നാഴികയിൽ യാഹ്ശുശ പുരുഷാരത്തോടു: ഒരു കള്ളന്റെ നേരെ എന്നപോലെ നിങ്ങൾ എന്നെ പിടിപ്പാൻ വാളും വടിയുമായി വന്നിരിക്കുന്നു; ഞാൻ ദിവസേന ഉപദേശിച്ചു കൊണ്ടു ദേവാലയത്തിൽ ഇരുന്നിട്ടും നിങ്ങൾ എന്നെ പിടിച്ചില്ല.
- 26:56 എന്നാൽ ഇതു ഒക്കെയും പ്രവാചകന്മാരുടെ എഴുത്തുകൾ നിവൃത്തിയാകേണ്ടതിന്നു സംഭവിച്ചു എന്നു പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ ശിഷ്യന്മാർ എല്ലാവരും യാഹ്ശുശായെ വിട്ടു ഓടിപ്പോയി.
- 26:57 യാഹ്ശുശായെ പിടിച്ചവരോ മഹാപുരോഹിതനായ കയ്യഫായുടെ അടുക്കൽ ശാസ്ത്രിമാരും മൂപ്പന്മാരും ഒന്നിച്ചുകൂടിയിരുന്നേടത്തു യാഹ്ശുശായെ കെണ്ടുപോയി.
- 26:58 എന്നാൽ പത്രോസ് ദൂരവെ മഹാപുരോഹിതന്റെ അരമനയോളം പിൻചെന്നു, അകത്തുകടന്നു അവസാനം കാഞ്ചാൻ സേവകന്മാരോടുകൂടി ഇരുന്നു.
- 26:59 മഹാപുരോഹിതന്മാരും ന്യായാധിപസംഘം ഒക്കെയും യാഹ്ശുശായെ കൊല്ലേണ്ടതിന്നു യാഹ്ശുശായുടെ നേരെ കള്ളസാക്ഷ്യം അന്വേഷിച്ചു;
- 26:60 കള്ളസാക്ഷികൾ പലരും വന്നിട്ടും പറ്റിയില്ല.
- 26:61 ഒടുവിൽ രണ്ടുപേർ വന്നു: ദൈവമന്ദിരം പൊളിച്ചു മൂന്നു ദിവസംകൊണ്ടു വീണ്ടും പണിവാൻ എനിക്കു കഴിയും എന്നു ഇവൻ പറഞ്ഞു എന്നു ബോധിപ്പിച്ചു.

- 26:62 മഹാപുരോഹിതൻ എഴുന്നേറ്റു യാഹ്ശുശുഅയോടു: നീ ഒരു ഉത്തരവും പറയുന്നില്ലയോ? ഇവർ നിന്റെ നേരെ സാക്ഷ്യം പറയുന്നതു എന്തു എന്നു ചോദിച്ചു.
- 26:63 യാഹ്ശുശുഅയോ മിണ്ടാതിരുന്നു. മഹാപുരോഹിതൻ പിന്നെയും യാഹ്ശുശുഅയോടു: നീ ദൈവപുത്രനായ മശിഹ തന്നെയോ? പറക എന്നു ഞാൻ ജീവനുള്ള ദൈവത്തെക്കൊണ്ടു ആണയിട്ടു ചോദിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു.
- 26:64 യാഹ്ശുശുഅ അവനോടു: നീ പറഞ്ഞുപോലെ തന്നെ; ഇനി മനുഷ്യപുത്രൻ സർവ്വശക്തന്റെ വലത്തുഭാഗത്തു ഇരിക്കുന്നതും ആകാശമേഘങ്ങളെ വാഹനമാക്കി വരുന്നതും നിങ്ങൾ കാണും എന്നു ഞാൻ പറയുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു.
- 26:65 ഉടനെ മഹാപുരോഹിതൻ വസ്ത്രംകീറി: ഇവൻ ദൈവദൂഷണം പറഞ്ഞു; ഇനി സാക്ഷികളെക്കൊണ്ടു നമുക്കു എന്തു ആവശ്യം? നിങ്ങൾ ഇപ്പോൾ ദൈവദൂഷണം കേട്ടുവല്ലോ;
- 26:66 നിങ്ങൾക്കു എന്തു തോന്നുന്നു എന്നു ചോദിച്ചതിന്നു: അവൻ മരണയോഗ്യൻ എന്നു അവർ ഉത്തരം പറഞ്ഞു.
- 26:67 അപ്പോൾ അവർ യാഹ്ശുശുഅയുടെ മുഖത്തു തുപ്പി, യാഹ്ശുശുഅയെ മുഷ്ടിചുരുട്ടി കുത്തി, ചിലർ യാഹ്ശുശുഅയുടെ കന്നത്തടിച്ചു:
- 26:68 ഹേ, മശിഹയേ, നിന്നെ തല്ലിയതു ആർ എന്നു ഞങ്ങളോടു പ്രവചിക്ക എന്നു പറഞ്ഞു.
- 26:69 എന്നാൽ പത്രോസ് പുറത്തു നടമുറ്റത്തു ഇരുന്നു. അവന്റെ അടുക്കൽ ഒരു വേലക്കാരത്തി വന്നു: നീയും ഗലീലക്കാരനായ യാഹ്ശുശുഅയോടുകൂടെ ആയിരുന്നുവല്ലോ എന്നു പറഞ്ഞു.
- 26:70 അതിന്നു അവൻ: നീ പറയുന്നതു എനിക്കു തിരിയുന്നില്ല എന്നു എല്ലാവരും കേൾക്കെ തള്ളിപ്പറഞ്ഞു.
- 26:71 പിന്നെ അവൻ പടിപ്പുരയിലേക്കു പുറപ്പെടുമ്പോൾ മറ്റൊരുത്തി അവനെ കണ്ടു അവിടെയുള്ളവരോടു: ഇവനും നസറയനായ യാഹ്ശുശുഅയോടുകൂടെയായിരുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു.
- 26:72 ആ മനുഷ്യനെ ഞാൻ അറിയുന്നില്ല എന്നു അവൻ രണ്ടാമതും ആണയോടെ തള്ളിപ്പറഞ്ഞു.

- 26:73 അല്പനേരം കഴിഞ്ഞിട്ടു അവിടെ നിന്നവർ അടുത്തുവന്നു പത്രോസിനോടു: നീയും അവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഉള്ളവൻ സത്യം; നിന്റെ ഉച്ചാരണവും നിന്നെ വെളിവാക്കുന്നുവല്ലോ എന്നു പറഞ്ഞു.
- 26:74 അപ്പോൾ അവൻ: ആ മനുഷ്യനെ ഞാൻ അറിയുന്നില്ല എന്നു പ്രാകുവാനും ആണയിടുവാനും തുടങ്ങി; ഉടനെ കോഴികൂകി.
- 26:75 എന്നാറെ: കോഴികൂകുമ്പ്പോൾ നീ മൂന്നുവട്ടം എന്നെ തളളി പ്പറയും എന്നു യാഹൂശുഅ പറഞ്ഞവാക്കു പത്രോസ് ഓർത്തു പുറത്തുപോയി അതിദുഃഖത്തോടെ കരഞ്ഞു.

അദ്ധ്യായം 27

- 27:1 പുലച്ചെക്കു മഹാപുരോഹിതന്മാരും ജനത്തിന്റെ മൂപ്പന്മാരും എല്ലാം യാഹൂശുഅയെ കൊല്ലുവാൻ കൂടിവിചാരിച്ചു,
- 27:2 യാഹൂശുഅയെ ബന്ധിച്ചുകൊണ്ടുപോയി നാടുവാഴിയായ പീലാത്തൊസിനെ ഏല്പിച്ചു.
- 27:3 യാഹൂശുഅയെ ശിക്ഷക്കു വിധിച്ചു എന്നു യാഹൂശുഅയെ കാണിച്ചുകൊടുത്ത യൂദാ കണ്ടു അനുതപിച്ചു, ആ മൂപ്പതു വെള്ളിക്കാൾ മഹാപുരോഹിതന്മാരുടെയും മൂപ്പന്മാരുടെയും അടുക്കൽ മടക്കി കൊണ്ടുവന്നു:
- 27:4 ഞാൻ കുറ്റമില്ലാത്ത രക്തത്തെ കാണിച്ചുകൊടുത്തതിനാൽ പാപം ചെയ്തൂ എന്നു പറഞ്ഞു. അതു ഞങ്ങൾക്കു എന്തു? നീ തന്നെ നോക്കിക്കൊൾക എന്നു അവർ പറഞ്ഞു.
- 27:5 അവൻ ആ വെള്ളിക്കാൾ മന്ദിരത്തിൽ എറിഞ്ഞു ചെന്നു കെട്ടിത്തൂങ്ങു ചത്തുകൊണ്ടു.
- 27:6 മഹാപുരോഹിതന്മാർ ആ വെള്ളിക്കാൾ എടുത്തു: ഇതു രക്തവിലയാകയാൽ ശ്രീഭണ്ഡാരത്തിൽ ഇടുന്നതു വിഹിതമല്ല എന്നു പറഞ്ഞു കൂടി ആലോചിച്ചു,
- 27:7 പരദേശികളെ കൂഴിച്ചിടുവാൻ അതുകൊണ്ടു കുശവന്റെ നിലം വാങ്ങി.
- 27:8 ആകയാൽ ആ നിലത്തിന്നു ഇന്നുവരെ രക്തനിലം എന്നു പേർ പറയുന്നു.
- 27:9 “ യിസ്രായേൽ മക്കൾ വിലമതിച്ചവന്റെ വിലയായ മൂപ്പതു വെള്ളിക്കാശു അവർ എടുത്തു,

27:10 കത്താവു എന്നോടു അരുളിച്ചെയ്തതുപോലെ കുശവന്റെ നിലത്തിന്നു വേണ്ടി കൊടുത്തു.”

എന്നു യിരെമ്യാപ്രവാചകൻ മുഖാന്തരം അരുളിച്ചെയ്തതിന്നു അന്നു നിവൃത്തി വന്നു.

27:11 എന്നാൽ യാഹ്ശുശു നാടുവാഴിയുടെ മുമ്പാകെ നിന്നു; നീ യെഹൂദന്മാരുടെ രാജാവോ എന്നു നാടുവാഴി ചോദിച്ചു; നീ പറഞ്ഞുപോലെ തന്നെ എന്നു യാഹ്ശുശു അവനോടു പറഞ്ഞു.

27:12 മഹാപുരോഹിതന്മാരും മൂപ്പന്മാരും കുറ്റം ചുമത്തുകയിൽ യാഹ്ശുശു ഒന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞില്ല.

27:13 പീലാത്തോസ് യാഹ്ശുശുയോടു: ഇവർ നിന്റെ നേരെ എന്തെല്ലാം സാക്ഷ്യം പറയുന്നു എന്നു കേൾക്കുന്നില്ലയോ എന്നു ചോദിച്ചു.

27:14 യാഹ്ശുശു ഒരുവാക്കിന്നും ഉത്തരം പറയാതെ നാടുവാഴി അത്യന്തം ആശ്ചര്യപ്പെട്ടു.

27:15 എന്നാൽ ഉത്സവസമയത്തു പുരുഷാരം ഇണിക്കുന്ന ഒരു തടവുകാരനെ നാടുവാഴി വിട്ടയക്ക പതിവായിരുന്നു.

27:16 അന്ന് ബറബ്ബാസ് എന്ന ശ്രുതിപ്പെട്ടോരു തടവുകാരൻ ഉണ്ടായിരുന്നു.

27:17 അവർ കൂടിവന്നപ്പോൾ പീലാത്തോസ് അവരോടു ബറബ്ബാസിനെയോ, മശിഹ എന്നു പറയുന്ന യാഹ്ശുശുയെയോ, നിങ്ങൾക്കു വിട്ടുതരേണം എന്നു ചോദിച്ചു.

27:18 അവർ അസൂയകൊണ്ടാകുന്നു യാഹ്ശുശുയെ ഏല്പിച്ചതു എന്നു അവൻ ഗ്രഹിച്ചിരുന്നു.

27:19 അവൻ ന്യായാസനത്തിൽ ഇരിക്കുമ്പോൾ അവന്റെ ഭായ് ആളയച്ചു: ആ നീതിമാന്റെ കയ്യിൽ ഇടപെടരുതു; അവൻ നിമിത്തം ഞാൻ ഇന്നു സ്വപ്നത്തിൽ വളരെ കഷ്ടം സഹിച്ചു എന്നു പറയിച്ചു.

27:20 എന്നാൽ ബറബ്ബാസിനെ ചോദിപ്പാനും യാഹ്ശുശുയെ നശിപ്പിപ്പാനും മഹാപുരോഹിതന്മാരും മൂപ്പന്മാരും പുരുഷാരത്തെ സമ്മതിപ്പിച്ചു.

27:21 നാടുവാഴി അവരോടു: ഈ ഇരുവരിൽ ഏവനെ വിട്ടുതരേണമെന്നു നിങ്ങൾ ഇച്ഛിക്കുന്നു എന്നു ചോദിച്ചതിന്നു ബറബ്ബാസിനെ എന്നു അവർ പറഞ്ഞു.

27:22 പീലാത്തോസ് അവരോടു: എന്നാൽ മശിഹ എന്ന യാഹ്ശുശുയെ എന്തുചെയ്യേണ്ടു എന്നു ചോദിച്ചതിന്നു: അവനെ ക്രൂശിക്കേണം എന്നു എല്ലാവരും പറഞ്ഞു.

- 27:23 യാഹ്ശുശുഅ ചെയ്ത ദോഷം എന്തു എന്നു അവൻ ചോദിച്ചു. അവനെ ക്രൂശിക്കേണം എന്നു അവർ ഏറ്റവും നിലവിളിച്ചു പറഞ്ഞു.
- 27:24 ആരവാരം അധികമാകുന്നതല്ലാതെ ഒന്നും സാധിക്കുന്നില്ല എന്നു പിലാത്തൊസ് കണ്ടിട്ടു വെള്ളം എടുത്തു പുരുഷാരം കാൺകെ കൈ കഴുകി: ഈ നീതിമാന്റെ രക്തത്തിൽ എനിക്കു കുറ്റം ഇല്ല; നിങ്ങൾ തന്നെ നോക്കിക്കൊൾവിൻ എന്നു പറഞ്ഞു.
- 27:25 അവന്റെ രക്തം ഞങ്ങളുടെ മേലും ഞങ്ങളുടെ മക്കളുടെ മേലും വരട്ടെ എന്നു ജനം ഒക്കെയും ഉത്തരം പറഞ്ഞു.
- 27:26 അങ്ങനെ അവൻ ബറബ്ബാസിനെ അവക്കു വിട്ടുകൊടുത്തു, യാഹ്ശുശുഅയെ ചുമട്ടികൊണ്ടിപ്പിച്ചു ക്രൂശിക്കേണ്ടതിന്നു ഏല്പിച്ചു.
- 27:27 അനന്തരം നാടുവാഴിയുടെ പടയാളികൾ യാഹ്ശുശുഅയെ ആസ്ഥാനത്തിലേക്കു കൊണ്ടുപോയി പട്ടാളത്തെ എല്ലാം യാഹ്ശുശുഅയുടെ നേരെ വരുത്തി,
- 27:28 യാഹ്ശുശുഅയുടെ വസ്ത്രം അഴിച്ചു ഒരു ചുവന്ന മേലങ്കി ധരിപ്പിച്ചു.
- 27:29 മുളളുകൊണ്ടു ഒരു കിരീടം മെടഞ്ഞു യാഹ്ശുശുഅയുടെ തലയിൽ വെച്ചു, വലങ്കയ്യിൽ ഒരു കോലും കൊടുത്തു അവന്റെ മുമ്പിൽ മുട്ടുകുത്തി: യെഹൂദന്മാരുടെ രാജാവേ, ജയജയ എന്നു പരിഹസിച്ചു പറഞ്ഞു.
- 27:30 പിന്നെ യാഹ്ശുശുഅയുടെമേൽ തൂപ്പി, കോൽ എടുത്തു യാഹ്ശുശുഅയുടെ തലയിൽ അടിച്ചു.
- 27:31 യാഹ്ശുശുഅയെ പരിഹസിച്ചു തീന്പ്പോൾ മേലങ്കി നീക്കി യാഹ്ശുശുഅയുടെ സ്വന്തവസ്ത്രം ധരിപ്പിച്ചു, ക്രൂശിപ്പാൻ കൊണ്ടുപോയി.
- 27:32 അവർ പോകുമ്പോൾ ശീമോൻ എന്നു പേരുള്ള കുറേനക്കാരനെ കണ്ടു, യാഹ്ശുശുഅയുടെ ക്രൂശ് ചുമപ്പാൻ നിബ്ബന്ധിച്ചു.
- 27:33 തലയോടീടം എന്നത്മുള്ള ഗോല്ഗോഥാ എന്ന സ്ഥലത്തു എത്തിയപ്പോൾ
- 27:34 യാഹ്ശുശുഅക്കു കൈപ്പു കലക്കിയ കാടി കുടിപ്പാൻ കൊടുത്തു; അതു രുചിനോക്കിയാറെ യാഹ്ശുശുഅക്കു കുടിപ്പാൻ മനസ്സായില്ല.
- 27:35 യാഹ്ശുശുഅയെ ക്രൂശിൽ തറച്ചശേഷം അവർ ചീട്ടിട്ടു യാഹ്ശുശുഅയുടെ വസ്ത്രം പകുത്തെടുത്തു,
- 27:36 അവിടെ ഇരുന്നുകൊണ്ടു യാഹ്ശുശുഅയെ കാത്തു.

27:37 യെഹൂദന്മാരുടെ രാജാവായ യാഹ്ശുശ എന്നു യാഹ്ശുശയുടെ കുറ്റസംഗതി എഴുതി യാഹ്ശുശയുടെ തലക്കുമീതെ വെച്ചു.

27:38 വലത്തും ഇടത്തുമായി രണ്ടു കള്ളന്മാരെയും അവനോടുകൂടെ ക്രൂശിച്ചു.

27:39 കടന്നുപോകുന്നവർ തല കുലുക്കി യാഹ്ശുശയെ ദുഷിച്ചു:

27:40 മന്ദിരം പൊളിച്ചു മൂന്നുനാൾകൊണ്ടു പണിയുന്നവനേ, നിന്നെത്തന്നെ രക്ഷിക്ക; ദൈവപുത്രൻ എങ്കിൽ ക്രൂശിൽനിന്നു ഇറങ്ങിവാ എന്നു പറഞ്ഞു.

27:41 അങ്ങനെ തന്നെ മഹാപുരോഹിതന്മാരും ശാസ്ത്രിന്മാരും മൂപ്പന്മാരും പരിഹസിച്ചു:

27:42 ഇവൻ മറ്റുള്ളവരെ രക്ഷിച്ചു, തന്നെത്താൻ രക്ഷിപ്പാൻ കഴികയില്ല; അവൻ യിസ്രായേലിന്റെ രാജാവു ആകുന്നു എങ്കിൽ ഇപ്പോൾ ക്രൂശിൽനിന്നു ഇറങ്ങിവരട്ടെ; എന്നാൽ ഞങ്ങൾ അവനിൽ വിശ്വസിക്കും.

27:43 അവൻ ദൈവത്തിൽ ആശ്രയിക്കുന്നു; ദൈവത്തിന്നു ഇവനിൽ പ്രസാദമുണ്ടെങ്കിൽ ഇപ്പോൾ വിടുവിക്കട്ടെ; ഞാൻ ദൈവപുത്രൻ എന്നു അവൻ പറഞ്ഞുവല്ലോ എന്നുപറഞ്ഞു.

27:44 അങ്ങനെ തന്നെ യാഹ്ശുശയോടുകൂടെ ക്രൂശിച്ചിരുന്ന കള്ളന്മാരും അവനെ നിന്ദിച്ചു.

27:45 ആറാംമണി നേരംമുതൽ ഒമ്പതാംമണി നേരംവരെ ദേശത്തു എല്ലാം ഇരുട്ടുണ്ടായി.

27:46 ഏകദേശം ഒമ്പതാംമണി നേരത്തു യാഹ്ശുശ: ഏലീ, ഏലീ, ലമ്മാശബക്ലാനി എന്നു ഉറക്കെ നിലവിളിച്ചു; എന്റെ ദൈവമേ, എന്റെ ദൈവമേ, നീ എന്നെ കൈവിട്ടതു എന്തു എന്നതാമ്.

27:47 അവിടെ നിന്നിരുന്നവരിൽ ചിലർ അതുകേട്ടിട്ടു: അവൻ ഏലിയാവെ വിളിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു.

27:48 ഉടനെ അവരിൽ ഒരുത്തൻ ഓടി ഒരു സ്പോങ്ങ് എടുത്തു പുളിച്ച കാടി നിറച്ചു ഓടത്തണ്ടിമേൽ ആക്കി യാഹ്ശുശയ്ക്കു കുടിപ്പാൻ കൊടുത്തു.

27:49 ശേഷമുള്ളവർ: നിലക്ക; ഏലിയാവു അവനെ രക്ഷിപ്പാൻ വരുമോ എന്നു നോക്കാം എന്നു പറഞ്ഞു.

27:50 യാഹ്ശുശ പിന്നെയും ഉറക്കെ നിലവിളിച്ചു പ്രാണനെവിട്ടു.

27:51 അപ്പോൾ മന്ദിരത്തിലെ തിരശ്ശീല മേൽതൊട്ടു അടിയോളം രണ്ടായി ചീന്തിപ്പോയി;

- 27:52 ഭൂമികുലുങ്ങി, പാറകൾ പിളർന്നു, കല്ലറകൾ തുറന്നു, നിദ്ര പ്രാപിച്ച വിശുദ്ധന്മാരുടെ ശരീരങ്ങൾ പലതും ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റു
- 27:53 യാഹ്ശുശുഅയുടെ പുനരുത്ഥാനത്തിന്റെ ശേഷം കല്ലറകളെ വിട്ടു, വിശുദ്ധനഗരത്തിൽ ചെന്നു പലക്കും പ്രത്യക്ഷമായി.
- 27:54 ശതാധിപനും അവനോടുകൂടെ യാഹ്ശുശുഅയെ കാത്തുനിന്നവരും ഭൂകമ്പം മുതലായി സംഭവിച്ചതു കണ്ടിട്ടു: യാഹ്ശുശുഅ ദൈവപുത്രൻ ആയിരുന്നു സത്യം എന്നു പറഞ്ഞു ഏറ്റവും ഭയപ്പെട്ടു.
- 27:55 ഗലീലയിൽനിന്നു യാഹ്ശുശുഅയെ ശുശ്രൂഷിച്ചുകൊണ്ടു അനുഗമിച്ചുവന്ന പല സ്ത്രീകളും ദൂരത്തുനിന്നു നോക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു.
- 27:56 അവരിൽ മഗ്ദലക്കാരത്തി മറിയയും യാക്കോബിന്റെയും യോസെയുടെയും അമ്മയായ മറിയയും സെബദിപുത്രന്മാരുടെ അമ്മയും ഉണ്ടായിരുന്നു.
- 27:57 സന്ധ്യയായപ്പോൾ അരിമഥ്യക്കാരനായ യോസേഫ് എന്ന ധനവാൻ താനും യാഹ്ശുശുഅയുടെ ശിഷ്യനായിരിക്കയാൽ വന്നു,
- 27:58 പിലാത്തൊസിന്റെ അടുക്കൽ ചെന്നു യാഹ്ശുശുഅയുടെ ശരീരം ചോദിച്ചു; പിലാത്തൊസ് അതു ഏല്പിച്ചുകൊടുപ്പാൻ കല്പിച്ചു.
- 27:59 യോസേഫ് ശരീരം എടുത്തു നിമ്നഗലീലയിൽ പൊതിഞ്ഞു,
- 27:60 താൻ പാറയിൽ വെട്ടിച്ചിരുന്ന തന്റെ പുതിയ കല്ലറയിൽ വെച്ചു കല്ലറയുടെ വാതിൽക്കൽ ഒരു വലിയകല്ലു ഉരുട്ടി വെച്ചിട്ടുപോയി.
- 27:61 കല്ലറക്കു എതിരെ മഗ്ദലക്കാരത്തി മറിയയും മറ്റെ മറിയയും ഇരുന്നിരുന്നു.
- 27:62 ഒരുക്കനാളിന്റെ പിറ്റേ ദിവസം മഹാപുരോഹിതന്മാരും പരീശന്മാരും പിലാത്തൊസിന്റെ അടുക്കൽ ചെന്നു കൂടി:
- 27:63 യജമാനനേ, ഈ ചതിയൻ ജീവനോടിരിക്കുമ്പോൾ: മൂന്നു നാൾ കഴിഞ്ഞിട്ടു ഞാൻ ഉയിർത്തെഴുന്നേൽക്കും എന്നു പറഞ്ഞപ്രകാരം ഞങ്ങൾക്കു ഓമ് വന്നു.
- 27:64 അതുകൊണ്ടു അവന്റെ ശിഷ്യന്മാർ ചെന്നു മോഷ്ടിച്ചിട്ടു, അവൻ മരിച്ചവരുടെ ഇടയിൽനിന്നു ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റു എന്നു ജനത്തോടു പറകയും ഒടുവിലത്തെ ചതിവു മുമ്പിലത്തേതിലും വിഷമമായിത്തീരുകയും ചെയ്യാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു മൂന്നാംനാൾ വരെ കല്ലറ ഉറപ്പാക്കുവാൻ കല്പിക്ക എന്നു പറഞ്ഞു.
- 27:65 പിലാത്തൊസ് അവരോടു: കാവൽക്കൂട്ടത്തെ തരാം; പോയി നിങ്ങളാൽ ആകുമെന്നടത്തോളം ഉറപ്പു വരുത്തുവിൻ എന്നു പറഞ്ഞു.

27:66 അവർ ചെന്നു കല്പിന്നു മുദ്രവെച്ചു കാവൽക്കൂട്ടത്തെ നിറുത്തി കല്ലറ ഉറപ്പാക്കി.

അദ്ധ്യായം 28

- 28:1 ശബത്ത് കഴിഞ്ഞു ആഴ്ചവട്ടത്തിന്റെ ഒന്നാം ദിവസം വെളുക്കുമ്പോൾ മഗ്ദലക്കാരത്തി മറിയയും മറ്റെ മറിയയും കല്ലറ കാണാൻ ചെന്നു.
- 28:2 പെട്ടെന്നു വലിയോരു ഭൂകമ്പം ഉണ്ടായി; കത്താവിന്റെദൂതൻ സ്വപ്നത്തിൽനിന്നു ഇറങ്ങിവന്നു, കല്ലു ഉരുട്ടിനീക്കി അതിന്മേൽ ഇരുന്നിരുന്നു.
- 28:3 അവന്റെ രൂപം മിന്നലിന്നു ഒത്തതും അവന്റെ ഉടുപ്പു ഹിമംപോലെ വെളുത്തതും ആയിരുന്നു.
- 28:4 കാവൽക്കാർ അവനെ കണ്ടു പേടിച്ചു വിരച്ചു മരിച്ചവരെപ്പോലെ ആയി.
- 28:5 ദൂതൻ സ്ത്രീയോടു: ഭയപ്പെടേണ്ടാ; ക്രൂശിക്കപ്പെട്ട യാഹൂശുസായെ നിങ്ങൾ അന്വേഷിക്കുന്നു എന്നു ഞാൻ അറിയുന്നു;
- 28:6 യാഹൂശുസ ഇവിടെ ഇല്ല; താൻ പറഞ്ഞതുപോലെ ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റു; അവൻ കിടന്ന സ്ഥലം വന്നുകാണിൻ.
- 28:7 യാഹൂശുസ മരിച്ചവരുടെ ഇടയിൽനിന്നു ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റു എന്നു വേഗം ചെന്നു യാഹൂശുസയുടെ ശിഷ്യന്മാരോടു പറവിൻ; യാഹൂശുസ നിങ്ങൾക്കു മുമ്പെ ഗലീലെയ്ക്കു പോകുന്നു; അവിടെ നിങ്ങൾ അവനെകാണും; ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറഞ്ഞിരക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു.
- 28:8 അങ്ങനെ അവർ വേഗത്തിൽ ഭയത്തോടും മഹാസന്തോഷത്തോടും കൂടി കല്ലറ വിട്ടു യാഹൂശുസയുടെ ശിഷ്യന്മാരോടു അറിയിപ്പാൻ ഓടിപ്പോയി.
- 28:9 എന്നാൽ യാഹൂശുസ അവരെ എതിരേറ്റു: നിങ്ങൾക്കു വന്ദനം എന്നു പറഞ്ഞു; അവർ അടുത്തുചെന്നു യാഹൂശുസയുടെ കാൽ പിടിച്ചു യാഹൂശുസയെ നമസ്കരിച്ചു.
- 28:10 യാഹൂശുസ അവരോടു: ഭയപ്പെടേണ്ടാ; നിങ്ങൾ പോയി എന്റെ സഹോദരന്മാരോടു ഗലീലെയ്ക്കു പോകുവാൻ പറവിൻ; അവിടെ അവർ എന്നെ കാണും എന്നു പറഞ്ഞു.
- 28:11 അവർ പോകുമ്പോൾ കാവൽക്കൂട്ടത്തിൽ ചിലർ നഗരത്തിൽ ചെന്നു സംഭവിച്ചതു എല്ലാം മഹാപുരോഹിതന്മാരോടു അറിയിച്ചു.

28:12 അവർ ഒന്നിച്ചുകൂടി മൂപ്പന്മാരുമായി ആലോചനകഴിച്ചിട്ടു പടയാളികൾക്കു വേണ്ടുവോളം പണം കൊടുത്തു:

28:13 യാഹ്ശുശുയുടെ ശിഷ്യന്മാർ രാത്രിയിൽ വന്നു ഞങ്ങൾ ഉറങ്ങുമ്പോൾ അവനെ കട്ടുകൊണ്ടുപോയി എന്നു പറവിൻ.

28:14 വസ്തുത നാടുവാഴിയുടെ സന്നിധാനത്തിൽ എത്തി എങ്കിലോ ഞങ്ങൾ അവനെ സമ്മതിപ്പിച്ചു നിങ്ങളെ നിദ്രരാക്കികൊള്ളാം എന്നു പറഞ്ഞു.

28:15 അവർ പണം വാങ്ങി ഉപദേശപ്രകാരം ചെയ്തു; ഈ കഥ ഇന്നുവരെ യെഹൂദന്മാരുടെ ഇടയിൽ പരക്കെ നടപ്പിലായിരിക്കുന്നു.

28:16 എന്നാൽ പതിനൊന്നു ശിഷ്യന്മാർ ഗലീലയിൽ യാഹ്ശുശു അവരോടു കല്പിച്ചിരുന്ന മലക്കു പോയി.

28:17 യാഹ്ശുശുയെ കണ്ടപ്പോൾ അവർ നമസ്കരിച്ചു; ചിലരോ സംശയിച്ചു.

28:18 യാഹ്ശുശു അടുത്തുചെന്നു: സ്വർത്തിലും ഭൂമിയിലും സകല അധികാരവും എനിക്കു നൽകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

28:19 ആകയാൽ നിങ്ങൾ പുറപ്പെട്ടു, പിതാവിന്റെയും പുത്രന്റെയും പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെയും നാമത്തിൽ സ്നാനം കഴിപ്പിച്ചും

28:20 ഞാൻ നിങ്ങളോടു കല്പിച്ചതു ഒക്കെയും പ്രമാണിപ്പാൻ തക്കവണ്ണം ഉപദേശിച്ചും കൊണ്ടു സകലജാതികളെയും ശിഷ്യരാക്കിക്കൊൾവിൻ; ഞാനോ ലോകാവസാനത്തോളം എല്ലാനാളും നിങ്ങളോടുകൂടെ ഉണ്ടു എന്നു അരുളിച്ചെയ്തു.

